

॥ कुमारसंभवम् ॥

॥ प्रथमः सर्गः ॥

ॐ अस्त्युत्तरस्यान्दिशि देवतात्मा हिमालयो नाम नगाधिराजः ।
पूर्वपारौ तोयनिधी वगाह्य स्थितः पृथिव्या इव मानदण्डः ॥ १ ॥
यं सर्वशैलाः परिकल्प्य वत्सं मेरौ स्थिते दोग्धरि दोहदक्षे ।
भास्वन्ति रत्नानि महौषधीश्च पृथूपदिष्टां दुदुर्धरित्रीम् ॥ २ ॥
अनन्तरत्नप्रभवस्य यस्य हिमं न सौभाग्यविलोपि जातम् ।
एको हि दोषो गुणसन्निपाते निमज्जतीन्दोः किरणेष्विवाङ्कः ॥ ३ ॥
यश्चाप्सरोविभ्रममण्डनानां संपादयित्रीं शिखरैर्बिभर्ति ।
बलाहकच्छेदविभक्तरागामकालसन्ध्यामिव धातुमत्ताम् ॥ ४ ॥
आमेखलं सञ्चरतां घनानां छायामघः—सानुगतां निषेव्य ।
उद्वेजिता वृष्टिभिराश्रयन्ते सानूनि यस्यातपवन्ति सिद्धाः ॥ ५ ॥
पदं तुषारसुतिधौतरक्तं यस्मिन्नदृष्ट्वापि हतद्विपानाम् ।
विदन्ति मार्गं नखरन्ध्रमुक्तैर्मुक्ताफलैः केसरिणां किराताः ॥ ६ ॥
न्यस्ताक्षरा धातुरसेन यत्र भूर्जत्वचः कुञ्जरबिन्दुशोणाः ।
व्रजन्ति विद्याधरसुन्दरीणामनङ्गलेखक्रिययोपयोगम् ॥ ७ ॥
यः पूरयन् कीचकरन्ध्रभागान् दरीमुखोत्थेन समीरणेन ।
उद्गास्यतामिच्छति किन्नराणां तानप्रदायित्वमिवोपगन्तुम् ॥ ८ ॥
कपोलकण्डूः करिभिर्विनेतुं विघट्टितानां सरलद्रुमाणाम् ।
यत्र सुतक्षीरतया प्रसूतः सानूनि गन्धः सुरभीकरोति ॥ ९ ॥
वनेचराणां वनितासखानां दरीगृहोत्सङ्गनिषक्तभासः ।
भवन्ति यत्रौषधयो रजन्यामतैलपूराः सुरतप्रदीपाः ॥ १० ॥
उद्वेजयत्यङ्गुलिपार्ष्णिभागान् मार्गे शिलीभूतहिमेऽपि यत्र ।
न दुर्वहश्रोणिपयोधरार्ता भिन्दन्ति मन्दां गतिमश्वमुख्यः ॥ ११ ॥
दिवाकराद् रक्षति यो गुहासु लीनं दिवा भीतमिवान्धकारम् ।
शुद्रेऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने ममत्वमुच्चैः शिरसां सतीव ॥ १२ ॥
लाङ्गूल—विक्षेप—विसर्पि—शोभैरितस्ततश्चन्द्रमरीचिगौरैः ।
यस्यार्थयुक्तं गिरिराजशब्दं कुर्वन्ति वालव्यजनैश्चमर्यः ॥ १३ ॥

१. वारि=तोय; वगाह्य=विगाह्य। 'चतुर्हस्तो भवेद् दण्डः' इति नाट्यशास्त्रे २.१६ भरतः। संवादाय द्र० शाकुन्तले ७.९.२ पृ० ६४२ कालिदासग्रन्थावली—२।
५. मघः=मिषे; गतां=गताः ना।
६. विदन्ति=वदन्ति, विन्दन्ति।
७. योगम्=भोगम्; सुन्दरीणां=कामिनीनां।
८. स्थान=तान म.अ.ना.। स्थानमिति रामायणसंवादी पाठः।
९. विष=संघ; प्रसूतः=समीरः व.; गन्धः=गन्धैः व.।
१०. गृहो=मुखो; निषक्त=विषक्त, निषिक्त; वामनस्य काव्यालङ्कारसूत्रवृत्तौ ४.३.२३।
१२. प्रपन्ने=प्रदिष्टे; सां सतीव=सामतीव।

यत्रांशुकाक्षेपविलज्जितानां यदृच्छया किंपुरुषाङ्गनानाम् ।
दरीगृहद्वारविलम्बिबिम्बास्तिरस्करिण्यो जलदा भवन्ति ॥ १४ ॥
भागीरथीनिर्झरीकणां वोढा मुहुः कम्पितदेवदारुः ।
यद्वायुरन्विष्टमृगैः किरातैरासेव्यते भिन्नशिखण्डिबर्हः ॥ १५ ॥
सप्तर्षिहस्तावचिताऽवशेषाण्यघो विवस्वान् परिवर्तमानः ।
पद्मानि यस्याग्रसरोरुहाणि प्रबोधयत्यूर्ध्वमुखैर्मयूखैः ॥ १६ ॥
यज्ञाङ्गयोनिवमवेक्ष्य यस्य सारं धरित्रीधरणक्षमं च ।
प्रजापतिः कल्पितयज्ञभागं शैलाधिपत्यं स्वयमन्वतिष्ठत् ॥ १७ ॥
स मानसीं मेरुसखः पितृणां कन्यां कुलस्य स्थितये स्थितिज्ञः ।
मेनां मुनीनामपि माननीयामात्मानुरूपां विधिनीपयेमे ॥ १८ ॥
कालक्रमेणाऽथ तयोः प्रवृत्ते स्वरूपयोग्ये सुरतप्रसङ्गे ।
मनोरमं यौवनमुद्वहन्त्या गर्भोऽभवद् भूधरराजपत्याः ॥ १९ ॥
असूत सा नागवधूपभो/योग्यं मैनाकमम्भोनिधिबद्धसख्यम् ।
क्रुद्धेऽपि पक्षच्छिदि वृत्रशत्राववेदनाज्ञं कुलिशक्षतानाम् ॥ २० ॥
अथाऽवमानेन पितुः प्रयुक्ता दक्षस्य कन्या भवपूर्वपत्नी ।
सती सती योगविसृष्टदेहा तां जन्मने शैलवधूं प्रपेदे ॥ २१ ॥
सा भूधराणामधिपेन तस्यां समाधिमत्यामुदपादि भव्या ।
सम्यक्प्रयोगादपरिक्षतायां नीताविवोत्साहगुणेन सम्पत् ॥ २२ ॥
प्रसन्नदिक्पांसुविविक्तवातं शङ्खस्वनानन्तरपुष्पवृष्टिः ।
शरीरिणां स्थावरजङ्गमानां सुखाय तज्जन्मदिनं बभूव ॥ २३ ॥
तया दुहित्रा सुतरां सवित्री स्फुरत्प्रभामण्डलया चकासे ।
विदूरभूमिर्नवमेघशब्दादुद्भिन्नया रत्नशालाकयेव ॥ २४ ॥
दिने दिने सा परिवर्धमाना लब्धोदया चान्द्रमसीव लेखा ।
पुपोष लावण्यमयान् विशेषाञ्ज्योत्सान्तराणीव कलान्तराणि ॥ २५ ॥
तां पार्वतीत्याभिजनेन नाम्ना बन्धुप्रियां बन्धुजनो जुहाव ।
उमेति मात्रा तपसो निषिद्धा पश्चादुमाख्यां सुमुखी जगाम ॥ २६ ॥

१४. द्वार=द्वारि।
१६. वचिता=चरिता, पचिता। अतः परं पद्यम् — तपोवनेस्तत्त्वदृशामृषीणां मध्ये मृगैः प्रसवणैश्च गाङ्गैः। पुनाति लोकत्रितयं पृथिव्यां स्थितोऽप्ययं घर्म इवाद्विरूपः॥
१७. भागं=भागः अ.ना.
१९. वल्लभः, अरुणगिरिनाथः, नारायणः, चारित्र्यवर्धनश्च पद्यमिदं न पठन्ति। २०. भोग्यम्=योग्यम्; क्षता=व्रणा।
२१. अवमाने=अपमाने। २२. दपरि=दपि २, दिव ल।
२३. शङ्ख=तूर्य्य।
२४. दुहित्रा=धरित्री, जनित्री व.; विदूर=वैदूर्य; शब्दा=नादा।
२५. विशेषान्=अवयवान्। २६. तपसो=तपसे। आभिजनेन अभिजनः पर्वतः। पर्वतस्यापत्यं स्त्री पार्वतीति।

महीभृतः पुत्रवतोऽपि दृष्टिस्तस्मिन्नपत्ये न जगाम तृप्तिम् ।
 अनन्तपुष्पस्य मघोर्हि चूते द्विरेफमाला सविशेषसङ्गा ॥ २७ ॥
 प्रभामहत्या शिखयेव दीपस्त्रिमार्गयेव त्रिदिवस्य मार्गः ।
 संस्कारवत्येव गिरा मनीषी तया स पूतश्च विभूषितश्च ॥ २८ ॥
 मन्दाकिनीसैकतवेदिकाभिः सा कन्दुकैः कृत्रिमपुत्रकैश्च ।
 रेमे मुहुर्मध्यगता सखीनां क्रीडारसं निर्विशतीव बाल्ये ॥ २९ ॥
 तां हंसमालाः शरदीव गङ्गां महौषधिं नक्तमिवात्मभासः ।
 स्थिरोपदेशामुपदेशकाले प्रपेदिरे प्राक्तनजन्मविद्याः ॥ ३० ॥
 असंभृतं मण्डनमङ्गयष्टेरनासवाख्यं करणं मदस्य ।
 कामस्य पुष्पव्यतिरिक्तमस्त्रं बाल्यात् परं साऽथ वयः प्रपेदे ॥ ३१ ॥
 उन्मीलितं तूलिकयेव चित्रं सूर्यांशुभिर्भिन्नमिवारविन्दम् ।
 बभूव तस्याश्चतुरस्रशोभि वपुर्विभक्तं नवयौवनेन ॥ ३२ ॥

नखशिखवर्णनम्

अभ्युन्नताङ्गुष्ठनखप्रभाभिर्निक्षेपणाद् रागमिवोद्गिरन्तौ ।
 आजहतुस्तच्चरणौ पृथिव्यां स्थलारविन्दश्रियमव्यवस्थाम् ॥ ३३ ॥
 सा राजहंसैरिव संनताङ्गी गतेषु लीलाञ्जितविक्रमेषु ।
 व्यनीयत प्रत्युपदेशलुब्धैरादित्सुभिर्नूपुर-सिञ्जितानि ॥ ३४ ॥
 वृत्तानुपूर्वे च, न चातिदीर्घे जङ्घे शुभे सृष्टवतस्तदीये ।
 शोषाङ्गनिर्माणविधौ विघातुर्लावण्य उत्पाद्य इवास यत्नः ॥ ३५ ॥
 नागेन्द्रहस्तास्त्वचि कर्कशत्वादेकान्तशैत्यात् कदलीविशेषाः ।
 लब्ध्वाऽपि लोके परिणाहि रूपं जातास्तदूर्वोरुपमानबाह्याः ॥ ३६ ॥
 एतावता नन्वनुमेयशोभं काञ्चीगुणस्थानमनिन्दितायाः ।
 आरोपितं यद् गिरिशेन पश्चादनन्यनारीकमनीयमङ्गम् ॥ ३७ ॥
 तस्याः प्रविष्टा नतनाभिरन्त्रं रराज तन्वी नवलोमराजिः ।
 नीवीमतिक्रम्य सितेतरस्य तन्मेखलामध्यमणेरिवार्चिः ॥ ३८ ॥
 मध्येन सा वेदिविलग्नमध्या वलित्रयं चारु बभार बाला ।
 आरोहणार्थं नवयौवनेन कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तम् ॥ ३९ ॥

२७. भृतः पुत्रवतोऽपीत्यस्य स्थाने भृतोऽपत्यवतोऽपीति महिमभट्टादृतः
 पाठः। माला००संगा'='माला००संगाः', 'संधाः००संज्ञाः'। निर्वाणो
 दीपः अमाङ्गलिकः, अत एव न पवित्रः, ततश्च ज्वालैव तत्र
 माङ्गलिकी। चूलिकान्यायश्चात्र कृतपदः।

२९. पुत्रकैश्च=पुत्रिकाभिः; रसं=रसान् अ.ना.; बाल्ये=बाल्यम् व.।
 साऽथ=साधु।

३२. चतुरस्रपदे वामनः ५.२.५७। शोभि=शोभम् अ.ना.।

३३. अभ्यु=असं; निक्षे=विक्षे; पृथिव्यां=पृथिव्याः। अव्यवस्थामपरिच्छेदम्।

३४. ताङ्गी=तांसा अ.ना.; विक्रमे=विभ्रमे व.; प्रत्युपदेश=प्रत्युपकार;
 लुब्धै=लुब्धै वपा.; सिञ्जि=शिञ्जि।

३५. लावण्य उत्पा=लावण्यमुत्पत्तु अ.ना.। आसपदे वामनः ५.२.२६।

३६. शैत्यात्=शैत्याः; लब्ध्वाऽपि=लब्ध्वा हि वपा.।

३७. शोभम्=कान्ति, रूपम्।

३८. तन्वी=नीला; लोम=रोम; राजिः=राजी। अतः परं पद्यान्तरम्—
 गभीरनाभीहृदसन्निधाने रराज नीला नवरोमराजिः।

मुखेन्दुभीतस्तनचक्रवाकचञ्चुच्युता शैवलञ्जरीव॥

३९. बलि=बल; चारु=साधु.; यौवनेन=यौवनस्य अ.ना.;
 कामस्य=कामेन अ.ना., कालेन। यौवनेन कामस्य यौवनस्य
 कामेनेति योजनयोराद्यैवादर्शनीया, कामस्य सेव्यत्वमिव

अन्योन्यमुत्पीडयदुत्पलाक्ष्याः स्तनद्वयं पाण्डु तथा विवृद्धम् ।
 मध्ये यथा श्याममुखस्य तस्य मृणालसूत्रान्तरमप्यलभ्यम् ॥ ४० ॥
 शिरीषपुष्पाधिकसौकुमार्यौ बाहू तदीयाविति मे वितर्कः ।
 पराजितेनापि कृतौ हरस्य यौ कण्ठपाशो मकरध्वजेन ॥ ४१ ॥
 कण्ठस्य तस्याः स्तनबन्धुरस्य मुक्ताकलापस्य च निस्तलस्य ।
 अन्योन्यशोभाजननाद् बभूव साधारणो भूषणभूष्यभावः ॥ ४२ ॥
 चन्द्रं गता पद्मगुणात्र भुङ्क्ते पद्माश्रिता चान्द्रमसीमभिख्याम् ।
 उमामुखं तु प्रतिपद्य लोला द्विसंश्रयां प्रीतिमवाप लक्ष्मीः ॥ ४३ ॥
 पुष्पं प्रवालोलपहितं यदि स्यान्मुक्ताफलं वा स्फुटविद्रुमस्थम् ।
 ततोऽनुकुर्याद् विशदस्य तस्यास्ताम्रौष्ठपर्यस्तरुचः स्मितस्य ॥ ४४ ॥
 स्वरेण तस्याममृतस्रुतेव प्रजल्पितायामभिजातवाचि ।
 अप्यन्यपुष्टा प्रतिकूलशब्दा श्रोतुर्वितन्त्रीरिव ताड्यमाना ॥ ४५ ॥
 प्रवात-नीलोत्पल-निर्विशेषमधीर-विप्रेक्षितमायताक्ष्या ।
 तया गृहीतं नु मृगाङ्गनाभ्यस्ततो गृहीतं नु मृगाङ्गनाभिः ॥ ४६ ॥
 तस्या शलाकाञ्जननिर्मितेव कान्तिर् भुवोरायतलेखयोर्या ।
 तां वीक्ष्य लीलाचतुरामनङ्गः स्वचापसौन्दर्यमदं मुमोच ॥ ४७ ॥
 लज्जा तिरश्चां यदि चेतसि स्यादसंशयं पर्वतराजपुत्र्याः ।
 तं केशपाशं प्रसमीक्ष्य कुर्यात्प्रियत्वं शिथिलं चमर्य्यः ॥ ४८ ॥
 सर्वोपमाद्रव्यसमुच्चयेन यथाप्रदेशं विनिवेशितेन ।
 सा निर्मिता विश्वसृजा प्रयत्नादेकस्थसौन्दर्यदिदृक्षयेव ॥ ४९ ॥
 तां नारदः कामचरः कदाचित् कन्यां किल प्रेक्ष्य पितुः समीपे ।
 समादिदेशैकवधूं भवित्रीं प्रेम्णा शरीरार्धहरां हरस्य ॥ ५० ॥
 गुरुः प्रगल्भेऽपि वयस्यतोऽस्यास्तस्थौ निवृत्तान्यवराभिलाषः ।
 ऋते कृशानोर्नहि मन्त्रपूतमर्हन्ति तेजांस्यपराणि हव्यम् ॥ ५१ ॥

यौवनस्यैव सेवकत्वस्यौचित्यात्।

४०. पाण्डु=चारु.; तथा प्रवृद्धम्=तथा विवृद्धम्, बभार बाला।
 सूत्रान्तरमप्यलभ्यम्=सूत्रेण पदं न लब्धम्।

अतः परं पद्यान्तरम्—

निर्भीर्त्सिताशेकदलप्रसूति पाणिद्वयं चारुनखं तदीयम्।

नवोदितेन्द्रप्रतिमस्य शोभां व्योमनः प्रदोषे विफलीचकार॥

४१. पुष्पा=माला.; वितर्कः=प्रतर्कः.; पाशो=पाशौ व.म.अ.ना.। द्वौ
 मिलित्वा पाशत्वं भजत इति पाशपद एकवचनान्तत्वमेवोचितम्।

४२. तस्याः स्तनबन्धुरस्य=स्तनबन्धु वपा.; निस्तलस्य=विस्तृतस्य,
 निस्तुलस्य व.म.अ.ना.।

४४. विशदस्य तस्या=विशदप्रभस्य

४५. तस्याम्=तस्या अ; प्रजल्पि=संजल्पि; पुष्टा=पुष्टा.; शब्दाः;
 ताड्यमाना=ताड्यमाना.; वाद्यमानाः।

अतः परं नवीनं पद्यद्वयम्—

कर्णद्वयस्थं नगराजपुत्र्यास्ताटङ्कयुग्मं सुतरां रराज ।

म/ज्ञात्वा भवित्रीं त्रिपुरारिपत्नीं तां सेवमानाविव पुष्पदन्तौ ॥

ताटङ्कयुग्मं विरराज तस्याः शैलात्मजायाः श्रवणद्वयस्थम्।

मत्वा भवित्रीं मदनारिपत्नीं सेवासमेताविव पुष्पदन्तौ ॥

पुष्पदन्तौ=सूर्याचन्द्रमसौ।

४६. क्ष्या=क्ष्याः.; तया००भिः=तस्याः गृहीतं नु मृगाङ्गनाभिः।

४७. र्या=सा; तां=यां; चतुरा०=चिकुरा०, चितुरा०।

५१. तान्यवरा=तान्तरा।

अयाचितारं न हि देवदेवमद्रिः सुतां ग्राहयितुं शशाक ।
 अप्यर्थनाभङ्गमयेन साधुर्माध्यस्थ्यमिष्टेऽप्यवलम्बतेऽर्थे ॥ ५२ ॥
 यदैव पूर्वं जनने शरीरं सा दक्षरोषात् सुदती ससर्ज ।
 तदाप्रभृत्येव विमुक्तसङ्गः पतिः पशूनामपरिग्रहोऽभूत् ॥ ५३ ॥
 स कृतिवासास्तपसे यतात्मा गङ्गाप्रपातोक्षितदेवदारु ।
 प्रस्थं हिमाद्रेर्मृगनाभिगन्धि किञ्चित्त्वणत्किन्नरमध्युवास ॥ ५४ ॥
 गणा नमेरुप्रसवावतंसा भूर्जत्वचः स्पर्शवतीर् वसानाः ।
 मनः—शिलाविच्छुरिता निषेदुः शैलेयगन्धेषु शिलातलेषु ॥ ५५ ॥
 तुषारसंघातशिलाः खुराग्रैः समुल्लिखन् दर्पकलः ककुब्जान् ।
 दृष्टः कथञ्चिद् गवयैर्विविनैरसहसिंहध्वनिरुन्ननाद ॥ ५६ ॥
 तत्राग्निमाधाय समित्समिद्धं स्वमेव मूर्त्यन्तरमष्टमूर्तिः ।
 स्वयं विधाता तपसः फलानां केनापि कामेन तपश्चचार ॥ ५७ ॥
 अनर्घ्यमर्घेण तमद्रिनाथः स्वर्गाकसामर्चितमर्चयित्वा ।
 आराधनायास्य सखीसमेतां समादिदेश प्रयतां तनूजाम् ॥ ५८ ॥
 प्रत्यर्थिभूतामपि तां समाधेः शुश्रूषमाणां गिरिशोऽनुमेने ।
 विकारहेतौ सति विक्रियन्ते येषां न चेतांसि त एव धीराः ॥ ५९ ॥

अवचितबलिपुष्पा वेदिसमार्गदक्षा
 नियमविधिजलानां बर्हिषाञ्चोपनेत्री ।
 गिरिशमुपचचार प्रत्यहं सा सुकेशी
 नियमितपरिखेदा तच्छिरश्चन्द्रपादैः ॥ ६० ॥

इत्यष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसंभवे महाकविकालिदासकृतौ उभोत्पत्तिर्नाम
 प्रथमः पृथिवीमूर्तिसर्गः ॥ १ ॥

॥ द्वितीयः सर्गः ॥

तस्मिन् विप्रकृताः काले तारकेण दिवौकसः ।
 तुरासाहं पुरोघाय धाम स्वायम्भुवं ययुः ॥ १ ॥
 तेषामाविरभूद् ब्रह्मा परिम्लानमुखश्रियाम् ।
 सरसां सुप्तपद्मानां प्रातर्दीधितिमानिव ॥ २ ॥
 अथ सर्वस्य धातारं ते सर्वे सर्वतोमुखम् ।
 वागीशं वाग्भिरर्थ्याभिः प्रणिपत्योपतस्थिरे ॥ ३ ॥
 नमस्त्रिमूर्तये तुभ्यं प्राक् सृष्टेः केवलात्मने ।
 गुणत्रयविभागाय पश्चाद् भेदमुपेयुषे ॥ ४ ॥

५२. न हि देवदेवमद्रिः सुतां ग्राहयितुं=नहि देवमद्रिः सुतां
 प्रतिग्राहयितुं; स्थ्य=स्थ।

५३. पूर्वे=पूर्वा व.म.अ.ना.; जनने=ज्वलने; स्वयमुत्ससर्ज=सुदती
 ससर्ज। अत्र विससर्जेति विवक्षायां ससर्जेत्युक्तिश्चिन्त्या। वामनः
 ५.२.६६। तदा=ततः।

५४. यता=जिता; पातो=वाहो; तोक्षित=तोत्थित; चित्त्वण=दृगुण।

५५. वसानाः=दधानाः; गन्धेषु=नद्वेषु। ५६. खुराग्रैः=हिमाद्रेः;

५७. तत्रा=अथा; आधाय=आदाय; समिद्धं=समृद्धं; कामेन=कालेन।

५८. अर्घेण=अर्घ्येण व.म.अ.ना.; समेतां=समग्रां अ.ना.।

५९. प्रत्यर्थि=प्रत्यर्थ। ६०. अवचित=अपचित

द्वितीयः सर्गः

१. तुरासा=रुषा।

४. 'स्त्रिमूर्तये'='ऽस्त्वमूर्तये'। व.म.अ.ना. त्रिमूर्तय इति पाठे

यदमोघमपामन्तरुप्तं बीजमज! त्वया ।
 अतश्चराऽचरं विश्वं प्रभवस्तस्य गीयसे ॥ ५ ॥
 तिसृभिस्त्वमवस्थाभिर्महिमानमुदीरयन् ।
 प्रलयस्थितिसर्गाणामेकः कारणतां गतः ॥ ६ ॥
 स्त्रीपुंसावात्मभागौ ते भिन्नमूर्तेः सिसृक्षया ।
 प्रसूतिभाजः सर्गस्य तावेव पितरौ स्मृतौ ॥ ७ ॥
 स्वकालपरिमाणेन व्यस्तरात्रिन्दिवस्य ते ।
 यौ तु स्वप्नावबोधौ तौ भूतानां प्रलयोदयौ ॥ ८ ॥
 जगद्योनिरयोनिस्त्वं जगदन्तो निरन्तकः ।
 जगदादिरनादिस्त्वं जगदीशो निरीश्वरः ॥ ९ ॥
 आत्मानमात्मना वेत्सि सृजस्यात्मानमात्मना ।
 आत्मना कृतिना च त्वमात्मन्येव प्रलीयसे ॥ १० ॥
 द्रवः सङ्घातकठिनः स्थूलः सूक्ष्मो लघुर्गुरुः ।
 व्यक्तो व्यक्तेतरश्चासि प्राकाम्यं ते विभूतिषु ॥ ११ ॥
 उद्धातः प्रणवो यासां न्यायैस्त्रिभिर्दोरणम् ।
 कर्म यज्ञः फलं स्वर्गस्तासां त्वं प्रभवो गिराम् ॥ १२ ॥
 त्वामामनन्ति प्रकृतिं पुरुषार्थप्रवर्तिनीम् ।
 तद्दर्शिमुदासीनं त्वामेव पुरुषं विदुः ॥ १३ ॥
 त्वं पितृणामपि पिता देवानामपि देवता ।
 परतोऽपि परश्चासि विधाता वेधसामपि ॥ १४ ॥
 त्वमेव हव्यं होता च भोज्यं भोक्ता च शाश्वतः ।
 वेद्यं च वेदिता चासि ध्येयं ध्याता च यत् परम् ॥ १५ ॥
 इति तेभ्यः स्तुतीः श्रुत्वा यथार्था हृदयङ्गमाः ।
 प्रसादाभिमुखो वेधाः प्रत्युवाच दिवौकसः ॥ १६ ॥
 पुराणस्य कवेस्तस्य चतुर्मुखसमीरिता ।
 प्रवृत्तिरासीच्छब्दानां चरितार्था चतुष्टयी ॥ १७ ॥

संवादः कुसं. ६.२३, ७.४४।

५. अतः=अदः अ.ना.; प्रभवः=प्रसवः, प्रभावः अ.ना.;
 गीयसे=गीयते अ.ना.।

८. माणेन=णामेन व.म.अ.ना.; व्यस्त=व्यक्त; भिन्न;
 दिवस्य=दिनस्य; यौ तु स्वप्नावबोधौ=यौ स्वप्नबोधौ व, यौ तु
 सुप्तावबोधौ, यौ तु स्वप्नावबोधौ तावेव भूतानां, भूतानां
 तावेव, यावेव स्वप्नबोधौ तौ अ.ना.व.; भूतानां=प्राणिनां।

९. जगदन्तो निरन्तकः=निरन्तो जगदन्तकः/जगतोऽन्तकः व.,
 जगदन्तोऽप्यनन्तकः वना; जगदीशो निरीश्वरः=जगदीशोऽप्यनीश्वरः
 म.अ.ना.व.।

११. लघुर्गुरुः=गुरुर्लघुः अ.ना.। अरुणगिरिनाथनारायणौ पद्ममिदं न
 पठतः।

१२. उद्धातः=उद्गीथः व.अ.ना., उद्धूतः; रणम्=रितम्।

१३. त्वामेव=तामेव, तामाम।

१४. देवता=दैवतम् अ.ना.; वेधसाम्=वेदसाम्।

१५. भोज्यं=भोग्यं अ.ना.; शाश्वतः=शाश्वतम्; वेद्यं च वेदिता=त्वं वेद्यं
 वेदिता, वेद्यं वेदयिता, वेद्यश्च वेदिता; यत्=तत्। परम्='परम्
 ॥ १ ॥ कुलकम् ॥'

१६. यथार्था=याथार्थ्या अ.ना.; वेधाः=ब्रह्मा।

१७. चतुर्मुखः=वर्णस्थान। द्र० खुवंशे १०.३६। ऋलूकसूत्रे महाभाष्यम्;

स्वागतं स्वानधीकारान् प्रभावैरवलम्ब्य वः ।
 युगपद् युगबाहुभ्यः प्राप्तेभ्यः प्राज्यविक्रमाः ॥१८॥
 किमिति द्युतिमात्मीयां न बिभ्रति यथा पुरा ।
 हिमविलुप्तप्रकाशानि ज्योतीषीव मुखानि वः ॥१९॥
 प्रशमाद-र्विषामेत-दनुद्गीर्ण-सुरायुधम् ।
 वृत्रस्य हन्तुः कुलिशं कुण्ठिताश्रीव लक्ष्यते ॥२०॥
 किञ्चायमरिदुर्वारः पाणौ पाशः प्रचेतसः ।
 मन्त्रेण हतवीर्यस्य फणिनो दैन्यमाश्रितः ॥२१॥
 कुबेरस्य मनः-शल्यं शंसतीव पराभवम् ।
 अपविद्धगदो बाहुर्भग्नशाख इव द्रुमः ॥२२॥
 यमोऽपि विलिखन् भूमिं दण्डेनास्तमितत्विषा ।
 कुरुतेऽस्मिन्नमोघेऽपि निर्वाणाऽलातलाघवम् ॥२३॥
 अमी च कथमादित्याः प्रतापक्षतिशीतलाः ।
 चित्रन्यस्ता इव गताः प्रकामालोकनीयताम् ॥२४॥
 पर्याकुलत्वान्मरुतां वेगभङ्गोऽनुमीयते ।
 अम्भसामोघसंरोधः प्रतीपगमनादिव ॥२५॥
 आवर्जितजटामौलिविलम्बिशशिकोटयः ।
 रुद्राणामपि मूर्धानः क्षतहुंकारशंसिनः ॥२६॥
 लब्धप्रतिष्ठाः प्रथमं किं यूयं बलवत्तरैः ।
 अपवादैरिवोत्सर्गाः कृतव्यावृत्तयः परैः ॥२७॥
 तद् ब्रूत वत्साः किमितः प्रार्थयध्वे समागताः ।
 मयि सृष्टिर्हि लोकानां रक्षा युष्मास्ववस्थिता ॥२८॥
 ततो मन्दानिलोद्धूतकमलाकरशोभिना ।
 गुरुं नेत्रसहस्रेण चोदयामास वासवः ॥२९॥
 स द्विनेत्रो हरेश्चक्षुः सहस्रनयनाधिकम् ।
 वाचस्पतिरुवाचेदं प्राञ्जलिर्जलजासनम् ॥३०॥
 एवं यदात्य भगवानामृष्टं नः परैः पदम् ।
 प्रत्येकं विनियुक्तात्मा कथं न ज्ञास्यसि प्रभो! ॥३१॥

प्रवृत्तिरासीच्छब्दानां=अभूत् प्रवृत्तिः शब्दानाम् ।

१८. प्रभावै=प्रतापै । १९. प्रकाशानि=प्रसादानि व.अ.ना., प्रभावाणि ।
 २०. नुद्=नुद्री । उद्गूर्णपदं महाभाष्यादागतम् । णसुरा=णासुरा ।
 २१. मरिदु=मपि दु; पाश=प्रासः/शः ।
 २२. भग्न=भिन्न । रघुवंशे १०.७४ ।
 २३. भूमिं=भूमौ । अस्मिन्निति दण्ड इत्यर्थः ।
 २४. क्षति=क्षिति, क्षय अ.ना.; इव गताः=इवायाताः;
 लोकनीयताम्=लोकदर्शिनः; लोकदर्शनम् ।
 २६. क्षतहुंकार=क्षताहंकार व.म.अ.ना., क्षताहुङ्कार ।
 अतः परं पद्यम्—
 निशाकरोऽपि मलिनः सुप्तोत्थितमिवाननम् ।
 कलाशेषेऽपि या लक्ष्मीः सा पूर्णेऽपि न विद्यते ॥
 २७. 'किं यूयं बलवत्तरैः'='न खलु स्वबलोत्तरैः', 'न खलु
 स्वर्णोत्तरैः' । २९. नेत्र=चक्षुः; चोदया=नोदया, प्रेरया व.ना. ।
 ३०. द्विनेत्र=द्विनेत्रं म., विनेत् अ., सहस्रनयनाधिकम्=दशचक्षुः
 शताधिकम् अ.ना., चतुश्चक्षुः शताधिकम् ।
 ३१. यदात्य=यथात्य; आमृष्टं=आकृष्टं, संमृष्टं, आदर्श/घृष्ट;
 ज्ञास्यसि प्रभो=ज्ञास्यति प्रभुः व., ज्ञास्यते प्रभुः ।

भवल्लब्धवरोदीर्णस्तारकाख्यो महासुरः ।
 उपप्लवाय लोकानां धूमकेतुरिवोत्थितः ॥३२॥
 पुरे तावन्तमेवास्य तनोति रविरातपम् ।
 दीर्घिकाकमलोन्मेषो यावन्मात्रेण साध्यते ॥३३॥
 सर्वाभिः सर्व्वदा चन्द्रस्तं कलाभिर्निषेवते ।
 नादत्ते केवलामेकां हरचूडामणीकृताम् ॥३४॥
 व्यावृत्तगतिरुद्याने कुसुमस्तेयसाध्वसात् ।
 न वाति वायुस्तत्पार्श्वे तालवृन्तानिलाधिकम् ॥३५॥
 पर्यायसेवामुत्सृज्य पुष्पसम्भारतत्पराः ।
 उद्यानपाल-सामान्य-मृतवस्तमुपासते ॥३६॥
 तस्योपायनयोग्यानि रत्नानि सरितां पतिः ।
 कथमप्यम्भसामन्तरानिषत्तेः प्रतीक्षते ॥३७॥
 ज्वलन्मणिशिखाश्चैनं वासुकिप्रमुखा निशि ।
 स्थिरप्रदीपतामेत्य भुजङ्गाः पर्युपासते ॥३८॥
 तत्कृतानुग्रहापेक्षी तं मुहुर्दूतहारितैः ।
 अनुकूलयतीन्द्रोऽपि कल्पद्रुमविभूषणैः ॥३९॥
 इत्थमाराध्यमानोऽपि क्लिश्नाति भुवनत्रयम् ।
 शाम्येत् प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः ॥४०॥
 तेनामरवधूहस्तैः सदयाऽऽलूनपल्लवाः ।
 अभिज्ञाश्छेदपातानां क्रियन्ते नन्दनद्रुमाः ॥४१॥
 वीज्यते स हि संसुप्तः श्वाससाधारणानिलैः ।
 चामरैः सुरबन्दीनां बाष्पसीकरवर्षिभिः ॥४२॥
 उत्पाट्य मेरुशृङ्गाणि क्षुण्णानि हरितां खुरैः ।
 आक्रीडपर्व्वतास्तेन कल्पिताः स्वेषु वेश्मसु ॥४३॥
 मन्दाकिन्याः पयः शेषं दिग्वारणमदाविलम् ।
 हेमाम्भोरुहसस्यानां तद्वाप्यो धाम साम्प्रतम् ॥४४॥
 भुवनालोकनप्रीतिः स्वर्गिभिर्नानुभूयते ।
 खिलीभूते विमानानां तदापातभयात् पथि ॥४५॥
 यज्वभिः संभृतं हव्यं विततेष्वध्वरेषु सः ।
 जातवेदोमुखान्मायी मिषतामाच्छिनत्ति नः ॥४६॥

३२. भवल्लब्ध=भवद्गत, त्वया दत्त व.अ.ना.; रोदीर्णः=रोद्रूर्णः । द्र.
 कुसं. २.२० । उपप्लवा=उपद्रवाय ।
 ३३. स्य तनोति=स्यातनोति, स्य करोतिः ना.; साध्यते=सिध्यति अ.ना. ।
 ३४. सर्व्वदा=सर्व्वतः; मेकां=रेखां अ.ना. ।
 ३५. व्यावृत्त=निवृत्तः; नेकुसुम=नकुसुम व.ना.; साध्वसात्=साहसात्
 अ.ना. । ३६. सामान्यम्=सामान्याः, ०नामान्या ।
 ३७. प्रतीक्षते=प्रतीक्ष्यते, समीक्ष्यते । ३८. प्रमुखा=प्रहिताः ।
 ३९. तं मुहुर्दूत=प्रत्यहं दूत, तं पुनर्दूत ।
 ४०. शाम्येत्=काम्येत्; प्रत्यप=प्रत्युप ।
 ४१. स्तैः स=स्तस व.; छेद=छिन्न अ.ना., छद्म, सद्म ।
 ४२. हि=च; सुप्तः=तप्तः; वन्दीनां=वन्दीभिः ।
 ४४. हेमाम्भोरुहस=हेमाम्बुरुहश अ.ना. ।
 ४५. स्वर्गि=नाकि व.; नानुभूयते=नानुमीयते; खिलीभूते=खिले कृते,
 खिलीकृते अ.ना.; तदापात=तदाघात ना.; पथि=पदि ।
 ४६. वितते=विहिते; मिषता=पिबता ।

उच्चैरुच्चैःश्रवास्तेन हयरत्नमहारि च ।
 देहबद्धमिवेन्द्रस्य चिरकालार्जितं यशः ॥ ४७ ॥
 तस्मिन्नुपायाः सर्वे नः क्रूरे प्रतिहतक्रियाः ।
 वीर्यवन्त्यौषधानीव विकारे सान्निपातिके ॥ ४८ ॥
 जयाशा यत्र चास्माकं प्रतीघातोत्थितार्चिषा ।
 हरिक्रेण तेनास्य कण्ठे निष्क इवार्पितः ॥ ४९ ॥
 तदीयास्तोयदेष्वाद्य पुष्करावर्तकादिषु ।
 अभ्यस्यन्ति तटाघातं निर्जितैरावता गजाः ॥ ५० ॥
 तदिच्छामो विभो! सृष्टं सेनान्यं तस्य शान्तये ।
 कर्मबन्धच्छिदं धर्मं भवस्येव मुमुक्षवः ॥ ५१ ॥
 गोप्तारं सुरसैन्यानां यं पुरस्कृत्य गोत्रभित् ।
 प्रत्यानेष्यति शत्रुभ्यो बन्दीमिव सुरश्रियम् ॥ ५२ ॥
 वचस्यवसिते तस्मिन् ससर्ज गिरमात्मभूः ।
 गर्जितानन्तरां वृष्टिं सौभाग्येन जिगाय या ॥ ५३ ॥
 संपत्स्यते वः कामोऽयं कालः कश्चित् प्रतीक्ष्यताम् ।
 न त्वस्य सिद्धौ यास्यामि सर्गव्यापारमात्मना ॥ ५४ ॥
 इतः स दैत्यः प्राप्तश्रीर्नेत एवार्हति क्षयम् ।
 विष्वक्षोऽपि संवर्धय स्वयं छेतुमसाम्प्रतम् ॥ ५५ ॥
 वृतं तेनेदमेव प्राङ् मया चास्मै प्रतिश्रुतम् ।
 वरेणाऽशमितं लोकानलं दग्धुं हि तत्तपः ॥ ५६ ॥
 संयुगे सांयुगीनं तमुद्यतं प्रसहेत कः ।
 अंशादूते निषिक्तस्य नीललोहितरेतसः ॥ ५७ ॥
 स हि देवः परं ज्योतिस् तमःपारे व्यवस्थितम् ।
 परिच्छिन्नप्रभावर्द्धिर्न मया न च विष्णुना ॥ ५८ ॥

४७. बद्ध=बन्ध अ.ना.। ४८. सर्वे नः=नः सर्वे; पातिके=पातके।
 ४९. तोत्थिता=तोद्गता ना., तार्पिता, तोद्गता; कण्ठे=गले; निष्क=निष्कम् व.म.अ.ना.।
 ५०. देष्वाद्य=ध्वेव; पुष्करा=पुष्कला अ.ना.; घातं=घातान् व.; वता=वणाः व.।
 ५१. इच्छामो=इच्छाम प्रार्थनायां लोट् व.; विभो=विभोः; सृष्टम् हामा. २११४=सृष्टम् अ.ना.म.। सृष्टमिति त्वपपाठ इति वल्लभः। सृष्टमुद्युक्तमित्यर्थः। तथाहि रघुवंश एव 'अस्त्रं हरादाप्तवता दुरापं येनेन्द्रलोकावजयाय सृष्टः। पुरा जनस्थानविमर्दशङ्की संधाय लङ्काधिपतिः' प्रतस्ये॥ धर्मम्=योगम् व.।
 ५२. सैन्या=सेना; यं=तं; सुर=जय।
 ५३. अवसिते=उपरते; तस्मिन्=तस्य अ.ना., त्वस्य, चास्य, या=सा।
 ५४. कालः कश्चित्=कश्चित् कालः व.; त्वस्य=तस्य, नास्य; सिद्धौ=सिद्धये; आत्मना=चात्मनः।
 ५६. वृतं=कृतं; तेनेदमेव प्राङ्=तेनेदमेवादौ, तेनेदमेवाहं; चास्मै=तस्मै; श्रुतम्=ष्ठितम्; णाऽशमितं=ण शमितं म., ण शमितुं; लोकान्=लोकम्।
 ५७. सांयुगीनं=संमुखीनं अ.ना.; उद्यतम्=उद्गदम्, उद्यन्तम्; सहेत=हरेत; निषिक्तस्य=निषिक्तात् तु अ.ना., निषिक्तस्य।
 ५८. व्यवस्थितम्=प्रतिष्ठितम्/तः व.; न च विष्णुना=नापि

उमारूपेण ते यूयं संयमस्तिमितं मनः ।
 शम्भोर्यतध्वमाक्रष्टुमयस्कान्तेन लोहवत् ॥ ५९ ॥
 उमे एव क्षमे वोढुमुभयोर्बीजमाहितम् ।
 सा वा शम्भोस्तदीया वा मूर्तिर्जलमयी मम ॥ ६० ॥
 तस्यात्मा शितिकण्ठस्य सैनापत्यमुपेत्य वः ।
 मोक्ष्यते सुरबन्दीनां वेणीवीर्यविभूतिभिः ॥ ६१ ॥
 इति व्याहृत्य विबुधान् विश्वयोनिस्तिरोदधे ।
 मनस्याहितकर्तव्यास्तेऽपि प्रतिययुर्दिवम् ॥ ६२ ॥
 तत्र निश्चित्य कन्दर्पमगमत् पाकशासनः ।
 मनसा कार्यसंसिद्धित्वराद्विगुणरंहसा ॥ ६३ ॥
 अथ स ललितयोषिद्भूलताचारुशृङ्गं
 रतिवलयपदाङ्के चापमासज्य कण्ठे ।
 सहचरमधुहस्तन्यस्तचूताङ्कुरास्त्रः
 शतमखमुपतस्थे प्राञ्जलिः पुष्पकेतुः ॥ ६४ ॥

इति अष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसम्भवे महाकविकालिदासकृतौ मदनागमनो
 नाम द्वितीयो जलमूर्तिसर्गः ॥ १२ ॥

॥ तृतीयः सर्गः ॥

ॐ तस्मिन् मघोनस्त्रिदशान् विहाय सहस्रमक्षणां युगपत् पपात ।
 प्रयोजनाऽपेक्षितया प्रभूणां प्रायश्चलं गौरवमाश्रितेषु ॥ १ ॥
 स वासवेनासनसन्निकृष्टमितो निषीदेति विसृष्टभूमिः ।
 भर्तुः प्रसादं प्रतिनन्द्य मूर्ध्ना वक्तुं मिथः प्राक्रमतैवमेनम् ॥ २ ॥
 आज्ञापय ज्ञातिविशेष! पुंसां लोकेषु यत् ते करणीयमस्ति ।
 अनुग्रहं संस्मरणप्रवृत्तमिच्छामि संवर्धितमाज्ञया वः ॥ ३ ॥
 केनाभ्यसूया पदकाङ्क्षणा ते नितान्तदीर्घैर्जनिता तपोभिः ।
 यावद् भवत्याहितसायकस्य मत्कार्मुकस्यास्य निदेशवर्ती ॥ ४ ॥
 असम्मतः कस्तव मुक्तिमार्गं पुनर्भवक्लेशभयात् प्रपन्नः ।
 बद्धश्चिरं तिष्ठतु सुन्दरीणामारेचितभूचतुरैः कटाक्षैः ॥ ५ ॥
 सम्भावितस्योशनसापि नीतिं प्रयुक्तरागप्रणिधिर्द्विषस्ते ।
 कस्यार्थधर्म्मो वद पीडयामि सिन्धोस्तटावोष इव प्रवृद्धः ॥ ६ ॥

विष्णुना/वज्रिणा।

५९. ते यूयं=तेनास्य, यूयं ते; संयम=समाधि; मस्तिमितं=मावस्थितं।
 ६०. वोढु=सोढु व.; बीज=वीर्य व.अ.ना.; द्र. कुसं ३.१५-१६
 ६१. सैना=सेना; क्षयते सुर=क्षयति स्वर्ग व.; वेणीवीर्यविभूतिभिः=वेणीबन्धानदूषितान्।
 ६२. ते विबुधा अपि। प्रतिययुर्दिवम्=देवा दिवं ययुः, प्रति दिवं ययुः।
 ६३. कार्य=कर्म; सिद्धित्वरा=सिद्धयै त्वरा, सिद्धौत्वरा।
 ६४. स ललित=सुललित; शृङ्गं=शाङ्गं, भृङ्गं; पदाङ्के=पथाङ्के; मधुहस्त=मदहस्त; मख=मघ; पुष्पकेतुः=पुष्पधन्वा म.।

तृतीयः सर्गः

६. सम्भावित=अप्यापित

कामेकपत्नीव्रतदुःखशीलां लोलं मनश्चारुतया प्रविष्टाम् ।
 नितम्बिनीमिच्छसि मुक्तलज्जं, कण्ठे स्वयंग्राहनिषक्तबाहुम् ॥ ७ ॥
 कयाऽसि कामिन् सरसाऽपराधः पादेनतः कोपनयाऽवधूतः ।
 यस्याः करिष्यामि दृढानुतापं प्रवालशय्याशरणं शरीरम् ॥ ८ ॥
 प्रसीद विश्राम्यतु वीर वज्रं शरैर्मदीयैः केतमः सुरारिः ।
 बिभेतु मोघीकृतबाहुवीर्यः स्त्रीभ्योऽपि कोपस्फुरिताघराभ्यः ॥ ९ ॥
 तव प्रसादात् कुसुमायुधोऽपि सहायमेकं मधुमेव लब्ध्वा ।
 कुर्यां हरस्यापि पिनाकपाणेर्घैर्यच्युतिं के मम धन्विनोऽन्ये ॥ १० ॥
 अथोरुदेशादवतार्य पादमाक्रान्तिसंभावितपादपीठम् ।
 संकल्पितेऽर्थे विवृतात्मशक्तिमाखण्डलः काममिदं बभाषे ॥ ११ ॥
 सर्वं सखे! त्वय्युपपन्नमेतद् द्वयं ममास्त्रं कुलिशं भवौश्च ।
 वज्रं तपोवीर्यमहत्सु कुण्ठं त्वं सर्वतो गमि च साधकं च ॥ १२ ॥
 अवैमि ते सारमतः खलु त्वां कार्ये गुरुण्यात्मसमं नियोक्ष्ये ।
 व्यादिश्यते भूधरतामवेक्ष्य कृष्णेन देहोद्वहनाय शेषः ॥ १३ ॥
 आशंसता बाणगतिं वृषाङ्गे कार्यं त्वया नः प्रतिपन्नकल्पम् ।
 निबोध यज्ञांशुभुजामिदानीमुच्चैर्द्विषामीप्सितमेतदेव ॥ १४ ॥
 अमी हि वीर्यप्रभवं भवस्य जयाय सेनान्यमुशन्ति देवाः ।
 स च त्वदेकेषु निपातसाध्यो ब्रह्माङ्गभूर्ब्रह्मणि योजितात्मा ॥ १५ ॥
 तस्मै हिमाद्रेः प्रयतां तनूजां यतात्मने रोचयितुं यतस्व ।
 योषित्सु तद्वीर्यनिषेकभूमिः सैव क्षमेत्यात्मभुवोपदिष्टम् ॥ १६ ॥
 गुरोर्नियोगाच्च नरेन्द्रकन्या स्थाणुं तपस्यन्तमधित्यकायाम् ।
 अन्वास्त इत्यप्सरसां मुखेभ्यः श्रुतं मया मत्प्रणिधिः स वर्गः ॥ १७ ॥
 तद् गच्छ सिद्धयै कुरु देवकार्यमर्थोऽयमर्थान्तरभाव्य एव ।
 अपेक्षते प्रत्ययमुत्तमं त्वां बीजाङ्कुरः प्रागुदयादिवाम्भः ॥ १८ ॥
 अस्मिन् सुराणां विजयाभ्युपाये तवैव नामास्त्रगतिः कृती त्वम् ।
 अप्यप्रसिद्धं यशसे हि पुंसामनन्यसाधारणमेव कर्म ॥ १९ ॥
 सुराः समभ्यर्थयितार एते कार्यं त्रयाणामपि विष्टपानाम् ।
 चापेन ते कर्म न चातिहिंस्रमहो बतासि स्पृहणीयवीर्यः ॥ २० ॥
 मधुश्च ते मन्मथ! साहचर्यादसावनुक्तोऽपि सहाय एव ।
 समीरणो नोदयिता भवेति व्यादिश्यते केन हुताशनस्य ॥ २१ ॥
 तथेति शेषामिव भर्तुराज्ञामादाय मूर्ध्ना मदनः प्रतस्थे ।
 ऐरावतास्फालनकर्कशेन हस्तेन पस्पर्श तदङ्गमिन्द्रः ॥ २२ ॥
 स माधवेनाभिमतं सख्या रत्या च साशङ्कमनुप्रयातः ।
 अङ्गव्ययप्रार्थितकार्यसिद्धिः स्थाण्वाश्रमं हैमवतं जगाम ॥ २३ ॥
 तस्मिन् वने संयमिनां मुनीनां तपः—समाधेः प्रतिकूलवर्ती ।
 संकल्पयोनेरभिमानभूतमात्मानमाधाय मधुर्जजृम्भे ॥ २४ ॥

८. सरसा=सुरता म., सहसा अ.ना.; पराधः पा=पराधपा, पराद्धः पा;
 यस्याः=तस्याः म.

१०. तवप्र=भवत्प्र व.; के=किं.

१३. व्या=आ; वेक्ष्य=वेत्य; अत्र कृष्णपदं विष्ण्वर्थे तथैव यथा रघुवंश
 ६.४९ पद्ये।

१४. मुच्चैर्द्विषा=मुच्चैस्तदा।

१६. निषेकभूमिः=निषिक्तभूमिः; भुवोपदिष्टम्=भुवा हि दिष्टम्।

१८. प्रत्ययमुत्तमं=प्रत्ययकारणम्।

२०. महो=मतो अ.ना.। २१. साह=साप।

२४. तपः=मनः।

कुबेरगुप्तां दिशमुष्णरश्मौ गन्तुं प्रवृत्ते समयं विलङ्घ्य ।
 दिग् दक्षिणा गन्धवहं मुखेन व्यलीकनिःश्वासमिवोत्ससर्ज ॥ २५ ॥
 असूत सद्यः कुसुमान्यशोकः स्कन्धात् प्रभृत्येव सपल्लवानि ।
 पादेन नापैक्षत सुन्दरीणां संपर्कमासिञ्जितनूपुरेण ॥ २६ ॥
 सद्यः—प्रवालोद्गमचारुपत्रे नीते समाप्तिं नवचूतबाणे ।
 निवेशयामास मधुद्विरेफान् नामाक्षराणीव मनोभवस्य ॥ २७ ॥
 वर्णप्रकर्षे सति कर्णिकारं दुनोति निर्गन्धतया स्म चेतः ।
 प्रायेण सामग्रचविधौ गुणानां पराङ्मुखी विश्वसृजः प्रवृत्तिः ॥ २८ ॥
 बालेन्दुवक्राण्यविकासभावाद् बभूवः पलाशान्यतिलोहितानि ।
 सद्यो वसन्तेन समागतानां नखक्षतानीव वनस्थलीनाम् ॥ २९ ॥
 लग्नद्विरेफाञ्जनभक्तिचित्रं मुखे मधुश्रीस्तिलकं निवेश्य ।
 रागेण बालारुणकोमलेन चूतप्रवालोष्ठमलञ्चकार ॥ ३० ॥
 मृगाः प्रियालद्रुममञ्जरीणां रजःकणैर्विधितदृष्टिपाताः ।
 मदोद्धताः प्रत्यनिलं विचेरुर्वनस्थलीर्मर्मरपत्रमोक्षाः ॥ ३१ ॥
 चूताङ्कुरास्वादकषायकण्ठं पुंस्कोकिलो यन्मधुरं चुकूज ।
 मनस्विनीमानविधातदक्षं तदेव जातं वचनं स्मरस्य ॥ ३२ ॥
 हिमव्यपायाद् विशादाघराणामापाण्डरीभूतमुखच्छवीनाम् ।
 स्वेदोद्गमः किंपुरुषाङ्गनानां चक्रे पदं पत्रविशेषकेषु ॥ ३३ ॥
 तपस्विनः स्थाणुवनौकसस्तामाकालिकीं वीक्ष्य मधुप्रवृत्तिम् ।
 प्रयत्नसंस्तम्भितविक्रियाणां कथञ्चिदीशा मनसां बभूवुः ॥ ३४ ॥
 तं देशमारोपितपुष्पचापे रतिद्वितीये मदने प्रपन्ने ।
 काष्ठागतस्नेहरसानुविद्धं द्वन्द्वानि भावं क्रियया विवबुः ॥ ३५ ॥
 मधु द्विरेफः कुसुमैकपात्रे पपौ प्रियां स्वामनुवर्तमानः ।
 शृङ्गेण च स्पर्शनिमीलिताक्षीं मृगीमकण्डूयत कृष्णशारः ॥ ३६ ॥
 ददौ रसात् पङ्कजरेणुगन्धि गजाय गण्डूषजलं करेणुः ।
 अर्द्धोपभुक्तेन बिसेन जायां संभावयामास रथाङ्गनामा ॥ ३७ ॥
 गीतान्तरेषु श्रमवारिलेशैः किञ्चित्समुच्छ्वासितपत्रलेखम् ।
 पुष्पासवाधूर्णितनेत्रशोभि प्रियामुखं किंपुरुषश्चुचुम्बे ॥ ३८ ॥
 पर्याप्तपुष्पस्तबकस्तनाभ्यः स्फुरत्प्रवालोष्ठमनोहराभ्यः ।
 लतावधूभ्यस् तरवोऽप्यवापुर्विनम्रशाखाभुजबन्धनानि ॥ ३९ ॥
 श्रुताप्सरोगीतिरपि क्षणेऽस्मिन् हरः प्रसंख्यानपरो बभूव ।
 आत्मेश्वराणां न हि जातु विघ्नाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति ॥ ४० ॥
 लतागृहद्वारगतोऽथ नन्दी वामप्रकोष्ठार्पितहेमवेत्रः ।
 मुखार्पितैकाङ्गुलिसंज्ञयैव मा चापलायेति गणान् व्यनैषीत् ॥ ४१ ॥
 निष्कम्पवृक्षं निभृतद्विरेफं मूकाण्डजं शान्तमृगप्रचारम् ।
 तच्छासनात् काननमेव सर्वं चित्रार्पितारम्भमिवावतस्थे ॥ ४२ ॥

२६. नापै=चापै।

२७. सद्यः=सख्युः; णीव=ण्येव।

२८. चेतः=चित्तम्।

३०. निवेश्य=प्रकाश्य म.अ.ना.।

३३. पत्र=चित्र।

३७. ददौ रसात् पङ्कज=ददौ सरःपङ्कज।

४०. भेद=भेदे, भङ्गे।

४१. वामप्रकोष्ठार्पितहेमवेत्रः=मुखाग्रसंस्थापिततर्जनीकः; नैषीत्=नैषत्।

४२. रम्भ=रण्यम् अ.ना., रघु. २.३१।

दृष्टिप्रपातं परिहृत्य तस्य कामः पुरःशुक्रमिव प्रयाणे ।
 प्रान्तेषु संसक्तनमेरुशाखं ध्यानास्पदं भूतपतेर्विवेश ॥ ४३ ॥
 अथ सप्तभिः कुलकम्
 स देवदारुद्रुमवेदिकायां शार्दूलचर्मव्यवधानवत्याम् ।
 आसीनमासन्नशरीरपातस्त्रियम्बकं संयमिनं ददर्श ॥ ४४ ॥
 पर्यङ्कबन्धस्थिरपूर्वकायमृज्वायतं सन्नमितोभयांसम् ।
 उत्तानपाणिद्वयसन्निवेशात् प्रफुल्लराजीवमिवाङ्गमध्ये ॥ ४५ ॥
 भुजङ्गमोत्रद्वजटाकलापं करावसक्तद्विगुणाक्षसूत्रम् ।
 कण्ठप्रभासङ्गविशेषनीलां मृगतृचं ग्रन्थिमतीं दधानम् ॥ ४६ ॥
 किञ्चित्प्रकाशस्तिमितोग्रतारैर् भ्रूविक्रियायां विरतप्रसङ्गैः ।
 नेत्रैरविस्पन्दितपक्षमालैर् लक्ष्यीकृतघ्राणमधोमयूखैः ॥ ४७ ॥
 अवृष्टिसंरम्भ-मिवाम्बुवाह-मपामिवाधार-मनुत्तरङ्गम् ।
 अन्तश्चराणां मरुतां निरोधान्निवातनिष्कम्पमिव प्रदीपम् ॥ ४८ ॥
 कपालनेत्रान्तरलब्धमार्गैर् ज्योतिः-प्ररोहैरुदितैः शिरस्तः ।
 मृणालसूत्राधिकसौकुमार्यां बालस्य लक्ष्मीं ग्लपयन्तमिन्दोः ॥ ४९ ॥
 मनो नवद्वारनिषिद्धवृत्ति हृदि व्यवस्थाप्य समाधिवश्यम् ।
 यमक्षरं क्षेत्रविदो विदुस्तमात्मानमात्मन्यवलोकयन्तम् ॥ ५० ॥
 स्मरस्तथाभूतमयुग्मनेत्रं पश्यन्नदूरान्मनसाप्यधृष्यम् ।
 नालक्षयत् साध्वससन्नहस्तः स्रस्तं शरं चापमपि स्वहस्तात् ॥ ५१ ॥
 निर्वाणभूयिष्ठमथास्य वीर्यं संधुक्षयन्तीव वपुर्गुणेन ।
 अनुप्रयाता वनदेवताभ्यामदृश्यत स्थावरराजकन्या ॥ ५२ ॥
 अशोकनिर्भर्त्सितपद्मरागमाकृष्टहेमद्युतिकर्णिकारम् ।
 मुक्ताकलापीकृतसिन्दुवारं वसन्तपुष्पाभरणं वहन्ती ॥ ५३ ॥
 आवर्जिता किञ्चिदिव स्तनाभ्यां वासो वसाना तरुणार्करागम् ।
 सुजातपुष्पस्तबकावनम्रा सञ्चारिणी पल्लविनी लतेव ॥ ५४ ॥
 स्रस्तां नितम्बादवलम्बमाना पुनः पुनः केसरपुष्पकाञ्चीम् ।
 न्यासीकृतां स्थानविदा स्मरेण द्वितीयमौर्वीमिव कार्मुकस्य ॥ ५५ ॥

४३. दृष्टि=दृष्टेः; प्रपातं=प्रदीपं व., पतीपं म.अ.ना.व., प्रयातं, प्रयाणं।
 ४४. त्रियम्बकं=त्रैयम्बकं, तं त्र्यम्बकं, त्रिलोचनं।
 ४५. शात् प्रफुल्ल=शादुत्फुल्ल।
 ४६. मोत्रद्व=मोदबद्ध, माबद्ध; कराव=कर्णाव म.; वसक्त=वतंस;
 सङ्ग=भ्यङ्ग अ.ना., भिन्न, भ्यक्त व.; मृग=कृष्ण म.। कृष्णास्य
 कृष्णशारस्य। दधानम्=वसानम् व.।
 ४७. तोग्रतारैः=तान्यतारैः; विरत=विरसत् स्तिमित, स्थगित;
 प्रसङ्गैः=प्रसङ्गः, प्रचारैः; लक्ष्यी=लक्ष्मी व.।
 ४८. अवृष्टि=अवृष्ट; मनुत्तरङ्गम्=वाम्बुराशिम्; निवात=निर्वात।
 ४९. मार्गैः=रोहैरुदितैः=मार्गान्=रोहानुदितान् अ.ना.।
 ५०. नव=भव; क्षेत्र=ब्रह्म म.अ.ना.। ॥ ५० ॥ कुलकम्, आदिकुलकम्
 आदिक्रियाकुलकम्।
 ५१. नदूरान्म=नदूरे म; मनसाप्यधृष्यम्=मनसोऽप्यदृश्यम्। अथ चतुर्भिः
 कुलकम्। ५२. वीर्यम्=बीजम्।
 ५३. आकृष्ट=आकृष्ट अ.ना.; सिन्दु=सिन्धु व.।
 ५४. सुजात=संजात व., पर्याप्त म.; पल्लविनी=पल्कविता अ.ना.।
 ५५. दवलम्बमाना=दवरो-प / ध/ह-यन्ती; दाम=पुष्प व.;
 द्वितीयमौ=मौर्वी द्विती म. इति तु महिम-मम्मट-भट्टौ।

सुगन्धिनिःश्वासविवृद्धतृष्णं बिम्बाधरासन्नचरं द्विरेफम् ।
 प्रतिक्षणं सन्भ्रमलोलदृष्टिर्लीलारविन्देन निवारयन्ती ॥ ५६ ॥
 तां वीक्ष्य सर्वावयवाऽनवद्यां रतेरपि ह्रीपदमादधानाम् ।
 जितेन्द्रिये शूलिनि पुष्पचापः स्वकार्यसिद्धिं पुनराशशंसे ॥ ५७ ॥
 भविष्यतः पत्युरुमा च शम्भोः समाससाद प्रतिहारभूमिम् ।
 योगात् स चान्तः परमात्मसंज्ञं दृष्ट्वा परं ज्योतिरुपारराम ॥ ५८ ॥
 ततो भुजङ्गाधिपतेः फणाग्रैरघः कथञ्चिद् धृतभूमिभागः ।
 शनैः कृतप्राणविमुक्तिरीशः पर्यङ्कबन्धं निबिडं बिभेद ॥ ५९ ॥
 तस्मै शशंसं प्रणिपत्य नन्दी शश्रूषया शैलसुतामुपेताम् ।
 प्रवेशयामास च भर्तुरिनां भूक्षेपमात्रानुमतप्रवेशाम् ॥ ६० ॥
 तस्याः सखीभ्यां प्रणिपातपूर्वं स्वहस्तलूनः शिशिरात्ययस्य ।
 व्यकीर्यत त्र्यम्बकपादमूले पुष्पोच्चयः पल्लवमङ्गभिन्नः ॥ ६१ ॥
 उमाऽपि नीलालकमध्यशोभि विस्त्रंसयन्ती नवकर्णिकारम् ।
 चकार कर्णच्युतपल्लवेन मूर्च्छां प्रणामं वृषभध्वजाय ॥ ६२ ॥
 अनन्यभाजं पतिमाप्नुहीति सा तथ्यमेवाभिहिता भवेन ।
 न हीशवरव्याहतयः कदाचित् पुष्पान्ति लोके विपरीतमर्थम् ॥ ६३ ॥
 कामस्तु बाणावसरं प्रतीक्ष्य पतङ्गवद् वह्निमुखं विविक्षुः ।
 उमासमक्षं हरबद्धलक्ष्यः शरासनज्यां मुहुराममर्श ॥ ६४ ॥
 अथोपनिन्ये गिरिशाय गौरी तपस्विने ताम्ररुचा करेण ।
 विशोषितां भानुमतो मयूखैर्मन्दाकिनीपुष्करबीजमालाम् ॥ ६५ ॥
 प्रतिग्रहीतुं प्रणयिप्रियत्वात् त्रिलोचनस्तामुपचक्रमे च ।
 सम्मोहनं नाम च पुष्पधन्वा धनुष्यमोघं समघत्त बाणम् ॥ ६६ ॥
 हरस्तु किञ्चित्परि-वृत्/लुप्त-धैर्यश्चन्द्रोदयारम्भ इवाम्बुराशिः ।
 उमामुखे बिम्बफलाधरोष्ठे व्यापारयामास विलोच/कनानि ॥ ६७ ॥
 विवृण्वती शैलसुतापि भावमङ्गैः स्फुटद्बालकदम्बकल्पैः ।
 साचीकृता चारुतरेण तस्थौ मुखेन पर्यस्तविलोचनेन ॥ ६८ ॥

५६. चरम्=चलम् व.; लोलदृष्टि=लोलनेत्रा। आदिकुलम्॥
 ५७. रतेरपि ह्री=रतेर् हिया, रतेरपि ह्रीतिमिवा अ.ना.; जिते=यते व.,
 यती; चापः=धन्वा, केतुः व.अ.ना.; स्वबाण=स्वकर्म व.अ.
 ना., स कर्म; शंसे=शंस व.अ.ना.। द्र. खु १४.५०
 ५८. 'भविष्य...भोः'=उपासितुं सा च/साथ/सापि पिनाकपाणि व.;
 न्तः परमात्म=चान्तः परमार्थ, चान्तर्गत०, दृष्ट्वा चिरमा०।
 ५९. फणाग्रैः=फणाभिः; भागः=भागम् व.।
 ६०. प्रवे=निवे; मत=मित व.।
 ६१. पातपूर्व=पत्य पूर्व अ.ना., पत्य मूर्च्छा; लून=भूतः व.; मूले=पदे।
 ६२. नीला=लोला; कर्णच्युत=कर्णाच्युत।
 ६३. तथ्य=भव्य अ.ना., सत्य; पुष्पान्ति=पुष्पान्ति व.; लोके=पाके व.
 अ.ना.।
 ६४. सरं प्रतीक्ष्य=सरं समीक्ष्य, सरप्रतीक्षः व.। सर्वत्रैव समक्षं हरेत्येव
 लेखः। अत्र बन्धनलक्षणान्यतरक्रियाविशेषणत्वमन्वीक्ष्यम्।
 मर्श=मर्ष।
 ६५. शोषिताम्=शेषिताम् व.अ.ना., लेषितं।
 ६६. प्रणयिप्रिय=प्रणयप्रिय; बाणम्=सायकम्। सायकपाठे चतुर्थे चरणे
 वंशस्थः।
 ६८. स्फुटद्=स्फुरद् व., कुचद् अ.ना.। कुच संकोचे।
 साचीकृता=साचिक्रिया, साविक्रिया।

अथेन्द्रियक्षोभमयुग्मनेत्रः पुनर्वशित्वाद् बलवन्निगृह्य ।
हेतुं स्वचेतोविकृतेर्दिदृक्षुर्दिशामुपान्तेषु ससर्ज दृष्टिम् ॥ ६९ ॥
स दक्षिणापाङ्गनिविष्टमुष्टिं नतांसमाकुञ्चितसव्यपादम् ।
ददर्श चक्रीकृतचारुचापं प्रहर्तुमभ्युद्यतमात्मयोनिम् ॥ ७० ॥
तपः—परामर्शविवृद्धमन्योर् भूभङ्गदुष्प्रेक्ष्यमुखस्य तस्य ।
स्फुरन्नुदर्विः सहसा तृतीयादक्षः कृशानुः किल निष्पपात ॥ ७१ ॥
क्रोधं प्रभो! संहर संहरेति यावद् गिरः खे मरुतां चरन्ति ।
तावत् स बहिर्भवेनेत्रजन्मा भस्मावशेषं मदनं चकार ॥ ७२ ॥
तीव्राभिषङ्गप्रभवेण वृत्तिं मोहेन संस्तम्भयतेन्द्रियाणाम् ।
अज्ञातभर्तृव्यसना मुहूर्तं कृतोपकारेव रतिर्बभूव ॥ ७३ ॥
तमाशु विष्णं तपसस्तपस्वी वनस्पतिं वज्र इवावभज्य ।
स्त्रीसन्निकर्षं परिहर्तुमिच्छन्नन्तर्दधे भूतपतिः सभूतः ॥ ७४ ॥

शैलात्मजाऽपि पितुरुच्छिरसोऽभिलाषं
व्यर्थं समर्थं ललितं वपुरात्मनश्च ।
सख्योः समक्षमिति चाधिकजातलज्जा
शून्या जगाम भवनाभिमुखी कथञ्चित् ॥ ७५ ॥
सपदि मुकुलिताक्षीं रुद्रसंरम्भभीत्या
दुहितरमनुकम्प्यामद्रिरादाय दोष्याम् ।
सुरगज इव बिभ्रत् पद्मिनीं दन्तलग्नां
प्रतिपथगतिरासीद् वेगदीर्घकृतात्मा ॥ ७६ ॥

इत्यष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसंभवे महाकविकालिदासकृतौ मदनदहनो नाम
तृतीयस्तेजोमूर्तिसर्गः ॥ ३ ॥

॥ चतुर्थः सर्गः ॥

अथ मोहपरायणा सती विवशा कामवधूर्विबोधिता ।
विधिना प्रतिपादयिष्यता नववैधव्यमसह्वदेनम् ॥ १ ॥
अवधानपरे चकार सा प्रलयान्तोन्मिषिते विलोचने ।
न विवेद तयोरुत्पत्तयोः प्रियमत्यन्तविलुप्तदर्शनम् ॥ २ ॥
अयि जीवितनाथ! जीवसीत्यभिधायोत्थितया तया पुरः ।
ददृशे पुरुषाकृति क्षितौ हरकोपानलभस्म केवलम् ॥ ३ ॥

६९. यक्षोभ=याक्षोभ; ससर्ज दृष्टिम्=विसृज्य दृष्टिम्, विसृज्यदृष्टिः ।
७०. निविष्ट=निषक्त; नतांस=नितान्त; पादम्=जानुम्; चक्री=चक्री;
योनिम्=योनिः ।
७२. क्रोधं=कोपं अ.ना.; प्रभो=विभो; शेषं=सानम् ।
७३. तीव्राभि=तीव्राति; संस्तम्भयते=संभमयती ।
७४. वज्र=वज्रम्; भज्य=रुज्य अ.ना., दह्य; सन्निकर्ष=सन्निधानं;
तुमिच्छन्=तुमिच्छन्; कामः=सो वना ।
७५. समर्थ=समीक्ष्य अ.ना.; सख्योः=सख्युः भवना=भुवना;
मुखी=मुखं ।
७६. पदि=अथ च, अथ स; पथ=पद; कृतात्मा=कृताङ्ग व. ।

चतुर्थः सर्गः

१. विबोधिता=प्रबोधिता; प्रतिपाद=प्रतिबोध
२. अवधान=अपधान, अप/वदान; विलुप्त=निमग्न व., विमग्न,
विलग्न, मनित्य
३. पुर=पुनः; कृति=कृतिः अ.ना

अथ सा पुनरेव विह्वला वसुधालिङ्गनधूसरस्तनी ।
विललाप विकीर्णमूर्धजा समदुःखामिव कुर्वती स्थलीम् ॥ ४ ॥
उपमानमभूद् विलासिनां करणं यत् तव कान्तिमत्तया ।
तदिदं गतमीदृशीं दशां न विदीर्ये कठिनाः खलु स्त्रियः ॥ ५ ॥
क्व नु मां त्वदधीनजीवितां विनिकीर्य क्षणभिन्नसौहृदः ।
नलिनीं क्षतसेतुबन्धनो जलसंघात इवासि विद्रुतः ॥ ६ ॥
कृतवानसि विप्रियं न मे प्रतिकूलं न च ते मया कृतम् ।
किमकारणमेव दर्शनं विलपन्त्यै रतये न दीयते ॥ ७ ॥
स्मरसि स्मर! मेखलागुणैरुत गोत्रस्खलितेषु बन्धनम् ।
च्युत—केसर—दूषितेक्षणान्यवतंसोत्पल—ताडनानि वा ॥ ८ ॥
हृदये वससीति मत्प्रियं यदवादीस्तदवैमि कैतवम् ।
उपचारपदं न चेदिदं त्वमनङ्गः कथमक्षता रतिः ॥ ९ ॥
परलोक—नव—प्रवासिनः प्रतिपत्स्ये पदवीमहं तव ।
विधिना जन एष वञ्चितस्त्वदधीनं खलु देहिनां सुखम् ॥ १० ॥
रजनी—तिमिराऽवगुण्ठिते पुरमार्गे घनशब्द—विकलवाः ।
वसतिं प्रिय! कामिनां प्रियास्त्वदूते प्रापयितुं क ईश्वरः ॥ ११ ॥
नयनान्यरुणानि घूर्णयन् वचनानि स्खलयन् पदे पदे ।
असति त्वयि वारुणीमदः प्रमदानामधुना विडम्बना ॥ १२ ॥
अवगम्य कथीकृतं वपुः प्रियबन्धोस्तव निष्फलोदयः ।
बहुलेऽपि गते निशाकरस्तनुतां दुःखमनङ्ग! मोक्षयति ॥ १३ ॥
हरिताऽरुणचारुबन्धनः कलपुंस्कोकिलशब्दसूचितः ।
वद संप्रति कस्य बाणतां नवचूतप्रसवो गमिष्यति ॥ १४ ॥
अलिपङ्क्तिरनेकशस्त्वया गुणकृत्ये धनुषो नियोजिता ।
विरुतैः करुणस्वनैरियं गुरुशोकामनुरोदितीव माम् ॥ १५ ॥
प्रतिपद्य मनोहरं वपुः पुनरप्यादिश तावदुत्थितः ।
रतिदूतिपदेषु कोकिलां मधुरालापनिसर्गपण्डिताम् ॥ १६ ॥
शिरसा प्रणिपत्य याचितान्युपगूढानि सवेपथूनि च ।
सुरतानि च तानि ते रहः स्मर! संस्मृत्य न शान्तिरस्ति मे ॥ १७ ॥
रचितं रतिपण्डित! त्वया स्वयमङ्गेषु ममेदमार्तवम् ।
ध्रियते कुसुमप्रसाधनं तव तच्चारु वपुर्न दृश्यते ॥ १८ ॥
विबुधैरसि यस्य दारुणैरसमाप्ते परिकर्मणि स्मृतः ।
तदिदं कुरु दक्षिणेतरं चरणं निर्मितरागमेहि मे ॥ १९ ॥

४. विह्वला=विकलवा; धूसरस्तनी=धूसराकृतिः

५. न विदीर्ये=न च दीर्ये अ.ना । ६. न्धनो=न्धनां ।

७. न च=च न

८. दूषितेक्षणा=दूषितेक्षिता; ताडना=ताडिता व.

९. वससि=वसती १०. पत्स्ये=पक्ष्ये ; सुखम्=मुखम् ।

११. विकलवाः=विह्वलाः । १४. नव=वद

१५. कृत्ये=कृत्यैः; विरुतैः=विततैः व.; करुण=करुणैः; स्वनैः=स्वरैः
व.अ.ना

१६. पुनरप्यादिश=परपुष्टा दिश; दूति=दूत अ.ना;
कोकिलाम्=कोकिलान् व.म.अ.ना.; निसर्ग=विसर्ग व.;
पण्डिताम्=पण्डितान् अ.ना

१७. नि च तानि=न्यपि तानि; ते=मे; रहः=पुरा ।

१८. स्वयम्=नवम् अ.ना ।

१९. रसि यस्य दारु=रपि यत् सुदारु अ.ना.; विबुधैस्त्वमनङ्ग
दारु; परिकर्म=प्रतिकर्म ।

अहमेत्य पतङ्गवर्त्मना पुनरङ्गाश्रयिणी भवामि ते ।
 चतुरैः सुरकामिनीजनैः प्रिय! यावन्न विलोभ्यसे दिवि ॥ २० ॥
 मदनेन विनाकृता रतिः क्षणमात्रं किल जीवितेति मे ।
 वचनीयमिदं व्यवस्थितं रमण! त्वामनुयामि यद्यपि ॥ २१ ॥
 क्रियतां कथमन्त्यमण्डनं परलोकान्तरितस्य ते मया ।
 सममेव गतोऽस्यतर्कितां गतिमङ्गेन च जीवितेन च ॥ २२ ॥
 ऋजुतां नयतः स्मरामि ते शरमुत्सङ्गनिषण्णधन्वनः ।
 मधुना सह सरितां कथां नयनोपान्तविलोकितां च तत् ॥ २३ ॥
 क्व नु ते हृदयङ्गमः सखा कुसुमायोजितकाम्मुको मधुः ।
 न खलूग्ररुषा पिनाकिना गमितः सोऽपि सुहृद्गतां गतिम् ॥ २४ ॥
 अथ तैः परिदेविताक्षरैर्हृदये दिग्घशरैरिवार्दितः ।
 रतिमभ्युपपत्तुमातुरां मधुरात्मानमदर्शयत् पुरः ॥ २५ ॥
 तमवेक्ष्य रुरोद सा भृशं स्तनसंबाधमुरो जघान च ।
 स्वजनस्य हि दुःखमग्रतो विवृतद्वारमिवोपजायते ॥ २६ ॥
 इति चैनमुवाच दुःखिता सुहृदः पश्य वसन्त! किं स्थितम् ।
 यदिदं कणशो विकीर्यते पवनैर्भस्म कपोतकर्बुरम् ॥ २७ ॥
 अयि संप्रति देहि दर्शनं स्मर! पर्युत्सुक एष माधवः ।
 दयितास्वनवस्थितं नृणां न खलु प्रेम चलं सुहृज्जने ॥ २८ ॥
 अमुना खलु पार्श्ववर्तिना जगदाज्ञां ससुरासुरं तव ।
 बिसतन्तुगुणस्य कारितं धनुषः पेलवपुष्पपत्त्रिणः ॥ २९ ॥
 गत एव न ते निवर्तते स सखा दीप इवानिलाहतः ।
 अहमस्य दशेव पश्य मामविषह्यव्यसनप्रधूमिताम् ॥ ३० ॥
 विधिना कृतमर्द्धवैशसं ननु मां कामवधे विमुञ्चता ।
 अनघापि हि संश्रयद्रुमे गजभग्ने पतनाय वल्लरी ॥ ३१ ॥
 तदिदं क्रियतामनन्तरं भवता बन्धुजनप्रयोजनम् ।
 विधुरां ज्वलनातिसर्जनान्ननु मां प्रापय पत्युरन्तिकम् ॥ ३२ ॥

२०. अहमेत्य=इयमेत्य अ.ना., पुनरङ्गा=पुरस्ता; विलोभ्यसे=विलुभ्यसे, विलुप्यसे
 २१. विनाकृता=विना कथं, विना क्षता, विना क्षिता
 २२. क्रियतां=क्रियते, श्रियते; अन्त्य=अन्त, अद्य;
 कान्तरितस्य=कन्त्वरितस्य अ.ना.; सममेव=स्वयमेव;
 स्यतर्कितां=स्यतर्कितां; गतिमङ्गेन=स्वशरीरेण
 २३. नयतः=नमसि: निषण्ण=निषक्त, निषिक्त, निषङ्ग; धन्वनः=
 धन्विनः; सस्मितां कथां=सस्मिताः कथाः; विलोकितां च
 तत्=विलोकितां च, विलोचनानि च, विलोकनानि च,
 विलोकनं च तत् ।
 २५. देविता=देवता, देवता; शरैः=फलै व.अ.ना.; र्दितः=हतः म.,
 र्पितः अ.ना.; भ्युपपत्तु=भ्यवपत्तु अ.; मधु=ऋतु व.; पुरः=कृती
 २६. रुरोद सा भृशं=भृशं रुरोद सा; स्तन=गुरु।
 २७. सुहृदः=सुहृदं अ.ना.; सुहृदः पश्य वसन्त किं=सुहृदं पश्यसि किं
 मधो; यदि=तदि; विकीर्यते=प्रकीर्यते अ.ना.म.; कर्बुरम्=पाण्डरम्।
 २८. दयिता=प्रमदा। २९. पेलव=पेशल, कोमल अ.ना.म.।
 ३०. नप्रधूमिताम्=सनप्रदीपिताम् व., सनप्रदूषिताम्, सनेन धूमिताम्
 म.वना.।
 ३१. अर्द्ध=अर्थ, अन्त्य; वधे=पथे; अनघापि हि=अनपायिनि म.अ.ना.,
 अहतापि हि; संश्रयद्रुमे=संश्रितद्रुमे, संश्रिता द्रुमे व.म.अ.ना.।
 ३२. ननु=अनुः अ.ना., पत्यु=भर्तु

शशिना सह याति कौमुदी सह मेघेन तडित् प्रलीयते ।
 प्रमदाः पतिवर्त्मगा इति प्रतिपन्नं हि विचेतनैरपि ॥ ३३ ॥
 अमुनैव कषायितस्तनी सुभगेन प्रियगात्रमस्मना ।
 नवपल्लवसंस्तरे यथा रचयिष्यामि तनुं विभावसौ ॥ ३४ ॥
 कुसुमास्तरणे सहायतां बहुशः सौम्य! गतस्त्वमावयोः ।
 कुरु संप्रति तावदाशु मे प्रणिपाताञ्जलियाचितश्चिताम् ॥ ३५ ॥
 तदनु ज्वलनं मदर्पितं त्वरयेदक्षिणवातवीजनैः ।
 विदितं खलु ते यथा स्मरः क्षणमप्युत्सहते न मां विना ॥ ३६ ॥
 इति चापि विधाय दीयतां सलिलस्याञ्जलिरेक एव नौ ।
 अविभज्य परत्र यं मया सहितः पास्यति ते स बान्धवः ॥ ३७ ॥
 परलोकविधौ च माधव! स्मरमुद्दिश्य विलोलपल्लवाः ।
 निवपेः सहकारमञ्जरीः प्रियचूतप्रसवो हि ते सखा ॥ ३८ ॥
 इति देहविमुक्तये स्थितां रतिमाकाशमवा सरस्वती ।
 शफरीं हृदशोषविकल्पां प्रथमा वृष्टिरिवान्वकम्पत ॥ ३९ ॥
 कुसुमायुधपत्नि! दुर्लभस्तव भर्ता न चिराद् भविष्यति ।
 शृणु येन स कर्मणा गतः शलभत्वं हरलोचनार्विषि ॥ ४० ॥
 अभिलाषमुदीरितेन्द्रियः स्वसुतायामकरोत् प्रजापतिः ।
 अथ तेन निगृह्य विक्रियामभिशप्तः फलमेतदन्वभूत् ॥ ४१ ॥
 परिणेष्यति पार्वतीं यदा तपसा तत्प्रवणीकृतो हरः ।
 उपलब्धसुखस्तदा स्मरं वपुषा स्वेन स योजयिष्यति ॥ ४२ ॥
 इति चाह स धर्मयाचितः स्मरशापावधिदां सरस्वतीम् ।
 अशनेरमृतस्य चोभये वशिनश्चाम्बुधराश्च योनयः ॥ ४३ ॥
 तदिदं परिरक्ष शोभने भवितव्यप्रियसङ्गमं वपुः ।
 रविपीतजला तपात्यये पुनरोधेन हि युज्यते नदी ॥ ४४ ॥
 इत्थं रतेः किमपि भूतमदृश्यरूपं मन्दीचकार मरणव्यव सायबुद्धिम् ।
 तत्प्रत्ययाच्च कुसुमायुषबन्धुरेनामाशवासयत् सुचरितार्थपदैर्वचोभिः ॥ ४५ ॥

३३. प्रलीयते=विलीयते: विचेतनैरपि=हि चिरं मनोहरैः, हि पृथग्
 जनैरपि, हि पृथग् विचेतनैः
 ३४. तनुं विभावसौ=विभावसौ तनुम्
 ३५. सौम्य=सौम्य व.; प्रणिपाता=विनिपाता अ.ना.; याचितः=याचितां
 अ.ना.।
 ३६. त्वदर्पितं=ममार्पितं, मदर्पितं, समर्पितं; त्वरये=ज्वलये; मां
 विना=मद्विना व.अ.ना.।
 ३७. एव=एष; यं मया=यन्मया व.अ.ना., तं मया म.; बान्धवः=
 माधवः। ३८. च=स।
 ३९. इति देहविमुक्तये स्थितां=इति देहविसर्जने स्थिरां अ.ना.,
 श्रुतदेहविसर्जनोद्यमाम्; विकल्पां=विह्वलां व.अ.ना.;
 कम्पत=कम्पयत् म.।
 ४०. पत्नि दुर्ल=पत्न्यदुर्ल; येन स कर्मणा गतः=येन गतः;
 कर्मणा=कर्मिणा। नार्चिषि=नार्चिषः।
 ४२. पार्वतीं यदा=धर्मचारिणी, धर्मकारिण; स योज=नियोज व.।
 ४३. धर्मयाचितः=धर्मचारिणी, धर्मचारिणि व.अ.ना.म.;
 स्मरशापावधिदां=स्मरशापान्तशिवां व., स्मरशापान्त- भवां अ.
 ना., स्मरशापान्तभवा सरस्वती; चोभये=चोभयोः व.म.अ.ना.;
 'चोभयेयोनयः'=चोभयेऽप्यभिवृत्त्यामृतमंशुमानिव।
 ४५. बुद्धिम् इत्येव सार्वत्रिकः पाठः। रेनाम्=रेताम्; सुचरितार्थपदैः

अथ मदनवधूरूपप्लवान्तं
व्यसनकृशा प्रतिपालयाम्बभूव ।
शशिन इव दिवातनस्य लेखा
दिवसपरिक्षयधूसरा प्रदोषम् ॥ ४६ ॥

इत्यष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसंभवे महाकविकालिदासकृता
रतिविलापो नाम चतुर्थो वायुमूर्तिसर्गः ॥ ४ ॥

॥ पञ्चमः सर्गः ॥

ॐ तथा समक्षं दहता मनोभवं पिनाकिना भग्नमनोरथा सती ।
निनिन्द रूपं हृदयेन पार्वती प्रियेषु सौभाग्यफला हि चारुता ॥ १ ॥
इयेष सा कर्तुमवन्ध्यरूपतां समाधिमास्थाय तपोभिरात्मनः ।
अवाप्यते वा कथमन्यथा द्वयं तथाविधं प्रेम पतिश्च तादृशः ॥ २ ॥
निशम्य चैनां तपसे कृतोद्यमां सुतां गिरीशप्रतिषक्तमानसाम् ।
उवाच मेना परिरभ्य वक्षसा निवारयन्ती महतो मुनिव्रतात् ॥ ३ ॥
मनीषिताः सन्ति गृहेषु देवतास्तपः क्व वत्से! क्व च तावकं वपुः ।
पदं सहेत भ्रमरस्य पेलवं शिरीषपुष्पं न पुनः पतत्रिणः ॥ ४ ॥
इति ध्रुवेच्छामनुशासती सुतां शशाक मेना न नियन्तुमुद्यमात् ।
क ईप्सितार्थस्थिरनिश्चयं मनः पयश्च निम्नाभिमुखं प्रतीपयेत् ॥ ५ ॥
कदाचिदासन्नसखीमुखेन सा मनोरथज्ञं पितरं मनस्विनी ।
अयाचतारण्यनिवासमात्मनः फलोदयान्ताय तपः—समाधये ॥ ६ ॥
अथानुरूपप्रतिनिवेशतोषिणा कृताभ्यनुज्ञा गुरुणा गरीयसा ।
प्रजासु पश्चात् प्रथितं तदाख्यया जगाम गौरी शिखरं शिखण्डितम् ॥ ७ ॥
विमुच्य सा हारमहार्यनिश्चया विलोलयष्टिप्रविलुप्तचन्दनम् ।
बभार बालारुणबभ्रु वल्कलं पयोधरोत्सेधविशीर्णसंहति ॥ ८ ॥
यथा प्रसिद्धं मधुरैः शिरोरुहैर् जटाभिरप्येवमभूत् तदाननम् ।
न षट्पदश्रेणिभिरेव पङ्कजं सशैवलासङ्गमपि प्रकाशते ॥ ९ ॥
प्रतिक्षणं सा कृतरोमविक्रियां व्रताय मौञ्जीं त्रिगुणां बभार याम् ।
अकारि तत्पूर्वनिबद्धया तया सरागमस्या रसनागुणास्पदम् ॥ १० ॥

समभिवृद्धरसै अ.ना.।

४६. प्रति=परि; तनस्य=करस्य; लेखा=रेखा; प्रदोषम्=दिनान्तम् अ.ना.।

पञ्चमः सर्गः

१. तथा=ॐ श्रीगणेशाय नमः ॐ तथा समक्षं; प्रियेषु=प्रिये हि; फला=फलो। २. रूपतां=कामतां अ.ना.; वा=तत् अ.ना.।
३. गिरीशप्र=गिरीशं प्र अ.ना., त्रिनेत्रं प्र; अक्त=बद्ध, सक्त, शक्त।
४. मनी००वताः=मीषिताम्/ता अर्च्य गृहेषु देवताम्/ताः अ.ना., गृहेषु=गृहेषु; पेलवं=पेशलं, कोमलं व.म.अ.ना.; शिरीष=सरीष अ.।
५. ध्रुवेच्छा=श्रुतीच्छा, स्थिरेच्छा, स्थितेच्छा अ.ना.; र्थस्थिर=र्थे स्थिर।
७. रूपाभि=कूलाभि; तदाख्यया तस्याः गौर्या एवाख्यया नामाक्षरैर् गौरीशिखरेति रूपया। तथा च रघु. १८.४१, कुसं. ७.१६। 'किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनामिति शाकुन्तलप्रयोगाच्च।
१०. रोम=रूप व.।

विसृष्टरागादधरान्निवर्तितः स्तनाङ्गरागारुणिताच्च कन्दुकात् ।
कुशाङ्कुरादानपरिक्षताङ्गुलिः कृतोऽक्षसूत्रप्रणयी तथा करः ॥ ११ ॥
महार्हशय्यापरिवर्तनच्युतैः स्वकेशपुष्पैरपि या स्म दूयते ।
अशेत सा बाहुलतोपधायिनी निषेदुषी स्थण्डिल एव केवले ॥ १२ ॥
पुनर्ग्रहीतुं नियमस्थया तथा द्वयेऽपि निक्षेप इवार्पितं द्वयम् ।
लतासु तन्वीषु विलासचेष्टितं विलोलदृष्टं हरिणाङ्गनासु च ॥ १३ ॥
अतन्द्रिता सा स्वयमेव वृक्षकान् घटस्तनप्रस्रवणैर्व्यवर्द्धयत् ।
गुहोऽपि येषां प्रथमाप्तजन्मनां न पुत्रवात्सल्यमपाकरिष्यति ॥ १४ ॥
अरण्यबीजाञ्जलिदानलालितास्तथा च तस्यां हरिणा विशासुः ।
यथा तदीयैर्नयनैः कुतूहलात् पुरः सखीनाममिमीत लोचने ॥ १५ ॥
कृताभिषेकां हुतजातवेदसं त्वगुत्तरासङ्गवतीमधीतिनीम् ।
दिदृक्षवस्तामृषयोऽभ्युपागमन् न धर्मवृद्धेषु वयः समीक्ष्यते ॥ १६ ॥
विरोधिसत्त्वोज्झितपूर्वमत्सरं द्रुमैरभीष्टप्रसवार्चितातिथि ।
नवोदजाभ्यन्तरसंभृतानलं तपोवनं तच्च बभूव पावनम् ॥ १७ ॥
यदा फलं पूर्वं—तपः—समाधिना न तावता लभ्यममस्त काङ्क्षितम् ।
तदानपेक्ष्य स्वशरीरमार्दवं तपो महत् सा चरितुं प्रचक्रमे ॥ १८ ॥
क्लमं ययौ कन्दुकलीलयाऽपि या तथा मुनीनां चरितं व्याहृत ।
ध्रुवं वपुः काञ्चनपद्मनिर्मितं मृदु प्रकृत्या च ससारमेव च ॥ १९ ॥
शुचौ चतुर्णां ज्वलतां हविर्भुजां शुचिस्मिता मध्यगता सुमध्यमा ।
विजित्य नेत्रप्रतिधातिनीं प्रभामनन्यदृष्टिः सवितारमैक्षत ॥ २० ॥
तथाऽतितप्तं सवितुर्गभस्तिभिर् मुखं तदीयं कमलश्रियं दधौ ।
अपाङ्गयोः केवलमस्य दीर्घयोः शनैः शनैः श्यामिकया कृतं पदम् ॥ २१ ॥
अयाचितोपस्थितमम्बु केवलं रसात्मकस्योडुपतेश्च रश्मयः ।
बभूव तस्याः किल पारणाविधिर्न वृक्षवृत्तिव्यतिरिक्तसाधनः ॥ २२ ॥

११. विसृष्ट=निसृष्ट अ.ना., विमृष्ट; रुणिताच्च=रागादरुणाच्च; कन्दु=कञ्चु व.म.अ.ना.।

१३. द्वयेऽपि=द्वयेषु व., द्वयीषु अ.ना.; निक्षेप=निक्षेपम्; दृष्टं=दृष्टिः अ.ना., दृष्टिम्।

१४. प्रस्रवणैः=प्रस्रविणी, प्रस्रविनी अ.ना., प्रस्रवणै व.म.; व्यव=व; येषां=तेषां; माप्त=मात; वात्सल्य=वाल्लभ्य। अत्र घटाः स्तना इवेत्युपमितसमास एव विवक्षितः। दुषकश्च सः। स्तन्यैर्घटप्रस्रवणैरिति तु युज्येत वक्तुम्। क्वचित् १४.१५ पद्ययोः क्रमे विपर्ययाऽपि।

१५. तथा च=तथैव; तस्यां=तस्याः व.; पुरः=पुरा। स्मरणीयमत्र शाकुन्तलस्य वैखानसेति १.२४ पद्यम्।

१६. मधीतिनीम्=निवीतिनीम्; मृषयो=मुनयो; क्ष्यते=क्षते।

१७. रभीष्ट=रपीष्ट व.; तच्च=तत्र अ.ना.।

१८. पूर्व=सर्व; तपःसमाधिना=समा समाधिना अ.ना.; समाधिसाधनम् व.म.; काङ्क्षितं=वाञ्छितं अ.ना.; लभ्य=लब्ध; नपेक्ष्य=नवेक्ष्य; सा चरितुं=साधयितुं।

१९. लीलया=सेवया अ.ना.; व्याहृत=विगाहते; पद्मनिर्मितं=पद्मधर्मि यत्, काञ्चनधर्मि निर्मितं; त्या च=त्यापि; ससारमे=सुसारमे; च=तत्।

२०. हविर्भुजां शुचिस्मिता=शुचिस्मिता हविर्भुजां अ.ना.; धातिनीं=धातिनां।

२१. तथाऽति=तथाभि अ.ना., तथापि; कृतं पदम्=पदं कृतम्।

२२. किल=खलु अ.ना., बत; वृत्तिर्व्यः साधनः=साधनम्।

निकामतप्ता द्विविधेन वह्निना नभश्चरेणेन्धनसम्पृतेन च ।
 तपात्यये वारिभिरुक्षिता नवैर्भुवा सहोष्माणममुञ्चदूर्ध्वगम् ॥ २३ ॥
 स्थिताः क्षणं पक्ष्मसु ताडिताऽधरा पयोधरोत्सेधनिपातचूर्णिताः ।
 बलीषु तस्याः स्खलिताः प्रपेदिरे चिरेण नाभिं प्रथमोदबिन्दवः ॥ २४ ॥
 शिलाशयां तामनिकेतवासिनीं निरन्तरास्वन्तरवातवृष्टिषु ।
 व्यलोकयन्नुन्मिषितैस्तडिन्मयैर्महातपःसाक्ष्य इव स्थिताः क्षपाः ॥ २५ ॥
 निनाय सात्यन्तहिमोत्किरानिलाः सहस्यरात्रीरुदवासतत्परा ।
 परस्परक्रान्दिनि चक्रवाकयोः पुरोवियुक्ते मिथुने कृपावती ॥ २६ ॥
 मुखेन सा पद्मसुगन्धिना निशि प्रवेपमानाधरपत्रशोभिना ।
 तुषारवृष्टिक्षतपद्मसम्पदां सरोजसन्धानमिवाकरोदपाम् ॥ २७ ॥
 स्वयंविशीर्णद्रुमपत्रवृत्तिता परा हि काष्ठा तपसस्तया पुनः ।
 तदप्यपाकीर्णमतः प्रियंवदां वदन्त्यपर्णेति च तां पुराविदः ॥ २८ ॥
 मृणालिकापेलवमेवमादिभिर् व्रतैः स्वमङ्गं ग्लपयन्त्यहर्निशम् ।
 तपः शरीरैः कठिनैरुपार्जितं तपस्विनां दूरमधश्चकार सा ॥ २९ ॥
 अथाजिनाषाढघरः प्रगल्भवाग् ज्वलन्निव ब्रह्ममयेन तेजसा ।
 विवेश कञ्चिज्जटिलस्तपोवनं शरीरबद्धः प्रथमाश्रमो यथा ॥ ३० ॥
 तमातिथेयी बहुमानपूर्व्या सपर्य्या प्रत्युदियाय पार्वती ।
 भवन्ति साम्येऽपि निविष्टचेतसां वपुर्विशेषेष्वधिगौरवाः क्रियाः ॥ ३१ ॥
 विधिप्रयुक्तां परिगृह्य सत्क्रियां परिश्रमं नाम विनीय स क्षणम् ।
 उमां स पश्यन्नुजुनैव चक्षुषा प्रचक्रमे वक्तुमनुज्झितक्रमः ॥ ३२ ॥
 अपि क्रियार्थं सुलभं समित्कुशं जलान्यपि स्नानविधिक्षमाणि ते ।
 अपि स्वशक्त्या तपसि प्रवर्तसे शरीरमाद्यं खलु धर्मसाधनम् ॥ ३३ ॥
 अपि त्वदावर्जितवारिसंभृतं प्रवालमासामनुबन्धि वीरुधाम् ।
 चिरोज्झितालक्तकपाटलेन ते तुलां यदारोहति दन्तवाससा ॥ ३४ ॥
 अपि प्रसन्नं हरिणेषु ते मनः करस्थदर्भप्रणयापराधिषु ।
 य उत्पलाक्षि! प्रचलैर्विलोचनैस्तवाक्षिसादृश्यमिव प्रयुज्जते ॥ ३५ ॥

२३. द्विविधेन=विविधेन म.; च=सा।
 २४. स्थिताः क्षणं=क्षणं स्थिताः; त्सेध=त्सङ्ग अ.ना.; चिरेण=क्रमेण।
 २५. वात=वर्ष व., बाष्प।
 २६. सात्यन्त=सात्यर्थं व.; त्किर=त्करा व., तमा; कृपावती=दयावती।
 २७. क्षत=क्षित; सन्धान=सन्तानम् अ.ना., द्र. शृ.प्र. ५.५८
 २८. शीर्ण=कीर्ण; णेति च=णामिति व.।
 २९. पेलव=कोमल; स्वमङ्गं=तदङ्गं व.अ.ना.; ग्लप=क्षप व.अ.ना.म.।
 सा=स। तपोवनवर्णनम्। इतः परं नूतनं पद्यम् —
 सुरास्तदुद्वीक्ष्य नगेन्द्रकन्यया कृतं तपः शम्भुवशिक्रियाक्षमम् ।
 ययाचिरे तं प्रणिपत्य दुःखिताः पतिं पशूनां सुतमाजिहेतवे ॥
 तदुद्वीक्ष्य=समुद्वीक्ष्य; नगेन्द्र=नरेन्द्र; वशि=वश; हेतवे=हेतुम्।
 ३०. तेजसा=वर्चसा अ.ना.; बद्धः=बन्धः अ.ना.।
 ३१. पूर्व्या=रूपया; म्येऽपि=म्येऽभि अ.ना.; निविष्ट=विशिष्ट; साम्येऽपि निविष्ट=साम्ये विनिविष्ट; अधिगौरवाः=अतिगौरवाः म. अ.ना.। द्र. रघु. १५.३८।
 ३२. परिगृह्य=प्रतिगृह्य व.अ.ना.; ज्झितक्रमः=नुक्रमज्ञा।
 ३३. अपि=अयि; क्रियार्थं=क्रियार्थे; विधि=विधौ; अपि=अयि।
 ३४. अपि=अयि; त्वदा=त्वया; यदा=समा।
 ३५. अपि=अयि; दर्भ=दर्भान्; अपराधिषु=अपहारिषु म., उपहारिषु व. म.अ.ना.; तवाक्षि=यदक्षि; य उत्पलाक्षि प्रचलैर्विलोचनैस्तवाक्षि=य

यदुच्यते पार्वति! पापवृत्तये न रूपमित्यव्यभिचारि तद् वचः ।
 तथाहि ते शीलमुदारदर्शने! तपस्विनामप्युपदेशतां गतम् ॥ ३६ ॥
 विकीर्णसप्तर्षिबलिप्रहासिभिस्तथा न गाढैः सलिलैर्दिवश्च्युतैः ।
 यथा त्वदीयैश्चरितैरनाविलैर्महीधरः पावित एष सान्वयः ॥ ३७ ॥
 अनेन धर्मः सविशेषमद्य मे त्रिवर्गसारः प्रतिभाति भाविनि!।
 त्वया मनोनिर्विषयार्थकामया यदेक एव प्रतिगृह्य सेव्यते ॥ ३८ ॥
 प्रयुक्तसत्कारविशेषमात्मना न मां परं त्वं प्रतिपत्तुमर्हसि ।
 यतः सतां सन्नतगात्रि! सङ्गतं मनीषिभिः साप्तपदीनमुच्यते ॥ ३९ ॥
 अतोऽत्र किञ्चिद् भवतीं बहुक्षमां द्विजातिभावादुपपन्नचापलः ।
 अयं जनः प्रष्टुमनास्तपोधने! न चेद् रहस्यं प्रतिवक्तुमर्हसि ॥ ४० ॥
 कुले प्रसूतिः प्रथमस्य वेधसस्त्रिलोकसौन्दर्यमिवोदितं वपुः ।
 अमृग्यमैश्वर्यसुखं नवं वयस्तपःफलं स्यात् किमतः परं वद ॥ ४१ ॥
 भवत्यनिष्टादपि नाम दुःसहान्मनस्विनीनां प्रतिपत्तिरीदृशी ।
 विचारमार्गग्रहितेन चेतसा न दृश्यते तच्च कृशोदरि! त्वयि ॥ ४२ ॥
 अलभ्यशोकाभिभवयमाकृतिर्विमानना सुभ्रु! कुतः पितुर्गृहे ।
 पराभिमर्शो न तवास्ति कः करं प्रसारयेत् पन्नगरत्नसूचये ॥ ४३ ॥
 किमित्यपास्याभरणानि यौवने धृतं त्वया वार्षकशोभि वल्कलम् ।
 वद प्रदोषे स्फुटचन्द्रतारका विभावरी यद्यरुणाय कल्पते ॥ ४४ ॥
 दिवं यदि प्रार्थयसे वृथा श्रमः पितुः प्रदेशास्तव देवभूमयः ।
 अथोपयन्तारमलं समाधिना न रत्नमन्विष्यति मृग्यते हि तत् ॥ ४५ ॥
 निवेदितं निःश्वसितेन सोष्मणा मनस्तु मे संशयमेव गाहते ।
 न दृश्यते प्रार्थयितव्य एव ते भविष्यति प्रार्थितदुर्लभः कथम् ॥ ४६ ॥
 अहो स्थिरः कोऽपि तवेप्सितो युवा चिराय कर्णोत्पलशून्यतां गते ।
 उपेक्षते यः श्लथलम्बिनीर्जटाः कपोलदेशे कलमाग्रपिङ्गलाः ॥ ४७ ॥

उत्पलाक्षेपचलै/ रैर्विलोकितास्त; सादृश्य=सापत्य व.म.अ.ना.।

द्र. कुसं. ७.१६।

३७. विकीर्ण=विशीर्ण, प्रकीर्ण; प्रहासि=प्रभासि, प्रकाशि, प्रहारिभिः, प्रवाहिभिः।
 ३८. मद्य मे=मध्यमे; भाविनि=भाजिनि; भामिनि व.अ.ना., भामिनी; देक एव=देव एकः।
 ३९. सत्कार=संस्कार; परं त्वं प्रति=परं सा प्रति अ.ना.।
 ४०. अतोऽत्र=अहोऽद्य; प्रतिवक्तुमर्हसि=प्रतिगोप्तुमर्हसि, प्रतिबोधयिष्यसि अ.ना., प्रतिपादयिष्यति, प्रतिगोपयिष्यति; मर्हसि=मिच्छसि।
 ४१. वोदितं=आर्जितं अ.ना., स्थितं, द्यतं; वद=तव।
 ४२. कृशोदरि=तनूदरि व., तलोदरि अ.ना.।
 ४३. अलभ्य=अलब्ध, अनन्य; पराभिमर्शो=परावमर्शो/र्षो; सूचये=सूचिषु, सूतये अ.ना.। सुभ्रुः कुतस्तातगृहेऽवमानम् इति शार्पेदतं पाठान्तरम्।
 ४४. स्फुटचन्द्रतारका म=विनिकीर्णतारका अ.ना., विनिकीर्य तारकाः।
 ४५. अन्विष्यति=अन्विच्छति अ.ना.।
 ४६. दृश्यते=विद्यते।
 ४७. उपेक्षते=अपेक्षते, अपेक्ष्यते; श्लथलम्बिनीर्जटाः कपोलदेशे अ.ना. =श्लथलम्बिनीर्जटाः कपोले व., लथलम्बिनीरिमा जटाः कपोले; कलमाग्रपिङ्गला जटाः कपोले, लथलम्बिनीरिमाः।

मुनिव्रतैस्त्वामतिमात्रकर्षितां दिवाकरप्लुष्टविभूषणास्पदाम् ।
 शशाङ्गलेखामिव पश्यतो दिवा सचेतसः कस्य मनो न दूयते ॥ ४८ ॥
 अवैमि सौभाग्यमदेन वञ्चितं तव प्रियं यद्यतुरावलोकिनः ।
 करोति लक्ष्यं रविमस्य चक्षुषो न वक्त्रमात्मीयमरालपक्ष्मणः ॥ ४९ ॥
 कियच्चिरं श्राम्यसि गौरि! विद्यते ममापि पूर्वाश्रमसञ्चितं तपः ।
 तदर्धभागेन लभस्व काङ्क्षितं वरं तमिच्छामि च साधु वेदितुम् ॥ ५० ॥
 इति प्रविश्याभिहिता द्विजन्मना मनोगतं सा न शशाक शंसितुम् ।
 अथो वयस्यां परिपार्श्ववर्तिनीं विवर्तितानञ्जननेत्रमैक्षत ॥ ५१ ॥
 सखी तदीया तमुवाच वर्णिनं निबोध साधो! यदि चेत् कुतूहलम् ।
 यदर्थमम्भोजमिवोष्णवारणं कृतं तपःसाधनमेतया वपुः ॥ ५२ ॥
 इयं महेन्द्रप्रभृतीनाधिश्रियश्चतुर्दिगीशानवमत्य मानिनी ।
 अरूपहार्यं मदनस्य निग्रहात् पिनाकपाणिं पतिमाप्नुमिच्छति ॥ ५३ ॥
 असह्यहुङ्कारनिवर्तितः पुरा पुरारिमप्राप्तमुखः शिलीमुखः ।
 इमां हृदि व्यायतपातमक्षणोद् विशीर्णमूर्तेरपि पुष्पधन्वनः ॥ ५४ ॥
 तदाप्रभृत्युन्मदना पितुर्गृहे ललाटिकाचन्दनधूसराऽलका ।
 न जातु बाला लभते स्म निर्वृतिं तुषारसंघातशिलातलेष्वपि ॥ ५५ ॥
 उपात्तवर्णे चरिते पिनाकिनः सबाष्पकण्ठस्खलितैः पदैरियम् ।
 अनेकशः निन्नरराजकन्यका वनान्तसङ्गीतसखीररोदयत् ॥ ५६ ॥
 त्रिभागशेषासु निशासु च क्षणं निमील्य नेत्रे सहसा व्यबुध्यत ।
 क्व नीलकण्ठ! व्रजसीत्यलक्ष्यवागसत्यकण्ठार्पितबाहुबन्धना ॥ ५७ ॥
 यदा बुधैः सर्वगतस्त्वमुच्यसे न वेत्ति भावस्थमिमं जनं कथम् ।
 इति स्वहस्तालिखितश्च मुग्धया रहस्युपालभ्यत चन्द्रशेखरः ॥ ५८ ॥
 यदा च तस्याऽधिगमे जगत्पतेरपश्यदन्यं न विधिं विचिन्वती ।
 तदा सहास्माभिरनुज्ञया गुरोरियं प्रपन्ना तपसे तपोवनम् ॥ ५९ ॥

४८. मात्र=मान; कराप्लुष्ट=करस्पृष्ट; लेखा=रेखाम् अ.ना.; दूयते=दीर्यते व.अ.ना., शीर्यते।
 ४९. लक्ष्यम्=लक्षम् व.अ.ना., पात्रम्; रवि=चिर, चर, स्थिर व.; मस्य=मात्म।
 ५०. गौरि=सुभ्रु; सञ्चितं=सम्भृतं; तदर्ध=ततोऽर्ध, तस्यार्ध; वरं तमि=तमर्थमि।
 ५१. गतं=रथं; अथो=अतः, ततः, तथा; विवर्ति=निवर्ति अ.ना., विवर्जि; शशाक शंसितुम्=न जगाद वाञ्छितम् अ.ना.।
 ५२. निबोध=विबोध; 'मिवोष्णवारणं'=मिवैतया कृतंस्तपः, साधनमुष्णवारणम्।
 ५३. इयं=इत्थं; नवमत्य=नवमन्य; मानिनी=भामिनी अ.ना.; निग्रहात्=विग्रहात्।
 ५४. पुरा=स्मरा व.; मक्ष=मक्षि व.म.अ.ना.; विशीर्ण=विनष्ट।
 ५५. तदा=ततः; अपि=ष्वियम्।
 ५६. उपात्त=उदात्त; वर्णे चरिते=वर्णेश्चरितैः; कण्ठ=कण्ठैः; ररोदयत्=व्यरोदयत्।
 ५७. शेषासु००क्षणं=शेषासु निमीलिता क्षणं निशासु; व्यबुध्यत=विबुधयते; क्व=त्वं।
 ५८. यदा=यतः, सदा अ.ना.; इति=तया; सर्वा=स्वप्न; हस्तालिखितश्च=हस्तोल्लिखितश्च।
 ५९. च=हि अ.ना., तु,पि; यदा च तस्याधि=यदेश्वरस्याधि;

द्वेषु सख्या कृतजन्मसु स्वयं फलं तपः—साक्षिषु दृष्टमेष्वपि ।
 न च प्ररोहाभिमुखोऽपि दृश्यते मनोरथोऽस्याः शशिमौलिसंश्रयः ॥ ६० ॥
 न वेत्ति स प्रार्थितदुर्लभः कदा सखीभिरस्रोत्तरमीक्षितामिमाम् ।
 तपः—कृशामभ्युपपत्स्यते सखीं वृषेव सीतां तदवग्रहक्षताम् ॥ ६१ ॥
 अगूढसन्दावमितीक्ष्णतज्ञया निवेदितो नैष्ठिकसुन्दरस्तया ।
 अयीदमेवं परिहास इत्युमामपृच्छदव्यञ्जितहर्षलक्षणः ॥ ६२ ॥
 अथाग्रहस्ते मुकुलीकृताङ्गलौ समर्पयन्ती स्फटिकाक्षमालिकाम् ।
 कथञ्चिददेस्तनया मिताक्षरं चिरव्यवस्थापितवागभाषत ॥ ६३ ॥
 यथा श्रुतं वेदविदाम्बर! त्वया जनोऽयमुच्चैः—पदलङ्घनोत्सुकः ।
 तपः किलेदं तदवाप्तिसाधनं मनोरथानामगतिर्न विद्यते ॥ ६४ ॥
 अथाऽऽह वर्णीं विदितो महेश्वरस्तदर्थिनी त्वं पुनरेव वर्तसे ।
 अमङ्गलाभ्यासरतिं विचिन्त्य तं तवानुवृत्तिं न तु कर्तुमुत्सहे ॥ ६५ ॥
 अवस्तुनिर्बन्धपरे! कथं नु ते करोऽयमामुक्तविवाहकौतुकः ।
 करेण शम्भोर्वलयीकृताहिना सहिष्यते तत्प्रथमावलम्बनम् ॥ ६६ ॥
 त्वमेव तावत् परिचिन्तय स्वयं कदाचिदेते यदि योगमर्हतः ।
 वधूदुकूलं कलहंसलक्षणं गजाजिनं शोणितबिन्दुवर्षि च ॥ ६७ ॥
 चतुष्कपुष्पप्रकरावकीर्णयोः परोऽपि को नाम तवानुमन्यते ।
 अलक्तकाङ्गानि पदानि पादयोर्विकीर्णकेशासु परेतभूमिषु ॥ ६८ ॥
 अयुक्तरूपं किमतः परं वद त्रिणेत्रवक्षः सुलभं तवापि यत् ।
 स्तनद्वयेऽस्मिन् हरिचन्दनाङ्किते पदं चिताभस्मरजः करिष्यति ॥ ६९ ॥
 इयं च तेऽन्या पुरतो विडम्बना यदूढया वारणराजहार्यया ।
 विलोक्य वृद्धोक्षमधिष्ठितं त्वया महाजनः स्मेरमुखो भविष्यति ॥ ७० ॥

विचिन्वती=निचिन्वती।

६०. दृष्टमेष्वपि=बद्धमेष्वपि ; च=तु; न चापि लब्धा;।
 ६१. कदा=कथं; अस्रोत्तरमी=अश्राकुलमी, अस्रान्तरमी अ.ना., अश्रान्तनि; अभ्युप=अभ्यव अ.ना.; सीतां=शीताम्।
 ६२. सन्दाव=तन्दाव; दितो=दिते व.; अयी=अपि व.अ.ना.; हास इ=हासमि।
 ६३. थाग्र=थार्द्र; समर्पयन्ती=समर्थयन्ती; मालिकां=मण्डलं व.; चिर=चिरं। ६४. नोत्सुकः=नोद्यतः।
 ६५. अथाऽऽह=तथाऽऽह; महेश्वर=ममेश्वरः; पुनरेव=पुर एव अ.ना.; रतिं=रतं व.;
 ६६. कथं नु ते=हि पार्वती; मामुक्त=माबद्ध व.; कौतुकः=कङ्कणः; करेण=भुजेन; प्रथमावलम्बनम्=प्रथमं कथं नु तत्।
 ६७. स्वयं=स्वतः अ.ना.; दुकूलं=दुगूलं व.; कलहंस=च सहंस व.; गजाजि=क्व चाजि अ.ना.; वर्षि च=वर्षि व, वर्षि तत् अ.ना.।
 ६८. प्रकाराव=प्रकरावि; नुमन्यते=नुमंस्यते व., नुगम्यते, गंस्यत इति तु स्यात्; रावकीर्णयोः=करप्रकीर्णयोः, करास्थिकीर्णयोः। अत्रास्थिपदमधिकम्, बिम्बपक्षे तत्प्रातिनिध्यस्यानवकाशात्। परेत=परेषु, परीत।
 ६९. रूपं=रूपः, मेतत्; वद=भवेत्, वह, त्रिणेत्रवक्षः सुलभं तवापि यत्=त्रिणेत्रवक्षः सुलभं चेत्, त्रिणेत्ररूपं००चेत् वक्षः किमतः परं वह, सुलभं तवापि चेत्; नास्पदे=नाङ्किते।
 ७०. हार्यया=भार्यया। अ.ना.

द्वयं गतं संप्रति शोचनीयतां समागमप्रार्थनया कपालिनः ।
 कला च सा कान्तिमती कलावतस्त्वमस्य लोकस्य च नेत्रकौमुदी ॥ ७१ ॥
 वपुर् विरूपाक्षमलक्ष्यजन्मता दिगम्बरत्वेन निवेदितं वसु ।
 वेषु यद् बालमृगाक्षि! मृग्यते तदस्ति किं व्यस्तमपि त्रिलोचने ॥ ७२ ॥
 निवर्तयास्मादसदीप्सितान्मनः क्व तद्विधस्त्वं क्व च पुण्यलक्षणा ।
 अपेक्ष्यते साधुजनेन वैदिकी श्मशानशूलस्य न यूपसत्क्रिया ॥ ७३ ॥
 इति द्विजातौ प्रतिकूलवादिनि प्रवेपमानाधरलक्ष्यकोपया ।
 विकुञ्चितभ्रूलतमाहिते तया विलोचने तिर्यगुपान्तलोहिते ॥ ७४ ॥
 उवाच चैनं परमार्थतो हरं न वेत्ति नूनं यत एवमात्य माम् ।
 अलोकसामान्यमचिन्त्यहेतुकं द्विषन्ति मन्दाश्चरितं महात्मनाम् ॥ ७५ ॥
 विपत्प्रतीकारपरेण मङ्गलं निषेव्यते भूतिसमुत्सुकेन वा ।
 जगच्छरण्यस्य निराशिषः सतः किमेभिराशोपहतात्मवृत्तिभिः ॥ ७६ ॥
 अकिञ्चनः सन् प्रभवः स संपदां, त्रिलोकनाथः पितृसद्वगोचरः ।
 स भीमरूपः शिव इत्युदीर्यते न सन्ति याथार्थ्यविदः पिनाकिनः ॥ ७७ ॥
 विभूषणोद्भासि पिनद्धभोगि वा गजाजिनालम्बि दुकूलधारि वा ।
 कपालि वा स्यादथवेन्दुशेखरं न विश्वमूर्तेरवधार्यते वपुः ॥ ७८ ॥
 तदङ्गसंसर्गमवाप्य कल्पते ध्रुवं चिताभस्म रजोविशुद्धये ।
 तथाहि नृत्याभिनयक्रियाच्युतं विलिप्यते मौलिभिरम्बरैकसाम् ॥ ७९ ॥
 असम्पदस्तस्य वृषेण गच्छतः प्रभिन्नदिग्वारणवाहनो वृषा ।
 करोति पादावुपगम्य मौलिना विनिद्रमन्दाररजोऽरुणाङ्गुली ॥ ८० ॥
 विवक्षता दोषमपि च्युतात्मना त्वयैकमीशं प्रति साधु भाषितम् ।
 यमामनन्त्यात्मभुवोऽपि कारणं कथं स लक्ष्यप्रभवो भविष्यति ॥ ८१ ॥
 अलं विवादेन यथा श्रुतस्त्वया तथाविधस्तावदशेषमस्तु सः ।
 ममात्र भावैकरसं मनः स्थितं न कामवृत्तिर्वचनीयमीक्षते ॥ ८२ ॥

७१. कपालिनः=पिनाकिनः अ.ना.म.; कलावतः=कलात्मनः अ.ना.।
 द्र० कुट्टनीमते १३०।

७२. मलक्ष्यजन्मता=मलक्षिता जनिः; मलक्ष्यरूपता।

७३. अपेक्ष्यते=क्रिया=अपेक्षते साधुजनो न वैदिकी००हि००क्रियाम्
 व., उपेक्षते साधुजनो न वैदिकी श्मशानशूलस्य हि
 यूपसत्क्रियाम्, उपेक्ष्यते साधुजनो न वैदिकी००क्रियाम्।

७४. वेपमाना=कम्पमाना; विकुञ्चि=निकुञ्चि अ.ना.; लतमाहिते
 तया=लतयाऽऽहिते तया/कृते।

७५. महात्मनाम्=महात्मनः, पिनाकिनः।

७६. किमेभिः=किमाभिः अ.ना.; हता=हता; वृत्तिभिः=वृत्तेः।
 आभिरित्येव पाठोऽत्र लघुतरः, तत्र बहुव्रीहिप्रसक्तेः परिहारात्,
 याः खत्वाशोपहतात्मनां वृत्तयस्तासु कीदृशी नु प्रवृत्तिः निराशिषः।

७७. त्रिलोक=स लोक व.; याथार्थ्य=याथात्म्य व.।

७८. दुकूल=दुगूल व.; वेन्दु=चन्द्र। इन्दुशेखरपदं यौगिकमेवात्र, न
 रूढम्; विश्व=दिव्य।

७९. संसर्ग=संस्पर्श व.; भस्म रजो=भस्मरजो; तथाहि=तथापि;
 नृत्या=नृत्ता अ.ना.; लिप्यते=लुप्यते।

८०. गम्य=नम्य; णाङ्गुली=णाङ्गुलौ।

८१. विवक्षता=विवृण्वता।

८२. श्रुतः=श्रुतम्; सः=वः; स्थितं=स्थिरम्; मीक्षते=दर्शि/र्शनी व.।

निवार्यतामालि! किमप्ययं वटुः पुनर्विवक्षुः स्फुरितोत्तराघरः ।
 न केवलं यो महतोऽपभाषते शृणोति तस्मादपि यः स पापभाक् ॥ ८३ ॥
 इतो गमिष्याम्यथवेति भाषिणी चचाल बाला स्तनभिन्नवल्कला ।
 स्वरूपमास्थाय च तां कृतस्मितः समाललम्बे वृषराजकेतनः ॥ ८४ ॥
 तं वीक्ष्य वेपथुमती सरसाङ्गयष्टिर्निक्षेपणाय पदमुद्धृतमुद्वहन्ती ।
 मार्गाचलव्यतिकराकुलितेव सिन्धुः शैलप्रियजतनया न ययौ न तस्थौ ॥ ८५ ॥

अद्यप्रभृत्यवनताङ्गि! तवास्मि दासः

क्रीतस्तपोभिरिति वादिनि चन्द्रमौलौ ।

अह्नाय सा नियमजं क्लममुत्ससर्ज

क्लेशः फलेन हि पुनर्नवतां विधत्ते ॥ ८६ ॥

इत्यष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसम्भवे महाकविकालिदासकृतौ तपःफलोदयो नाम
 पञ्चम आकाशमूर्तिं सर्गः ॥ ५ ॥

॥ षष्ठः सर्गः ॥

ॐ अथ विश्वात्मने गौरी सन्दिदेश मिथः सखीम् ।
 दाता मे भूभृतां नाथः प्रमाणीक्रियतामिति ॥ १ ॥
 तया व्याहृतसंदेशा सा बभौ निभृता प्रिये ।
 चूतयष्टिरिवाभाष्ये मघौ परभृतामुखी ॥ २ ॥
 स तथेति प्रतिज्ञाय विसृज्य कथमप्युमाम् ।
 ऋषीञ्ज्योतिर्मयान् सप्त सस्मार स्मरशासनः ॥ ३ ॥
 ते प्रभामण्डलैर्व्योम द्योतयन्तस्तपोधनाः ।
 सारुन्धतीकाः सपदि प्रादुरासन् पुरः प्रभोः ॥ ४ ॥
 आप्लुतास्तीर-मन्दारकुसुमोत्किर-वीचिषु ।
 व्योमगङ्गाप्रवाहेषु दिङ्नागमदगन्धिषु ॥ ५ ॥
 मुक्तायज्ञोपवीतानि बिभ्रतो हैमवल्कलाः ।
 रत्नाक्षसूत्राः प्रव्रज्यां कल्पवृक्षा इवाऽऽश्रिताः ॥ ६ ॥

८३. प्ययं=प्यसौ अ.ना.; महतोऽपभाषते=महतो/तां व/विभाषते व.म.

८४. बाला स्तन=गौरी रय, सा च स्तन व.अ.ना., साग्रस्तन;
 कृतस्मितः=शुचिस्मितः।

८५. यष्टिः=सन्धिः व.; निक्षेपणाय=निक्षेप एव व.अ.ना.;
 मुद्वहन्ती=मर्षयन्ती।

८६. त्यवनताङ्गि=त्यनवमाङ्गि इति भोजः; क्रीत=प्रीतः; क्लम=श्रम;
 विधत्ते=पिषत्ते।

षष्ठः सर्गः

१. अथ=ॐ अथ ॥ १ ॥ श्री ॥ ऐं नमः ॥ अथ ॥; दाता=पिता।

२. वाभाष्ये=वाभ्याशे/से व.म.अ.ना.; भृताम्=भृतोन्मु अ.ना.म.,
 भृतासखी व.।

३. र्मयान्=र्गणान्, गृहान् व.; औञ्ज्योतिर्मयान्=ज्योतिर्म-
 यान् औन्।

४. तपोधनाः=पुरागताः, प्रभोः पुरः।

५. मोत्किर=मोत्क, मोत्तर व.अ.ना.; गन्धिषु=वाहिषु।

६. बिभ्रतो=बिभ्राणाः; हैम=हेम; वल्कलाः=बन्धनाः; सूत्राः=युक्ताः;
 वाऽऽश्रिताः=व ऽऽश्रिताः।

अघः प्रवर्तिताक्षेन समावर्जितकेतुना ।
 सहस्ररश्मिना शशत् सप्रणाममुदीक्षिताः ॥७॥
 आसक्तबाहुलतया सार्धमुदधृतया भुवा ।
 महावराहदंष्ट्रायां विश्रान्ताः प्रलयापदि ॥८॥
 सर्गशेषप्रणयनाद् विश्वयोनेरनन्तरम् ।
 पुरातनाः पुराविद्भिर्घातार इति कीर्तिताः ॥९॥
 प्राक्तनानां विशुद्धानां परिपाकमुपेयुषाम् ।
 तपसामुपभुञ्जाना फलान्यपि तपस्विनः ॥१०॥
 तेषां मध्यगता साध्वी पत्युः पादार्पितेक्षणा ।
 साक्षादिव तपःसिद्धिर्बभासे बहुरून्धती ॥११॥
 तामगौरवभेदेन मुनीश्चापश्यदीश्वरः ।
 स्त्रीपुमानित्यनास्येषा वृत्तं हि महितं सताम् ॥१२॥
 तद्दर्शनादभूच्छम्भोर् भूयान् दारार्थमादरः ।
 क्रियाणां खलु धर्म्याणां सत्पत्यो मूलसाधनम् ॥१३॥
 धर्मेणापि पदं शर्व्वे कारिते पार्व्वर्ती प्रति ।
 पूर्वापराधभीतस्य कामस्योच्छ्वसितं मनः ॥१४॥
 अथ ते मुनयः सर्व्वे मानयित्वा जगद्गुरुम् ।
 इदमूचुरनूचानाः प्रीतिकण्टकितत्वचः ॥१५॥
 यद् ब्रह्म सम्यगात्मातं यदग्नौ विधिना हुतम् ।
 यच्च तप्तं तपस्तस्य विपक्वं फलमद्य नः ॥१६॥
 यदध्यक्षेण जगतां वयमारोपितास्त्वया ।
 मनोरथस्याऽप्यपथं मनोविषयमात्मनः ॥१७॥
 यस्य चेतसि वर्त्तथाः स तावत् कृतिनां वरः ।
 किं पुनर् ब्रह्म/विश्व-योनेर्यस्तव चेतसि वर्त्तते ॥१८॥
 सत्यमर्क्काच्च सोमाच्च परमध्यास्महे पदम् ।
 अद्य तूच्चैस्तरं तस्मात् स्मरणानुग्रहात् तव ॥१९॥
 त्वत्संभावितमात्मानं बहु मन्यामहे वयम् ।
 प्रायः प्रत्ययमाधत्ते स्वगुणेषूत्तमादरः ॥२०॥
 या नः प्रीतिर्विरूपाक्ष! त्वदनुध्यानसंभवा ।
 सा किमावेद्यते तुभ्यमन्तरात्मासि देहिनाम् ॥२१॥

७. घः प्रवर्तिता=घः प्रस्थापिता व.अ.ना.; शशत्=साक्षात् म.।
 ८. सार्ध=सम; धृतया=धृतया।
 ९. पुरातना=पुरातनाः; इति=इव।
 १०. मुपभु=परिभु; १०.-११. कुलकम्, आदिकुलकम्।
 १२. पश्यदी=चयदी; स्थैषा=स्थेयं; महितं=महताम्।
 १३. भूयान्=भूयः; दारार्थमादरः=दारक्रियादरः अ.ना.; सत्पत्यो=दाम्पत्यम् व.म.अ.ना.; साधनम्=कारणम् म.।
 १५. मुनयः=प्रथमे, ऋषयः; सर्व्वे=दिव्याः; पूजयित्वा=मानयित्वा अ.ना., प्रणिपत्य; जगद्गुरुम्=जगत्पतिम्; इदम्=इत्यम्; प्रीतिः=प्रीत्या; तत्वचः=कितं वचः।
 १६. विधिना=विधिवद्; यच्च=यत्तु। युग्मम्।
 १७. रथस्याऽप्यपथं/दं=रथस्याविषयं म.। युग्मम्।
 १८. किं पुनः=किमुत, किमत्र।
 १९. सत्यम्=नित्यम् अ.ना.; परम=पदम्; पदम्=वयम्; तरं=तरां; तस्मात्=तत्रः, ताभ्यां। २०. धत्ते=दत्ते।

साक्षाद् दृष्टोऽसि न पुनर्विद्यस्त्वां वयमञ्जसा ।
 प्रसीद कथयात्मानं न धियां पथि वर्त्तसे ॥२२॥
 किं येन सृजसि व्यक्तमुत येन विभर्षि तत् ।
 अथ यस्तस्य संहर्ता भागः कतम एष ते ॥२३॥
 अथवा सुमहत्येषा प्रार्थना देव! तिष्ठतु ।
 चिन्तितोपस्थितास्तावच्छाधि नः करवाम किम् ॥२४॥
 अथ मौलिकतस्येन्दोर्विशदैर्दशनांशुभिः ।
 उपचिन्वन् प्रभां तन्वीं प्रत्याह परमेश्वरः ॥२५॥
 विदितं वो यथा काश्चिन्न मे स्वार्थाः प्रवृत्तयः ।
 ननु मूर्तिभिरष्टाभिरित्यंभूतोऽस्मि सूचितः ॥२६॥
 सोऽहं तृष्णातुरैर्वृष्टिं विद्युत्त्वानिव चातकैः ।
 अरिविप्रकृतैर्देवैः प्रसूतिं प्रति याचितः ॥२७॥
 अत आहर्तुमिच्छामि पार्व्वर्तीमात्मजन्मने ।
 उत्पत्तये हविर्भोक्तुर्यजमान इवारणिम् ॥२८॥
 तामस्मदर्थे युष्माभिः प्रार्थितव्यो हिमालयः ।
 विक्रियायै न कल्पन्ते संबन्धाः सदनुष्ठिताः ॥२९॥
 उन्नतेन स्थितिमता धुरमुद्वहता भुवः ।
 तेन योजितसबन्धं वित्तं मामप्यवञ्चितम् ॥३०॥
 एवं वाच्यः स कन्यार्थमिति वो नोपदिश्यते ।
 भवत्प्रणीतमाचारमामनन्ति हि साधवः ॥३१॥
 आर्याप्यरुन्धती तत्र व्यापारं कर्तुमर्हति ।
 प्रायेणैवंविधे कार्ये पुरन्ध्रीणां प्रगल्भता ॥३२॥
 तत् प्रयातौषधीप्रस्थं सिद्धये हिमवत्पुरम् ।
 महकोशीप्रपातेऽस्मिन् सङ्गमः पुनरेव नः ॥३३॥
 तस्मिन् संयमिनामाद्ये जाते परिणयोन्मुखे ।
 जहुः परिग्रहव्रीडां प्राजापत्यास्तपस्विनः ॥३४॥

२१. विरूपाक्ष=विशालाक्ष; त्वदनुध्यान=तव निध्यान अ.ना.; किमावेद्यते=किमाख्यायते; सि=हि।
 २२. दृष्टो=द्रष्टा; सि न पुनर्विद्यस्त्वां=सि नो विद्यः पुनस्त्वां; वयमञ्जसा=अञ्जसा वयम्; कथ=दर्श।
 २३. तत्=तम्; अथ=अथो अ.ना.; यस्तस्य=विश्वस्य म.।
 २४. तोपस्थितां=तोपगतां व.; वाम=वाणि।
 २५. उपचिन्वन्=विस्तारयन्।
 २६. स्वार्थाः=स्वार्थः। अष्टाभिः पञ्चमहाभूतानि सूर्याचन्द्रमसौ यजमानश्चेत्यभिज्ञानशाकुन्तलाद्युक्ताभिः। सूचितः=चोदितः।
 २८. अत आहर्तुं=अहं ग्रहीतु; आत्म=पुत्र; जन्मने=जन्मनि।
 २९. मस्मदर्थे/दर्थं युष्माभिः=मस्मभ्यं सपर्णाभिः; लयः=चलः; संबन्धाः=संबाधः। ३१. हि साधवः एवं=इत्थं; मनन्ति हि=मनन्तीह, चरन्ति हि मनीषिणः।
 ३२. प्यरुन्धती=चारुन्धती; व्यापारं=साहाय्यं अ.ना., व्याहारं।
 ३३. महाकोशी=महाकाशी, महाकाली, महाकोशे व., महाकौशी अ.ना., कौशिकीसं; रेव=रस्तु अ.ना.नः=वः।
 ३४. योन्मुखे=योत्सुके व.; जहुः जहुः तपस्विनः=तपोधनाः। स्मरणीयमत्र मालविकाग्निमित्रस्य 'कान्तासम्मिश्र देहोऽप्यविषयमनसां यः पुरस्ताद् यतीनामि' ति नान्दीपदम्।

ततः परममोमुक्त्वा प्रतस्थे मुनिमण्डलम् ।
 भगवानपि संप्राप्तः प्रथमोद्दिष्टमास्पदम् ॥ ३५ ॥
 ते चाकाशमसिष्याममुत्पत्य परमर्षयः ।
 आसेदुरोषधिप्रस्थं मनसा समरंहसः ॥ ३६ ॥
 अलकामतिवाह्येव वसतिं वसुसंपदाम् ।
 स्वर्गाभिष्यन्दवमनं कृत्वेवोपनिवेशितम् ॥ ३७ ॥
 गङ्गास्रोतः-परिक्षिप्त-वप्राजन्तर्ज्वलितौषधि ।
 बृहन्मणिशिलासालं गुप्तावपि मनोहरम् ॥ ३८ ॥
 जितसिंहभया नागा यत्राश्वा बिलयोनयः ।
 यक्षाः किम्पुरुषाः पौरा योषितो वनदेवताः ॥ ३९ ॥
 शिखरासक्तमेघानां व्यज्यन्ते यत्र वेशमनाम् ।
 अनुगर्जितसंदिग्धाः करणैर् मुरजस्वनाः ॥ ४० ॥
 यत्र कल्पद्रुमैरेव विलोलविटपांशुकैः ।
 गृह-यन्त्रपताका-श्रीरपौरादरनिर्मिता ॥ ४१ ॥
 यत्र स्फटिक-हर्म्येषु नक्तमापानभूमिषु ।
 ज्योतिषां प्रतिबिम्बानि प्राप्नुवन्त्युपहारताम् ॥ ४२ ॥
 यत्रौषधिप्रकाशेन नक्तं दर्शितसञ्चराः ।
 अनभिज्ञास्तमिस्राणां दुर्दिनेष्वभिसारिकाः ॥ ४३ ॥
 यौवनान्तं वयो यस्मिन्नातङ्कः कुसुमायुधः ।
 रतिखेदसमुत्पन्ना निद्रा संज्ञाविपर्ययः ॥ ४४ ॥
 भ्रूभेदिभिः सकम्पोष्ठैर् ललिताङ्गलितर्जनैः ।
 यत्र कोपैः कृताः स्त्रीणामप्रसादार्थिनः प्रियाः ॥ ४५ ॥

३५. परममोमुक्त्वा=परममित्युक्त्वा, प्रमाणमित्युक्त्वा, प्रयाम इत्युक्त्वा, मण्डलम्=मण्डली; संप्राप्तः=संक्रान्तः अ.ना.; मास्पदम्=माश्रमम्। अत्र 'परमम् ओम्' इति स्वीकारोक्तिद्वयम्, विचिकित्सालेशस्याप्यनवकाशं द्योतयितुम्।
 ३६. ते चा=तेऽप्या, तेऽथा, त आ मुत्पत्य व.अ.ना.=मुत्प्लुत्य, मुपेत्य; परमर्षयः=मुनिपुंगवाः वपा.; आसेदु=आजग्मु; समरंहसः=तुल्यरंहसः, सह मानसाः व., समरंहसा।
 ३७. वसु=बन्धु; वाह्येव=बाह्यैव; कृत्वेवोप=त्वेव विनि व.।
 ३८. प्तवप्रा=प्तं वप्रा व.म.अ.ना., परिक्षेपो वप्र एवोचितान्वयः; न्तर्ज्व=न्तज्वअ.ना.।
 ३९. जित=वीत अ.ना., गत; यत्राश्वा=अश्वश्च; यक्षाःकिं=यक्षकिं।
 ४०. सक्त=लग्न; व्यज्य=वीज्य; वेशमनाम्=वेशमसु अ.ना.; अनु=मन्द्र; करणै=करुणै; मुरज=मरुज; स्वनाः=स्वनैः।
 ४१. विलोल=चञ्चलः; यन्त्र=च्छत्र; पताकाश्रीर=पताकश्रीर, श्रीः पौरादर।
 ४२. हर्म्येषु=हर्म्याणां; आपान=सोपान ना.; उपहारताम्=उपकारताम् व.। उपहारा अत्र हारच्छेदाः, आपानभूमिषु तेषामेव वर्णना।
 ४३. धिप्र=धीप्र; नेष्वभि=नेऽप्यभि व.ना.।
 ४४. यस्मिन्=यस्मात्; नातङ्कः=नान्तकः म., नानङ्गः; युधः=युधात् म.; रतिखेदसमुत्पन्ना=रतिः खेद/स्वेदसमुत्थानं, रतिखेदसमुत्थाना; निद्रा=सुप्तिः।
 ४५. सकम्पौ=प्रकम्पौ, विकम्पौ; भ्रूभङ्गिभिः=भेदिभिः ; क्रोधैः कृताः=कोपकृताः; मप्रसा=माप्रसा व.अ.ना.। यद्धि प्रसादेन

सन्तानकतरुच्छायसुप्तविद्याधराध्वगाः ।
 यस्य चोपवनं बाह्यं सुगन्धिर्गन्धमादनः ॥ ४६ ॥
 अथ ते मुनयो दिव्याः प्रेक्ष्य हैमवतं पुरम् ।
 स्वर्गाभिसन्धिसुकृतं वञ्चनामिव मेनिरे ॥ ४७ ॥
 ते सद्यनि गिरेर्वेगादुन्मुख-द्वाःस्थ-वीक्षिताः ।
 अवतेरुर्जटाभारैर् लिखिताऽनलनिश्चलैः ॥ ४८ ॥
 गगनादवतीर्णा सा यथावृद्धपुरस्सरा ।
 तोयान्तर्भास्करालीव रेजे मुनिपरम्परा ॥ ४९ ॥
 तानर्घ्यानर्घ्यमादाय दूरात् प्रत्युद्ययौ गिरिः ।
 नमयन् सारगुरुभिः पादन्यासैर्वसुन्धराम् ॥ ५० ॥
 धातुताम्राऽधरः प्रांशुर्देवदारुबृहद्भुजः ।
 प्रकृत्यैव शिलोरस्कः सुव्यक्तो हिमवानिति ॥ ५१ ॥
 विधिप्रयुक्तसत्कारैः स्वयं मार्गस्य दर्शकः ।
 स तैराक्रमयामास शुद्धान्तं शुद्धकर्मभिः ॥ ५२ ॥
 तत्र वेत्रासनासीनान् कृताऽऽसनपरिग्रहः ।
 इत्युवाचेक्षरान् वाचं प्राञ्जलिः पृथिवीधरः ॥ ५३ ॥
 अपमेघोदयं वर्षमदृष्टकुसुमं फलम् ।
 अतर्कितोपपन्नं वो दर्शनं प्रतिभाति मे ॥ ५४ ॥
 मूढं बुधमिवात्मानं हैमीभूतमिवायसम् ।
 भूमेर्दिवमिवारूढं मन्ये भवदनुग्रहात् ॥ ५५ ॥
 अद्यप्रभृति भूतानामधिगम्योऽस्मि शुद्ध्ये ।
 यदध्यासितमर्हद्भिस्तद्धि तीर्थं प्रचक्षते ॥ ५६ ॥

- करिष्यते तत् क्रोधेनैव सम्पद्यत इति प्रसादप्रार्थने कैमर्थक्यम्। द्र. शृङ्गारप्रकाशे ३०.४३
 ४६. कुलकम् । यस्य चोपवनं बाह्यं=बाह्यं चोपवनं यस्य; सुगन्धिः=गन्धवद् व., सुगन्धं, गन्धिमद्; मादनः=मादनम् व., शैलवाचित्वात् पुंस्त्वमेवात्र युक्तम्।
 ४७. अथ ते=ततस्ते, तं कान्तं व.अ.ना.म.; मुनयः=ऋषयः; दिव्याः=सर्व्वे; सन्धिः=सन्धिं, अयन्दसु; सुकृतं=सुकृतां अ.ना.; मिव=मेव। ४८. गिरेः=गुरोः; तेरुः=पेतुः व.अ.ना.; निश्चलैः=निश्चलाः, सन्निभैः। ४९. युगलकम्।
 ५०. अर्घ्यमा=अर्घमा; दूरात्=दूरम् व.; गिरिः=नगः।
 ५१. सुव्यक्तो=सुव्यञ्जो व.; निति=निव, गिरिः। ५१=५१. युगम्।
 ५२. कारैः=कारान्, संस्कारैः; स्य दर्शकः=स्य देशिकः, स्य देशिक, प्रदर्शकः; स तैराक्रमया=स तैराक्रमया म.अ.ना., स तदाक्रमया, स तानाक्रमया; कर्मभिः=वर्त्मभिः।
 ५३. कृताऽऽसन=अनासन ना., नीचासन; इत्युवा=प्रत्युवा; चेक्षरान्=च मुनीन्, ऋषीन्; वाचं=वाचः व., सर्व्वान्, सम्यक्; पृथिवीधरः=जगतीश्वरः, भूधरेश्वरः म., धरणीधरः अ.ना.।
 ५५. मूढं=मूर्खं व.; बुध=बुद्ध व.म.अ.ना.; हैमीभूत=हैमीभूत, हैमीकृत अ.ना.; ग्रहात्=ग्रहम्।
 ५६. भूतानाम्=मर्त्यानाम् अ.ना.; अधि=अभि व.अ.ना.; शुद्ध्ये=सिद्ध्ये।

अवैमि पूतमात्मानं द्वयेनैव द्विजोत्तमाः! ।
 मूर्ध्नि गङ्गाप्रपातेन घौतपादाम्भसा च वः ॥५७॥
 जङ्गमं प्रेष्यभावे वः स्थावरं चरणाङ्कितम् ।
 विभक्तानुग्रहं मन्ये द्विरूपमपि मे वपुः ॥५८॥
 भवत्संभावनोत्थाय परितोषाय मूर्च्छते ।
 अपि व्याप्तदिगन्तानि नाङ्गानि प्रभवन्ति मे ॥५९॥
 न केवलं दरीसंस्थं भास्वतां दर्शनेन वः ।
 अन्तर्गतमपास्तं मे रजसोऽपि परं तमः ॥६०॥
 कर्तव्यं वो न पश्यामि स्याच्चेत् किं नोपपद्यते ।
 शङ्के मत्पावनार्थेव प्रस्थानं भवतामिह ॥६१॥
 तथापि तावत् कस्मिंश्चिदाज्ञां मे दातुमर्हथ ।
 विनियोगप्रसादा हि किङ्कराः प्रभविष्णुषु ॥६२॥
 एते वयममी दाराः कन्येयं कुलजीवितम् ।
 ब्रूत येनात्र वः कार्यमनास्था बाह्यवस्तुषु ॥६३॥
 इत्युचिवांस्तमेवार्थं दरीमुख-विसर्पिणा ।
 द्विरिव प्रतिशब्देन व्याजहार हिमालयः ॥६४॥
 अथाऽऽङ्गिरस-मग्रण्य-मुदाहरण-वस्तुषु ।
 ऋषयश्चोदयामासुः प्रत्युवाच स भूधरम् ॥६५॥
 उपपन्नमिदं सर्वमतः परमपि त्वयि ।
 मनसः शिखराणां च सदृशी ते समुन्नतिः ॥६६॥

५७. पातेन=वाहेन; घौत=घृत ।

५८. प्रेष्य=प्रेष्य म., प्रेष्य; भावे वः=भावेन, पक्षे वः;
 णाङ्कितम्=णाङ्कितैः; मन्ये=तद्धि व.; द्विरूप=द्वैरूप्य व.अ.ना.,
 विरूप म.; वपुः=कृतम् व.। ग्रहं तद्धि द्वैरूप्यमपि मे कृतम्, ग्रहं
 मन्ये द्वैरूप्यं तेन मे कृतम् अ.ना.।

५९. अपि=अधि, अभि, अति; मे=हि ।

६०. दरीसंस्थं=शरीरस्थं; भास्वतां=भास्वता व.; मपास्तं मे=मपि द
 वस्तं ।

६१. किं नोपपद्यते=किमुपदिश्यते, पद्यते=दिश्यते; शङ्के=मन्ये म.; मन्ये
 मत्पावनार्थाय; मिह=मिदम् व., हि मे ।

६२. मर्हसि=मर्हतः ।

६३. जीवितम्=भूषणम्, भूषणा; येनात्र वः=येनार्थिनो यूयम्;
 कार्यम्=कृत्यम् व. ; बाह्यव=‘वा ह्यव’इति तु शृङ्गारप्रकाशे
 ५.१०९। ‘अहं मेना पार्वती चे’ति त्रयमेवात्र वस्तु, अवस्त्वेवान्यत्
 सर्वं यदेतत्त्रितयभिन्नमिति पाठान्तरमेवात्र महिमानं विभर्ति ।

६४. त्यूचिवांस्त=त्युदीरित; दरी=गुहा म.; द्विरिव=द्विरेव; लयः=चलः ।

६५. उदाहरणवस्तु वक्तव्यार्थनिवेदनकलाकौशलम्, अवाच्यवचन-
 वाच्यावचनपुनरुक्तिपरिहारपूर्वकमन्यूनानतिरिक्तत्वमुग्धमुदीरणम् ।
 तथा च भारविः ‘उदाजहार द्रुपदात्मजा गिरः’। आङ्गिरसो
 बृहस्पतिः । स एवाग्रे ‘एवंवादिनी’—ति पद्ये देवर्षिपदेन पराग्रक्ष्यते,
 न तु नारदः, यथोच्यते रसगङ्गाधरे पण्डितराजेन
 “नारदकृतविवाहचर्चायामि” ति। चोदया=प्रेरया, नोदया म.;
 प्रत्युवाच स भूधरम्=स च ग्राह महीधरम् । ६६. मतः=मितः ।

स्थाने त्वां स्थावरात्मानं विष्णुमाहुस्तथाहि ते ।
 चराचराणां भूतानां कुक्षिराधारतां गतः ॥६७॥
 गामघास्यत् कथं नागो मृणालमृदुभिः फणैः ।
 आ रसातलमूलात् त्वमवालम्बिष्यथा न चेत् ॥६८॥
 अच्छिन्नाऽमलसन्तानाः समुद्रोर्म्यनिवारिताः ।
 पुनन्ति लोकान् पुण्यत्वात् कीर्तयः सरितश्च ते ॥६९॥
 यथैव श्लाघ्यते गङ्गा पादेन परमेष्ठिनः ।
 प्रभवेण द्वितीयेन तथैवोच्छिरसा त्वया ॥७०॥
 तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्च व्यापको महिमा हरेः ।
 त्रिविक्रमोद्यतस्यासीत् स च स्वाभाविकस्तव ॥७१॥
 यज्ञभागभुजां मध्ये पदमातस्थुषा त्वया ।
 उच्चैर्हिरण्यं शृङ्गं सुमेरोर्वितथीकृतम् ॥७२॥
 काठिन्यं स्थावरे काये भवता सर्वमर्पितम् ।
 इदं तु यद् भक्तिनम्रं सतामाराधनं वपुः ॥७३॥
 तदागमनकार्यं नः शृणु कार्यं तवैव तत् ।
 श्रेयसामुपदेशात् तु वयमत्रांशभागिनः ॥७४॥
 अणिमाऽऽदिगुणोपेत-मस्पृष्ट-पुरुषान्तरम् ।
 शब्दभीश्वर इत्युच्चैः सार्धचन्द्रं बिभर्ति यः ॥७५॥
 कल्पितान्योन्यसामर्थ्यैः पृथिव्यादिभिरात्मनि ।
 येनेदं ध्रियते विश्वं धुर्यैर्यानिमिवाऽध्वनि ॥७६॥

६७. स्थावरात्मा=स्थावराणां । तथा च गीता १०.२५। तथाहि
 ते=मनीषिणः । अतः परं ६८ पद्यतया पठितं पद्यम् —

‘निःशेषभूत-सन्ताप-सन्ततिच्छेदिना भवान् ।
 हिमरूपेण यशसा धवली-कृतविग्रहः ॥

६८. मघास्यत्=माघास्यत्; मृदुभिः=सदृशैः व.।

६९. मल=मूल; म्यै=मि ना.; लोकान्=लोकम् व.ना.।

७०. श्लाघ्यते=श्लाघते अ.ना.; प्रभवेण=प्रभवेन, प्रसवेन अ.ना.,
 प्रभवेण/न, प्रपातेन । गङ्गायाः हि प्रथमः प्रभवो विष्णुपादः,
 द्वितीयश्च भवान् । उच्छिरस्त्वमुभयत्र समानम् । अरुणगिरिनाथनारायणौ
 पुनः पद्यमिदमेवं पठतः—यथैव श्लाघते गङ्गा पादेन परमेष्ठिनि ।
 प्रथमेन द्वितीयेन तथैवोच्छिरसि त्वयि ॥

७१. सीत् स च=भूत् सोऽपि; तव=तथा ।

७२. पदमातस्थुषा त्वया=पदमाक्रम्य तस्थुषा अ.ना.; वितथी=बिफली ।

७३. भवता=भवतः अ.ना., भवतां; नम्रं ते=नम्रस्य; सतामा-
 राधनं=महदाराधनं, अर्हदाराधनं व.अ.ना., महोदारतरं,
 मभूदाराधनं । इत्थमत्र त्रेधा व्यवस्थितो भेदः ‘इदं तु ते भक्तिनम्रं
 महदाराधनम्’ इति ‘तु ते भक्तिनम्रमभूदाराधनं इति, ‘इदं तु
 भक्तिनम्रस्य महदाराधनमिति च ।

७४. तदाग=यदाग अ.ना., यथाग; तत्=च; शात् तु=शाञ्च; मत्रां=मप्यं
 व.; गिनः=जिनः ।

७५. गुणोपेतम्=गुणोत्थानम् व., गुणैश्चर्यम्, गुणैर्व्याप्तम् ; स्पृष्ट=स्पष्ट;
 ईश्वर=ईश्वरम् ।

७६. कल्पिता=कलिता म.; आत्मनि=आत्मभिः व.; येनेदं=यस्येदं
 व.; धार्यते=तन्यते व., तन्यते; विश्वम्=व्यक्तम् ।

योगिनो यं विचिन्वन्ति क्षेत्राभ्यन्तरवर्तिनम् ।
 अनावृत्तिभयं यस्य पदमाहुर्मनीषिणः ॥ ७७ ॥
 स ते दुहितरं साक्षात् साक्षी विश्वस्य कर्मणः ।
 वृणुते वरदः शम्भुरस्मत्संक्रामितैः पदैः ॥ ७८ ॥
 तमर्थमिव भारत्या सुतया योक्तुमर्हसि ।
 अशोच्या हि पितुः कन्या सद्भर्तुं प्रतिपादिता ॥ ७९ ॥
 यावदेतानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ।
 मातरं कल्पयन्त्येनामीशो हि जगतः पिता ॥ ८० ॥
 प्रणम्य शितिकण्ठाय देवतास्तदनन्तरम् ।
 चरणौ रञ्जयन्त्वस्याश्चूडामणिमरीचिभिः ॥ ८१ ॥
 उमा वधूर्भवान् दाता याचितार इमे वयम् ।
 वरः शम्भुरलं ह्येष त्वत्कुलोद्भूतये विधिः ॥ ८२ ॥
 अस्तोतुः स्तूयमानस्य वन्द्यस्यानन्यवन्दिनः ।
 सुता-संबन्ध-विधिना भव विश्वगुरोर् गुरुः ॥ ८३ ॥
 एवंवादिनि देवर्षौ पार्श्वे पितुरधोमुखी ।
 लीलाकमलपत्राणि गणयामास पार्व्वती ॥ ८४ ॥
 शैलः संपूर्णकामोऽपि मेनामुखमुदैक्षत ।
 प्रायेण गृहिणीनेत्राः कन्यार्येषु कुटुम्बिनः ॥ ८५ ॥
 मेने मेनाऽपि तत् सद्यः पत्युः कार्यमभीप्सितम् ।
 भवन्त्यव्यभिचारिण्यो भर्तुरिष्टे पतिव्रताः ॥ ८६ ॥
 इदमत्रोत्तरं न्याय्यमिति बुद्ध्या विमृश्य सः/सा ।
 आददे वचसामन्ते मङ्गलाऽङ्कृतां सुताम् ॥ ८७ ॥
 एहि विश्वात्मने वत्से! भिक्षासि परिकल्पिता ।
 अर्थिनो मुनयः, प्राप्तं गृहमेधिफलं मया ॥ ८८ ॥

७८. कर्मणः=कर्मणाम्; णुते=णीते; क्रामितैः=क्रमितैः अ.ना. ।
 ७९. सद्भर्तुं प्रति=सद्भर्तुः प्रति, सद्भर्तृप्रति; पादिता=पालिता ।
 ८०. यावदेता=यावन्त्येतानि म., यावद्द्वयानि व.अ.ना., यानि
 द्वयानि; यन्त्येना=न्त्येत; जगतः=जगतां ।
 ८१. शितिकण्ठाय=नीलकण्ठस्य, यन्त्वस्याः=यन्त्यस्याः ।
 ८२. त्वत्कु=स्वकु; कुलोद्भूत=कुलोन्नत ।
 ८५. शैलः सं=शैलस्तु; मुदैक्षत=मुवैक्षत व.; नेत्राः=तन्त्राः, मुख्याः;
 कन्यार्येषु=कन्यार्ये हि म.अ.ना. ।
 ८६. वल्लभाऽरुणगिरिनाथनारायणाः पद्यमिदं त्यजन्ति । सद्यः=सर्व्व,
 साधु; कार्यमभी=र्यं समीप्सि, र्यं समीहि; भवन्त्यव्यभि=भवन्ति
 व्यभि, न भवन्त्यभिचा; ण्यो भर्तुरिष्टे=ण्योऽभर्तृष्वेव । अन्तिमे
 पाठभेदे मूलपाठ एवंविधः संभाव्येत 'भवन्ति
 व्यभिचारिण्योऽभर्तृष्वे'ति ।
 ८७. इदम्=एवम्; विमृश्य=विचार्य, विचिन्त्य अ.ना., ददे=दधे;
 वचसाम=वचनस्यान्ते । सर्वत्रैव सः इत्येव, न तु सेति पाठः । सा
 एव तूचितः । आगामिनि पद्ये भिक्षेतिपदस्य आर्यामुख एवा
 स्वाभाविकत्वात् । दत्ततपश्चरणक्लेशाय शिवायोपालम्भोऽप्यत्र
 सुलभः । अत्रालङ्कारकालगतो व्यापारोऽनुसन्धेयः ।
 ८८. विश्वात्मने=शर्वात्मने, शर्व्वार्पणे, शर्व्वार्पणा व., सर्व्वात्मने;
 सि=त्वं व.अ.ना. ।

एतावदुक्त्वा तनयामृषीनाह महीधरः ।
 इयं नमति वः सर्वास्त्रिलोचनवधूरिति ॥ ८९ ॥
 ईप्सितार्थक्रियोदारं तेऽभिनन्द्य गिरेर्वचः ।
 आशीभिरीधयामासुः पुरः-पाकाभिरम्बिकाम् ॥ ९० ॥
 तां प्रणामादरसस्तजाम्बूनदवतंसकाम् ।
 अङ्गमारोपयामास लज्जमानामरुन्धती ॥ ९१ ॥
 तन्मातरं चाश्रुमुखीं दुहितृस्नेहविकलवाम् ।
 वरस्यानन्यपूर्व्वस्य विशोकामकरोद् गुणैः ॥ ९२ ॥
 वैवाहिकीं तिथिं पृष्टास्तत्क्षणं हरबन्धुना ।
 ते त्र्यहादूर्ध्वमाख्याय चेलुक्षीरपरिग्रहाः ॥ ९३ ॥
 ते हिमाचलमामन्य पुनः प्रेक्ष्य च शूलिनम् ।
 सिद्धं चास्मै निवेद्यार्थं तद्विसृष्टाः खमुद्ययुः ॥ ९४ ॥
 पशुपतिरपि तान्यहानि कृच्छ्रा-
 दगमयदद्रिसुतासमागमोत्कः ।
 कमपरमवशं न विप्रकुर्यु-
 विभुमपि तं यदमी स्पृशन्ति भावाः ॥ ९५ ॥

इति अष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसंभवे महाकविकालिदासकृतौ उमाप्रदानो नाम
 षष्ठः मन्त्रचन्द्रमूर्तिसर्गः ॥ ६ ॥

॥ सप्तमः सर्गः ॥

अथौषधीनामधिपस्य वृद्धौ तिथौ च जामित्रगुणान्वितायाम् ।
 समेतबन्धुर्हिमवान् सुताया विवाहदीक्षाविधिमन्वतिष्ठत् ॥ १ ॥
 वैवाहिकैः कौतुकसंविधानैर्गृहे गृहे व्यग्रपुरन्ध्रिवर्गम् ।
 आसीत् पुरं सानुमतोऽनुरागादन्तःपुरं चैककुलोपमेयम् ॥ २ ॥
 सन्तानकाकीर्णमहापथं तच्चीनांशुकैः कल्पितकेतुमालम् ।
 भासा ज्वलत्काञ्चनतोरणानां स्थानान्तरस्वर्ग इवावभासे ॥ ३ ॥

८९. मृगीना=मुनीना; महीधरः=स भूधरः वपा.; ८९.-९०. युगम् ।
 ९०. गिरे=गुरो; एष=वर्ष । ९१. वतंस=वतंसि । ९२. दुहितृ=दुहितुः ।
 ९३. पृष्टाः=पृष्ट्वा; ते=तां अ.ना.; चेलु=चेरुः म. ।
 ९४. हिमालय=हिमाचल; पुनः=पुरः व.; प्रेक्ष्य=प्राप्य, दृष्ट्वा, प्रेष्य;
 चास्मै=चास्य ।
 ९५. कृच्छ्रा=कृत्स्ना; दगमय=दगणय । पुष्पिका : इति कुमारसम्भवे
 महाकाव्ये कालिदासकृतौ उमा / पार्वती / गौरी - प्रदानो १६
 सेप्टेम्बर २००४-.

सप्तमः सर्गः

१. ॐ अथौष; ९०. श्रीं ॥ ऐं नमः ॥ अथौष; तिथौ=तनौ;
 जामित्र=यामित्र; सुताया=सुतायाम् ।
 २. गृहे गृहे=दिने दिने; रागात्=रोधत् ।
 ३. काकी=कैः की; महाप=चतुष्प; भासा ज्व=भासोज्ज्वल;
 णानां=णाङ्क ना.; रस्व=रं स्व व.म., रे स्व, रस्व; र्ग=र्गम् ।

एकैव सत्यामपि पुत्रपङ्क्तौ चिरस्य दृष्टेव मृतोत्थितेव ।
 आसन्नपाणिग्रहणेति पित्रोरुमा विशेषोच्छ्वसितं बभूव ॥४॥
 अङ्गाद् ययावङ्गमुदीरिताशीः सा मण्डनान्मण्डनमन्वभुङ्क्ते ।
 सम्बन्धिभिन्नोऽपि गिरेः कुलस्य स्नेहस्तदेकायतनं बभूव ॥५॥
 मैत्रे मुहूर्ते शशलाञ्छनेन योगं गतासूत्रफाल्गुनीषु ।
 तस्याः शरीरे प्रतिकर्म चक्रुर्बन्धुस्त्रियो याः पतिपुत्रवत्यः ॥६॥
 सा गौरसिद्धार्थनिवेशवद्भिर्दूर्वाप्रवालैः प्रतिभिन्नरागम् ।
 निर्नाभि कौशेयमुपात्तबाणमभ्यङ्गनेपथ्यमलञ्चकार ॥७॥
 बभौ च संपर्कमुपेत्य बाला नवेन दीक्षाविधिसायकेन ।
 करेण भानोर्बहुलावसाने संघुक्ष्यमाणेव शशाङ्गलेखा ॥८॥
 तां लोघकल्केन हताङ्गतैलामाशयानकालेयकृताङ्गरागाम् ।
 वासो वसानामभिषेकयोग्यं नार्यश्चतुष्काभिमुखं व्यनैषुः ॥९॥
 विन्यस्तवैदूर्यशिलातलेऽस्मिन्नाविद्धमुक्ताफलभक्तिचित्रे ।
 आवर्जिताष्टापदकुम्भतोयां सतूर्यमेनां स्नपयाम्बभूवुः ॥१०॥
 सा मङ्गलस्नानविशुद्धाग्री गृहीतपत्युद्रमनीयवस्त्रा ।
 निर्वृत्तपर्जन्यजलाभिषेका प्रफुल्लकाशा वसुधेव रेजे ॥११॥
 तस्मात् प्रदेशाच्च वितानवन्तं युक्तं मणिस्तम्भचतुष्टयेन ।
 पतिव्रताभिः परिगृह्य निन्ये क्लृप्तासनं कौतुकवेदिमध्यम् ॥१२॥
 तां प्राङ्मुखीं तत्र निवेश्य तन्वीं क्षणं व्यलम्बन्त पुरोनिषण्णाः ।
 भूतार्थशोभाऽऽहियमाणनेत्राः प्रसाधने सन्निहितेऽपि नार्यः ॥१३॥

४. एकैव=एकेव; चिरस्य=चिराय, चिरेण; दृष्टेव मृ=दृष्टेयम्; आसन्न म.
 =उपोढ व.अ.ना.; ग्रहणेति=ग्रहणेव, ग्रहणेन; सितं=सिता अ.ना.।
 ५. भुङ्क्त=भुङ्क्त; संबन्धि=सम्बन्ध व.; कायतनं बभूव=कायनतां
 जगाम व., तदेकायतनं जगाम। द्र. शृ.प्र. ३३.४३
 ६. लाञ्छनेन=लक्षणेन व., लक्षणेन, लाञ्छनोत्थे; फाल्गु=फल्गु
 व.; शरीरे प्रति=शरीरे परि अ.ना.; ०स्त्रियो=प्रिया।
 ७. रागम्=शोभम् म.अ.ना.; निर्नाभि=उन्नाभि, उन्नीवि अ.ना.,
 निर्भिन्न, निर्घात; अभ्यङ्ग=उपोढ; बाणमभ्यङ्ग=बाणं प्रत्यङ्ग।
 ८. नवेन=नवेव, नवीन, विवाह ना.; लेखा=रेखा; संघुक्ष्यमा=
 संघुक्षयन्तीव, संघुक्षमाणेव। बहुलावसानीयं बिम्बमुपमेये
 मृग्यम्।
 ९. लोघ=रोघ; हता=हता, धृता, कृता; कालेय=कालीय;
 मुखं=मुखीम्; व्यनैषुः=मनैषुः, मकुर्वन्।
 १०. शिलातलेऽस्मिन्=शिले च तस्मिन् व.; आविद्ध=बावद्ध म.,
 आयुक्त, आरक्त, आमुक्त; मुक्ताफलभक्तिचित्रे=मुक्ताकृतभक्तिचित्रे,
 मुक्ताकृतभक्तिरेखे, मुक्तामणिभक्तिचित्रे, मुक्ताफलज्जालचित्रे/चित्रैः;
 तोयां=तोयाः व.।
 ११. पत्युः=प्रत्युः; छन्दोमञ्जरी संयुक्तपूर्वगुरुत्वविकल्पनिदर्शने।
 पत्युद्र=शुद्धोद्ग, शुभ्रोद्ग व., वस्त्राद् ना.; वस्त्रा ना=वस्त्रे, वस्त्रम्
 ना.; निर्वृत्यु ना.=निवृत्त, विसृष्ट; अेका=षेकैः।
 १२. तस्मात् प्र=ततः प्र; परिगृह्य=प्रतिगृह्य।
 १३. तन्वीं=बालां; व्यलम्बन्त=विलम्बेन; भूतार्थशोभा=भूतानुशोभा;
 हिय=क्रि/श्रिय; नार्यः=सख्यः। द्र. ध्वन्यालोक ४.७।

धूपोष्मणा त्याजितमार्द्रभावं केशान्तमन्तः—कुसुमं तदीयम् ।
 पर्यक्षिपत् काचिदुदारबन्धं दूर्वाविता पाण्डुमधूकदाम्ना ॥१४॥
 विन्यस्तशुक्लागुरु चक्रुरस्याः गोरोचनापत्रविभङ्गमङ्गम् ।
 सा चक्रवाकाङ्कितसैकतायास्त्रिस्रोतसः कन्तिमतीत्य तस्थौ ॥१५॥
 लग्नद्वरेफं परिभूय पद्मं, समेघलेखं शशिनश्च बिम्बम् ।
 तदाननश्रीरलकैः प्रसिद्धैश्चिच्छेद सादृश्यकथाप्रसङ्गम् ॥१६॥
 कर्णापितो लोघकषायरूक्षे गोरोचनाक्षेपनितागतौरे ।
 तस्याः कपोले परभागलाभाद् बबन्ध चक्षूंषि यवप्ररोहः ॥१७॥
 रेखाविभक्तश्च विभक्तगात्र्याः किञ्चिन्मधूच्छिष्टविमृष्टरागः ।
 कामप्यभिख्यां स्फुरितैरपुष्यदासन्नलावण्यफलोऽघरोष्ठः ॥१८॥
 पत्युः शिरश्चन्द्रकलामनेन स्पृशति सख्या परिहासपूर्वम् ।
 सा रञ्जयित्वा चरणौ कृताशीर्माल्येन तां निर्वचनं जघान ॥१९॥
 तस्याः सुजातोत्पलपत्रकान्ते प्रसाधिकाभिर्नयने निरीक्ष्य ।
 न चक्षुषोः कान्तिविशेषबुद्ध्या कालाञ्जनं मङ्गलमित्युपात्तम् ॥२०॥
 सा संभवद्भिः कुसुमैर्लतेव ज्योतिर्भिरुद्यद्भिरिव त्रियामा ।
 सरिद् विहङ्गैरिव लीयमानैरामुच्यमानाऽऽभरणा चकासे ॥२१॥
 आत्मानमालोक्य च शोभमानमादर्शबिम्बे स्तिमितायताक्षी ।
 हरोपयाने त्वरिता बभूव स्त्रीणां प्रियाऽऽलोकफलो हि वेषः ॥२२॥
 अथाङ्गुलिभ्यां हरितालमार्द्र माङ्गल्यमादाय मनःशिलाञ्च ।
 कर्णावतंसामलदन्तपत्रं माता तदीयं मुखमुन्नमय ॥२३॥
 उमास्तनोद्धेदमनुप्रवृद्धो मनोरथो यः प्रथमो बभूव ।
 तमेव मेना दुहितुः कथञ्चिद् विवाहदीक्षातिलकं चकार ॥२४॥

१४. धूपोष्मणा त्याजित=धूपेन संत्याजित/ संमार्जित व.;
 पर्यक्षि=पर्याक्षि।
 १५. विन्यस्त=आसक्त व., प्रसक्त, प्रसन्न अ.ना., प्रयुक्त, पर्यस्त;
 शुक्ला=कृष्णा, काला; गोरोचना=सरोचना व.; विभङ्ग=विभक्त
 म.आ.ना.; मङ्गम्=मस्याः।
 १६. लग्न=लीन ना., सक्त; लेखं=लेशं व.ना., रेखं। प्रसिद्धौ
 ख्यातभूषिताविति। द्र. रघु.१८.४१, ध्वन्यालोक १.४ वृत्तिः।
 १७. लोघ=रोघ व.; रूक्षे=रूषे नापा., गौरे, रागे; नाक्षेप=नोद्धेद,
 न्यास, भेद व.अ.ना.; क्षेप=भङ्ग; परभाग=परिभाग; रोह=रोहैः।
 १८. रेखा=लेखा; च विभक्त=विभक्तः सु, प्रविभक्त, च पवित्र;
 मधूच्छिष्ट=मधूत्सृष्ट; विमृष्ट=विसृष्ट।
 १९. रञ्जयित्वा=रञ्जयन्त्याः व.। ध्वन्यालोक ३.४०।
 २०. निरीक्ष्य=समीक्ष्य अ.ना.; चक्षुषोः=चक्षुषः।
 २१. लीयमानै=नीयमानै, गीयमानै; रामुच्यमाना=राबद्धयमाना,
 रापोष्यमाणा; भरणा=भरणैः; चकासे=चकाशे व.अ.ना.।
 २२. बिम्बे स्ति=बिम्बस्ति; हरोपयाने त्वरिता=हरप्रयाणत्वरिता;
 हरोपयाने त्वरिता=हरोपयानत्वरिता व.; वेषः=वेशः।
 २३. ह्रुलि=ह्रुलीद्ध; माङ्गल्य=मङ्गल्य व.अ.ना.; उन्नमय=उन्नमय अ.,
 उन्ननाय ना., उन्नमय।
 २४. मनुप्रवृद्धो=मनुप्रवृत्तो; प्रथमो=प्रथमं म.अ.ना.; तमेव=तेनैव।
 तमेवेत्यशुद्धमित्येके।

बबन्ध चासाकुलदृष्टिरस्याः स्थानान्तरे कल्पितसन्निवेशम् ।
 घात्र्यङ्गुलीभिः प्रतिसार्यमाणमूर्णामयं कौतुकहस्तसूत्रम् ॥ २५ ॥
 क्षीरोदवेलेव सफेनपुञ्जा पर्याप्तचन्द्रेव शरत्त्रियामा ।
 नवं नवक्षौमनिवासिनी सा भूयो बभौ दर्पणमादधाना ॥ २६ ॥
 तामर्चिताभ्यः कुलदेवताभ्यः कुलप्रतिष्ठां प्रणमय्य माता ।
 अकारयत् कारयितव्यदक्षा क्रमेण पादग्रहणं सतीनाम् ॥ २७ ॥
 अखण्डितं प्रेम लभस्व पत्युरित्युच्यते ताभिरुमा स्म नम्रा ।
 तथा तु तस्यार्धशरीरभाजा पश्चात्कृताः स्निग्धजनाशिषोऽपि ॥ २८ ॥
 इच्छाविभूत्योरनुरूपमद्रिस्तस्याः कृती कृत्यमशेषयित्वा ।
 सभ्यः सभायां सुहृदास्थितायां तस्थौ वृषाङ्गागमनप्रतीक्षः ॥ २९ ॥
 तावद् वरस्यापि कुबेरशैले तत्पूर्वपाणिग्रहणानुरूपम् ।
 प्रसाधनं मातृभिरादृताभिर्न्यस्तं पुरस्तात् पुरशासनस्य ॥ ३० ॥
 तद्गौरवान्मङ्गलमण्डनश्रीः सा पस्पृशे केवलमीश्वरेण ।
 स्व एव वेषः परिणेतुरिष्टं भावान्तरं तस्य विभोः प्रपेदे ॥ ३१ ॥
 बभूव भस्मैव सिताङ्गरागः कपालमेवामलशेखरश्रीः ।
 उपान्तभागेषु च रोचनाङ्गो गजाजिनस्यैव दुकूलभावः ॥ ३२ ॥
 शङ्खान्तरद्योति विलोचनं यदन्तर्निविष्टमलपिङ्गतारम् ।
 सान्निध्यपक्षे हरितालमय्यास्तदेव जातं तिलकक्रियायाः ॥ ३३ ॥
 यथाप्रदेशं भुजगेश्वराणां करिष्यतामाभरणान्तरत्नम् ।
 शरीरमात्रं विकृतिं प्रपेदे तथैव तस्थुः फणरत्नशोभाः ॥ ३४ ॥
 दिवापि निष्ठूतमरीचिभासा बाल्यादनाविष्कृतलाञ्छनेन ।
 चन्द्रेण नित्यं प्रतिभिन्नमौलेश्चूडामणेः किं ग्रहणं हरस्य ॥ ३५ ॥

२५. चासा=सासा, बाष्पा; दृष्टिरस्या=दृष्टिरन्या, दृष्टिरेषा; घात्र्यङ्गु=
 घात्र्याङ्गु व.ना.; प्रति=प्रवि, परि; कौतुक=कङ्कण;
 हस्तसूत्रम्=सूत्रहस्तम्।

२६. क्षीरोद=क्षारोद; नवक्षौ=नवं क्षौ; बभौ दर्पण=ऽप्यच्छप्रभं;
 दधाना=ददाना। नवं नवमिति पाठे क्षौमेण न संभवी सम्बन्धस्तस्य
 समासनिर्णीतत्वात्। ततश्चात्र द्वितीयस्य नवस्य दर्पणविशेषणत्वमेव
 समञ्जसतरम्। क्षौमनिवासिनी सा=क्षौममनुव्यधात् तां; मादधाना=
 मादधानाम्।

२७. माता=मेना; सतीनाम्=सखीनाम्।

२८. नम्रा इत्युच्यते स्मेत्यन्वयः। 'च्यते स्माऽऽभिरुमा नतास्ये'
 तिवक्तुमुचिततरम्। भिरुमा=भिरसौ; स्म नम्रा=सनम्रा;
 भाजा=लाभात् व.अ.ना.; पश्चात् म=अधः; स्निग्ध=बन्धु।

२९. गमनप्रतीक्षः=गमनप्रतीक्षम्, गमनं प्रतीक्ष्य अ.ना.।

३०. वरस्या=हरस्या, भवस्या म.; पुर=स्मर व.।

३१. स्व एव=स एव म., स्वभाव अ.ना.; इष्टम्=इष्टो।

३२. सिता=कृता; भागेषु=भावेषु; गजाजिनस्यैव=गजाजिनं चैव,
 सिंहाजिनस्यैव अ.ना.।

३३. शङ्खा=नेत्रा, फाला, शृङ्गा; द्योति=ज्योति; पिङ्ग=गौर;
 शानल=शामल। ३४. करिष्य=गमिष्यं॥

३५. मरीचि=गयूख, मनोज्ञ; भासा=भाजा अ.ना.;
 लाञ्छनेन=लक्षणेन व.अ.ना.; मणेः=मणौ व.; किं=संग्र।

इत्यद्भुतैकप्रभवः प्रभावात् प्रसिद्धनेपथ्यविधेर्विधाता ।
 आत्मानमासन्नगणोपनीते खड्गे निषक्तप्रतिमं ददर्श ॥ ३६ ॥
 स गोपतिं नन्दिभुजावलम्बी शार्दूलचर्मन्तरितोरुपृष्ठम् ।
 तद्भक्तिसंक्षिप्तबृहत्प्रमाणमारुह्य कैलाशमिव प्रतस्थे ॥ ३७ ॥
 तं मातरो देवमनुव्रजन्त्यः स्ववाहनक्षोभचलावतंसाः ।
 मुखैः प्रभामण्डलेणुगौरैः पद्माकर चक्रुरिवान्तरिक्षम् ॥ ३८ ॥
 तासां च पश्चात् कनकप्रभाणां काली कपालाभरणा चकासे ।
 बलाकिनी नीलपयोदराजी दूरं पुरःक्षिप्तशतहृदेव ॥ ३९ ॥
 ततो गणैः शूलभृतः पुरोगैरुदीरितो मङ्गलतूर्यघोषः ।
 विमानशृङ्गाण्यवगाहमानः शशंस सेवासरं सुरेभ्यः ॥ ४० ॥
 उपाददे तस्य सहस्ररश्मिस्त्वष्ट्रा नवं निर्मितमातपत्रम् ।
 स तदुदुकूलादविदूरमौलिर्बभौ पतद्गङ्ग इवोत्तमाङ्गे ॥ ४१ ॥
 मूर्ते च गङ्गायमुने तदानीं सचामरे देवमरोविषाताम् ।
 समुद्रगारूपविपर्ययेऽपि सहस्रपाते इव लक्ष्यमाणे ॥ ४२ ॥
 तमन्वगच्छत् प्रथमो विधाता श्रीवत्सलक्ष्मा पुरुषश्च साक्षात् ।
 जयेति वाचा महिमानमस्य संवर्धयन्त्या हविषेव वह्निम् ॥ ४३ ॥
 एकैव मूर्तिर्बिभेदे त्रिधा सा सामान्यमेषां प्रथमावरत्वम् ।
 विष्णोर्हरस्तस्य हरिः कदाचिद् धाता तयोस्तावपि धातुराद्यौ ॥ ४४ ॥
 तं लोकपालाः पुरुहूतमुख्याः श्रीलक्ष्मणोत्सर्गविनीतवेषाः ।
 दृष्टिप्रदाने कृतनन्दिसंज्ञास्तद्वर्णिताः प्राञ्जलयः प्रणेमुः ॥ ४५ ॥
 कम्पेन मूर्ध्नः शतपत्रयोनिं, वाचा हरिं, वृत्रहणं स्मितेन ।
 आलोकमात्रेण सुरानशेषान् सम्भावयामास यथाप्रधानम् ॥ ४६ ॥
 तस्मै जयाशीः ससृजे पुरस्तात् सप्तर्षिभिस्तान् स्मितपूर्वमाह ।
 विवाहयज्ञे विततेऽत्र यूयमध्वर्यवः पूर्ववृता मयेति ॥ ४७ ॥

३६. इत्यद्भुत=अत्यद्भुत; प्रसिद्ध=स्वसिद्ध, उदार व.म.अ.ना.;
 नेपथ्य=नैपथ्य; विधेः=विधिः व.; खड्गे=टङ्के अ.ना.; टङ्कः
 परशुरित्यमरः। निषक्त=नियुक्त, निषिक्त अ.ना., निविष्ट।

३७. चर्मन्तरितो=चर्मपिहितो।

३८. नक्षोभ=नाक्षोभ; तंसाः=तंसैः; प्रभामण्डल=चलत्कुण्डल;
 रेणु=रश्मि; पद्माकरं चक्रुः=पद्माकरीचक्रुः; रिक्षम्=रीक्षम्।

३९. राजी=राजि व.ना., पङ्क्ति; पुरः=परि; शतहृदेव=तडिल्लतेव।

४०. विमान=सुमेरु, प्रसाद; ण्यव=णि वि, ण्यपि।

४१. ददे=दधे; नवं=स्वयं; दविदूर=दवभिन्न; पतद्गङ्ग
 इवोत्तमाङ्गे=वहन्/द् गङ्गमिव प्रवाहम् व.म.अ.ना.।

४२. सहस्रपाते=सहस्रपूते, सहजस्रपाते।

४३. मन्वगच्छत्=मभ्यगच्छत्; प्रथमो=प्रथमं; संवर्ध=समेध व.;
 यन्त्या=यन्तौ व.म.; द्र शृङ्गारप्रकाशे ५.७७। ओव=औव।

४४. सा=सौ; वरत्वम्=परत्वम्; रस्तस्य=रिस्तस्य; राद्यौ=रीड्यौ व.। अत्र
 हि "हरेर्हरस्तस्य हरिः कदाचिद्धाते" ति तु युज्यते वक्तुम्।

४५. लक्ष्मणोत्सर्ग=लक्ष्मणोत्सर्ग, लाञ्छनोत्सर्ग; वेषाः=वेशाः व.;
 प्रणेमुः=विनेमुः।

४६. मूर्ध्नः=मूर्ध्ना; हणं=हरं; स्मितेन=स्मितेन; प्रधानम्=प्रभावम्,
 क्रमेण।

विश्वावसुप्राग्रहैः प्रवीणैः संगीयमानत्रिपुरावदानः ।
 अध्वानमध्वान्तविकारलङ्घ्यस्ततार ताराधिपखण्डधारी ॥ ४८ ॥
 खे खेलगामी तमुवाह वाहः सशब्दचामीकरकिङ्किणीकः ।
 तटाभिघातादिव लग्नपङ्के धुवन् मुहुः प्रोतघने विषाणे ॥ ४९ ॥
 स प्रापदप्राप्तपराभियोगं नगेन्द्रगुप्तं नगरं मुहूर्तात् ।
 पुरोविलग्नैर्हरदृष्टिपातैः सुवर्णसूत्रैरिव कृष्यमाणः ॥ ५० ॥
 तस्योपकण्ठे घननीलकण्ठः कुतूहलादुन्मुखपौरदृष्टः ।
 स्वबाणचिह्नादवतीर्य मार्गादासन्नभूपृष्ठमियाय देवः ॥ ५१ ॥
 तमृद्धिमद्बन्धुजनाधिरूढैर्वन्द्यैर्जानां गिरिचक्रवर्ती ।
 प्रत्युज्जगामागमनप्रतीतः प्रफुल्लवृक्षैः कटकैरिव स्वैः ॥ ५२ ॥
 वर्गावुभौ देवमहीधराणां द्वारे पुरस्योदघटितापिघाने ।
 समीयतुर्दूरविसर्पिघोषौ भिन्नैकसेतू पयसामिवौघौ ॥ ५३ ॥
 हीमानभूद् भूमिघरो हरेण त्रैलोक्यवन्द्येन कृतप्रणामः ।
 पूर्वं महिम्ना स हि तस्य दूरमावर्जितं नात्मशिरो विवेद ॥ ५४ ॥
 स प्रीतियोगाद् विकसन्मुखश्रीजामातुरग्रेसरतामुपेत्य ।
 प्रावेशयन् मन्दिरमृद्धमेनमागुल्फकीर्णापणमार्गपुष्पम् ॥ ५५ ॥
 तस्मिन् मुहूर्ते पुरसुन्दरीणामीशानसंदर्शनलालसानाम् ।
 प्रासादमालासु बभूवुरित्यं त्यक्तान्यकार्याणि विचेष्टितानि ॥ ५६ ॥
 आलोकमार्गं सहसा व्रजन्त्या कयाचिदुद्वेष्टनवान्तमाल्यः ।
 बन्धुं न संभावित एव तावत् करेण रुद्धोऽपि च केशपाशः ॥ ५७ ॥
 प्रसाधिकालम्बितमग्रपादमाक्षिप्य काचिद् द्रवरागमेव ।
 उत्सृष्टलीलागतिरागवाक्षादालक्तकाङ्क्षां पदवीं ततान ॥ ५८ ॥

४८. हरैः=सुरैः अ.ना.; वदानः=पदानः व.अ.ना.; ताराधिप=तारापति ।

४९. धुवन्=धूवन् अ.ना.।

५०. लग्नैः=विग्नैः; कृष्यमाणः=कृष्यमाणम् व.अ.ना.।

५१. स्वबाणचिह्ना=स्ववाहवाहात्, स्ववाहवाह्या; वतीर्य=वतार्य;
 मार्गः=वाहा ।

५२. नाधिरूढैः=नाधिरूढैः; प्रतीतः=ग्रहणः; वृक्षैः=पुष्पैः ।

५३. मिवौघौ=मिवौघः ।

५४. वन्द्येन=नाथेन; दूरम्=दूरात् ना.।

५५. रमृद्धमे=रमेनमृद्धं; मागुल्फः=माङ्गल्यः; पणमार्गः=णान्तरपुष्प;
 पुष्पम्=मध्यम्; मार्गपुष्पम्=पुष्पमार्गम्, पुष्पतल्पम्, पुष्पवर्षम्,
 पुष्पप्रकरावकीर्णम्, आरोपितपुष्पमार्गम्,
 कीर्णापणमार्गपुष्पम्=कीर्णाग्न्यपुष्पमार्गम्, कीर्णान्तरमार्गपुष्पम्,
 गाढार्पितपुष्पमार्गम् व.म.ना.।

५६. तस्मिन्=अस्मिन्; मालासु=मार्गेषु; त्यक्तान्य=मुक्तान्य ।

५७. सहसा=त्वरया; वेष्टन=वेष्टित; वान्तः=वीत; बन्धुं=बद्धं म.,
 बध्नेण; च=न व.; पाशः=हस्तः व.। द्र. रघु. ७.६

५८. प्रसाधि=प्रासाधि; आक्षिप्य=आकृष्य; उत्सृष्टः=उन्मृष्ट । द्र. रघुवंशं
 ७.७, समानमेव पद्यं प्रायः । अत्र पद्यान्तरम्—

स्तनन्धयन्तं तनयं विहाय विलोकनाय त्वरया व्रजन्ती ।
 संप्रसुताभ्यां पदवीं स्तनाभ्यां सिषेच काचित् पयसाऽऽगवाक्षात् ॥
 'प्रस्तापयन्ती पदवीं स्तनाभ्यां सिषेचे' ति, 'संप्रसुताभ्यां पदवीं
 सिषेच काचित् स्तनाभ्यामि' इति चात्र पाठभेदः ।

विलोचनं दक्षिणमञ्जनेन संभाव्य तद्वञ्चितवामनेत्रा ।
 तथैव वातायनसन्निकर्षं ययौ शलाकामपरा वहन्ती ॥ ५९ ॥
 जालान्तरप्रेषितदृष्टिरन्या प्रस्थानभिन्नां न बबन्ध नीवीम् ।
 नाभिप्रविष्टाभरणप्रभेण हस्तेन तस्थाववलम्ब्य वासः ॥ ६० ॥
 अर्धाचिता सत्त्वरमुत्थितायाः पदे पदे दुर्निमिते गलन्ती ।
 कस्याश्चिदासीद् रशना तदानीमङ्गुष्ठमूलार्पितसूत्रशेषा ॥ ६१ ॥
 तासां मुखैरासवगन्धगर्भैर्व्याप्तान्तरा सान्द्रकुतूहलानाम् ।
 विलोलनेत्रभ्रमरैर्गवाक्षाः सहस्रपत्राभरणा इवासन् ॥ ६२ ॥
 तावत् पताकाकुलमिन्दुमौलिरुत्तोरणं राजपथं प्रपेदे ।
 प्रासादशृङ्गाणि दिवापि कुर्वन् ज्योत्स्नाभिषेकद्विगुणद्युतीनि ॥ ६३ ॥
 तमेकदृश्यं नयनैः पिबन्त्यो नार्यो न जग्मुर्विषयान्तराणि ।
 तथाहि शेषेन्द्रियवृत्तिरासां सर्व्वार्त्तमना चक्षुरिव प्रविष्टा ॥ ६४ ॥
 स्थाने तपो दुश्चरमेतदर्थमपर्णया पेलवयाऽपि तप्तम् ।
 या दास्यमप्यस्य लभेत नारी सा स्यात् कृतार्था किमुताङ्कशय्याम् ॥ ६५ ॥
 परस्परं स्पृहणीयशोभं न चेदिदं द्वन्द्वमयोजयिष्यत् ।
 अस्मिन् द्वये रूपविधानयत्नः पत्युः प्रजानां विफलोऽभविष्यत् ॥ ६६ ॥
 न नूनमारूढरुषा शरीरमनेन दग्धं कुसुमायुधस्य ।
 व्रीडादमुं देवमुदीक्ष्य मन्ये संन्यस्तदेहः स्वयमेव कामः ॥ ६७ ॥
 अनेन सम्बन्धमुपेत्य दिष्ट्या मनोरथप्रार्थितमीश्वरेण ।
 मूर्ध्निमालि! क्षितिधारणोच्चमुच्चैस्तारां वक्ष्यति शैलराजः ॥ ६८ ॥
 इत्योषधीप्रस्थविलासिनीनां शृण्वन् कथाः श्रोत्रसुखास्त्रिनेत्रः ।
 केयूरचूर्णीकृत-लाजमुष्टिं हिमालयस्याऽऽलयमाससाद ॥ ६९ ॥

५९. नेत्रा=नेत्रम् । द्र. रघु. ७.८ ।

६०. न्तरप्रे=न्तरे प्रे; 'प्रस्थाः००नीवीम्'=प्रस्थानभिन्नान- वबद्धनीविः
 अ.ना.; वासः=वस्त्रम् । द्र. रघु. ७.९ ।

६१. अर्धाचिता=अर्धाञ्चिता; दुर्निमिते=दुर्निमितं / ता/तुम्, दुर्निमिता/
 ते । द्र. रघु. ७.१० ।

६२. गन्धगर्भैः=गन्धिग/पर्णैः; सहस्रपत्रा=प्रफुल्लपद्मा; भरणा=वरणा
 अ.ना.। द्र. रघु. ७.११

६३. प्रासाद=विमान; ज्योत्स्नाभिषेकः=द्विगुणाभिषङ्गा, ज्योत्स्नाविताना;
 णद्युतीनि=णच्छवीनि अ.ना.।

६४. तमेकदृश्यं नयनैः=ताः शङ्करं दृष्टिभिरा; तामेकदृश्याम् व.म.अ.
 ना.; जग्मुः=जज्जुः, जक्षुः; तदाहि=तथाहि; शेषे=सर्व्वे; सर्व्वार्त्तमना
 चक्षुरिव प्रविष्टा=विनोपघातेन जडी/खिली-बभूव अ.ना.। द्र.
 रघु. ७.१२ । ६५. दुश्चरः=दुष्कर; पेलवया=पेशलया, कामलया; पि
 तप्तम्=भित्तम्; दास्यः=हास्य ।

६६. शोभम्=रूपम्, शोभनम्; विफलो=वितथो व.अ.ना.। द्र. रघु. ७.१४ ।

६७. व्रीडा००म=व्रीडा/ला-वशादेन अ.ना.; मुदीक्ष्य, मवेक्ष्य म.;
 संन्यस्तः=स न्यस्त म.।

६८. उपेत्य=अवाप्य अ.ना.; मूर्ध्नि००च्चमु=मूर्ध्निमाक्रम्य
 महीधराणामु; तरां=तरं म.।

६९. श्रोत्रसुखास्त्रिनेत्रः=श्रोत्रमनोऽभिरामाः; त्रिनेत्रः=गिरीशः;
 केयूरः=कर्पूरः; चूर्णी=चूर्णैः; लाजः=राजः; मुष्टिः=वृष्टिः, वर्षम्, मार्गम्,
 मुच्चैः; हिमालयस्यालयमाससाद=संबन्धिनः सद्य समाससाद ।

तत्रावतीर्याच्युतदत्तहस्तः शरद्धनाद् दीधितिमानिवोक्षणः ।
 क्रान्तानि पूर्वं कमलासनेन कक्ष्यान्तराण्यद्रिपतेर्विवेश ॥ ७० ॥
 तमन्वगिन्द्रप्रमुखाश्च देवाः सप्तर्षिपूर्वाः परमर्षयश्च ।
 गणाश्च गिर्यालयमभ्यगच्छन् प्रशस्तमारम्भमिवोत्तमार्थाः ॥ ७१ ॥
 तत्रेश्वरो विष्टरभाग् यथावत् सरत्नमर्ध्यं मधुमच्च गव्यम् ।
 नवे दुकूले च नगोपनीतं प्रत्यग्रहीत् सर्वममन्त्रवर्जम् ॥ ७२ ॥
 दुकूलवासाः स वधूसमीपं निन्ये विनीतैरवरोधरक्षैः ।
 वेलासमीपं स्फुटफेनराजिर्नवैरुदन्वानिव चन्द्रपादैः ॥ ७३ ॥
 तया प्रवृद्धाननचन्द्रकान्त्या प्रफुल्लचक्षुः—कुमुदः कुमार्या ।
 प्रफुल्लचेतः—सलिलः शिवोऽभूत् संसृज्यमानः शरदेव लोकः ॥ ७४ ॥
 तयोः समापत्तिषु कातराणि किञ्चिद् व्यवस्थापितसंहतानि ।
 हीयन्त्रणामानशिरे मनोज्ञामन्योन्यलोलानि विलोचनानि ॥ ७५ ॥
 तस्याः करं शैलगुरूपनीतं जग्राह ताम्राङ्गुलिमष्टमूर्तिः ।
 उमातनौ गूढतनोः स्मरस्य तच्छङ्किनः पूर्वमिव प्ररोहम् ॥ ७६ ॥
 रोमोद्गमः प्रादुरभूदुमायाः स्विन्नाङ्गुलिः पुङ्गवकेतुरासीत् ।
 वृत्तिस्तयोः पाणिसमागमेन समं विभक्तेव मनोभवस्य ॥ ७७ ॥
 प्रयुक्तपाणिग्रहणं यदन्यद् वधूवरं पुष्यति कान्तिमग्र्याम् ।
 सात्रिध्ययोगादनयोस्तदानीं किं कथ्यते श्रीरुभयस्य तस्य ॥ ७८ ॥
 प्रदक्षिणप्रक्रमणात् कृशानोरुदर्चिषस्तन्मिथुनं चकासे ।
 मेरोरुपान्तेष्विव वर्तमानमन्योन्यसंसक्तमहस्त्रियामम् ॥ ७९ ॥

सद्यपक्षे मुष्ट्यादीनि विशेषणान्यपि नपुंसकान्येव वाच्यानि ।
 ससाद=ससाद ॥ कुलकम् ।

७०. तत्रा=ततो व.अ.ना.; कक्ष्या=कक्षा । द्र.खु. ७.१७ ।
 ७१. तमन्वगिन्द्र=सर्वे महेन्द्र; मभ्यगच्छन्=न्वगच्छन् अ.ना.;
 प्रशस्त=प्रशस्य, यशस्य व.अ.ना., प्रकृष्ट, यशः समारम्भ;
 वोत्तमार्थाः=वोत्तरार्थाः ।
 ७२. अर्ध्य=अर्घ्यम्; गव्यम्=हव्यम्; नवे दुकूले ००नीतं=नवं दुकूलं
 ००नीतं अ.ना.; वर्जम्=बाह्यम्, वन्ध्यम् व. ।
 ७३. दुकूल=दुगूल; वासाः व=धारी अ.ना., वान् सोऽय; रक्षैः=दक्षैः,
 पक्षैः, मुख्यैः; समीपं=सकाशां; व.अ.ना.; स्फुट=सित;
 राजिः=राशिः अ.ना. । ऋतुसंहार १.२ ।
 ७४. प्रवृद्धा=विशुद्धा, विवृद्धा; संसृज्य=संस्पृश्य, संपञ्च्य;
 मानः=माणः; लोकः=सिन्धुः ।
 ७५. 'तयो००तानि'='तयोरपाङ्गप्रविलोक्तानि क्रियासमापत्तिनिवर्तितानि'
 यन्त्रणामानशिरे=यन्त्रणामन्वभवन्; मनोज्ञम्=मुहूर्तम् ।
 ७६. उमातनौ=उमात्मना; व.अ.ना., तच्छङ्किनः=तच्छङ्कितः ।
 ७७. दुमायाः=तु कुमार्याः; स्विन्नाङ्गुलिः=चित्राङ्गुलिः;
 मनोभवस्य=मनोभवेन ।
 ७८. दनयोः=दुभयोः; तदानीं=यदा यत्; रुभयस्य=मिथुनस्य;
 कथ्यते=कथ्यताम् व. ।
 ७९. क्षिणप्र=क्षिणं प्र; चकासे=चकाशे, बभासे अ.ना.; ष्विव वर्त=न्ते
 परि अ.ना.; संसक्त=संयुक्त । पद्यमिदं वल्लभो न पठतीति
 नन्दर्गाकरभट्टः ।

तौ दम्पती त्रिः परिणीय वह्निं कराग्रसंस्पर्शनिमीलिताक्षीम् ।
 तां कारयामास वधूं पुरोधास्तस्मिन् समिद्धार्चिषि लाजमोक्षम् ॥ ८० ॥
 सा लाजधूमाञ्जलिमिष्टगन्धं गुरूपदेशाद् वदनं निनाय ।
 कपोलसंसर्षिशिखः स तस्या मुहूर्तकर्णोत्पलतां प्रपेदे ॥ ८१ ॥
 तदीषदाद्रारुणगण्डलेखमुच्छ्वासिकालाञ्जनरागमक्ष्णोः ।
 वधूमुखं क्लान्तयवावतंसमाचारधूमग्रहणाद् बभूव ॥ ८२ ॥
 वधूं द्विजः प्राह तवैष वत्से! वह्निर्विवाहं प्रति पूर्वसाक्षी ।
 शिवेन भर्त्रा सह धर्मचर्या कार्या त्वया मुक्तविचारयेति ॥ ८३ ॥
 आलोचनान्तं श्रवणे वितत्य पीतं गुरोस्तद्वचनं भवान्या ।
 निदाघकालोल्बणतापयेव माहेन्द्रमम्भः प्रथमं पृथिव्या ॥ ८४ ॥
 ध्रुवेण भर्त्रा ध्रुवदर्शनाय प्रयुज्यमाना प्रियदर्शनेन ।
 सा दृष्ट इत्याननमुन्नमय्य ह्रीसन्नकण्ठी कथमप्युवाच ॥ ८५ ॥
 इत्थं विधिज्ञेन पुरोहितेन प्रयुक्तपाणिग्रहणोपचारौ ।
 प्रणेमतुस्तौ पितरौ प्रजानां पद्मासनस्थाय पितामहाय ॥ ८६ ॥
 वधूर्विधात्रा प्रतिनन्दते स्म कल्याणि! वीरप्रसवा भवेति ।
 वाचस्पतिः सन्नपि सोऽष्टमूर्तावाशास्यचिन्तास्तिमितो बभूव ॥ ८७ ॥
 क्लृप्तोपचारां चतुरस्रवेदीं तावेत्य पश्चात् कनकासनस्थौ ।
 जायापती लौकिकमेषितव्यमाद्राक्षतारोपणमन्वभूताम् ॥ ८८ ॥
 पत्रान्तलग्नैर्जलबिन्दुजालैराकृष्टमुक्ताफलजालशोभम् ।
 तयोरुपर्यायतनालदण्डमाधत्त लक्ष्मीः कमलातपत्रम् ॥ ८९ ॥
 द्विधाप्रयुक्तेन च वाङ्मयेन सरस्वती तन्मिथुनं नुनाव ।
 संस्कारपूतेन वरं वरेण्यं वधूं सुखग्राह्यनिबन्धनेन ॥ ९० ॥

८०. कराग्र=अन्योन्य म.अ.ना., अङ्गाङ्ग भृङ्गेण;; संस्पर्श=सम्पर्क,
 संसक्त, क्षीम्=क्षौ; तां=स व.म.अ.ना.; समिद्धार्चि=समृद्धार्चि;
 मोक्षम्=होमम्, मार्गम् । द्र.खु. ७.२५ ।
 ८१. सा=स; गन्धं=गन्धिं; संसर्षि=संस्पर्शि; शिखः=शिखम् । द्र.खु.
 ७.२६ ।
 ८२. लेख=रेखः; लाञ्जन=लागुरुपत्र /गण्ड; राग=युग्म;
 मक्ष्णोः=मक्षिणी । द्र.खु. ७.२७ ।
 ८३. द्विजः=गिरिः ना.; तवैष=स एष; वत्से=पुत्रि; पूर्व=कर्म व.म.अ.
 ना.; मुक्त=युक्त ।
 ८४. नान्तं=नान्तात्; श्रवणे=श्रवणौ, श्रवसी; वितत्य=विवृत्य व.ना.;
 भवान्या=भवत्या; लोल्बण=लोलुन, लोल्लक; तापये=तप्तये,
 भेदये अ.ना., खेदये । द्र.खु. ७.३३, शृ.प्र. ५.१०३ ।
 ८५. ध्रुवेण=शिवेन; दृष्ट इ=दृष्टामि; कण्ठी=कण्ठम् ।
 ८६. प्रयुक्त=प्रसक्त ।
 ८७. मूर्तावा=मूर्तेरा ना. ।
 ८८. चारां=कारां, कारः; रस्य=रन्त व.अ.ना.; वेदीं=वेदिं अ.ना.;
 एषितव्य=एषणीय, ईषितव्यं । द्र.खु. ७.२८ ।
 ८९. लग्नै=लम्बै व.अ.ना.; जलबिन्दुजालै=जलसन्निपातै/वृन्दै/बन्धै
 व./वर्षैः अ.ना.; कृष्ट=कृष्ट ना.; फलजाल=फलभक्ति;
 कमलात=कलघौत ।
 ९०. प्रयुक्तेन=प्रभूतेन; वधूं सुख=वधूमुख ।

तौ सन्धिषु व्यञ्जितवृत्तिभेदं रसान्तरेषु प्रतिबद्धरागम् ।
अपश्रतामप्सरसां मुहूर्तं प्रयोगमाद्यं ललिताङ्गहारम् ॥ ९१ ॥
देवास्तदन्ते हरमूढभार्य्यं किरीटबद्धाञ्जलयो निपत्य ।
शापावसाने प्रतिपन्नमूर्तेर्ययाचिरे पञ्चशरस्य सेवाम् ॥ ९२ ॥
तस्यानुमेने भगवान् विमन्युर्व्यापारमात्मन्यपि सायकानाम् ।
काले प्रयुक्ता खलु कार्यविद्धिर्विज्ञापना भर्तृषु सिद्धिमेति ॥ ९३ ॥

अथ विबुधगणांस्तानिन्दुमौलिर्विसृज्य
क्षितिधरपति-कन्यामाददानः करेण ।
कनककलशरक्षाभक्तिशोभासनाथं
क्षितिविरचितशय्यं कौतुकागारमागात् ॥ ९४ ॥
नवपरिणयलज्जाभूषणां तत्र गौरीं
वदनमपहरन्तीं तत्कृतोत्क्षेपमीशः ।
अपि शयनसखीभ्यो दत्तवाचं कथञ्चित्
प्रमथमुखविकारैर्हासयामास गूढम् ॥ ९५ ॥

इत्यष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसंभवे महाकविकालिदासकृतौ
पार्वती-परमेश्वरपरिणयो नाम सप्तमः बुद्धिसूर्यमूर्तिः सर्गः ॥ ७ ॥

९१. बद्ध=बन्ध, भिन्न; ङ्गहारम्=ङ्गरागम् ।
९२. बद्धा=जुष्टा, दष्टा व.अ.ना.; साने प्रति=सानप्रति व.अ.ना.;
प्रतिपन्न=प्रतिलब्ध, प्रतिबद्ध ।
९३. सायकानाम्=सायकस्य, सेवकानाम्; काले प्र=कालप्र म.;
कार्य=काल व.ना., सिद्धिः । अतः परं पद्यम् —
अतः परं तत्र गिरीन्द्रनाथो यथाप्रधानं त्रिदिवेश्वराणाम् ।
चकार रत्नैः पृथग्दर्शनां स मेनोपनीतैर्विधिवत् प्रणम्य ॥
अत्रापि पाठभेदाः अतः=ततः व.; त्रिदिवे=त्रिदशे; नीतै=नीतां व. ।
अतः परं पञ्च पद्यानि —
देवेशसंपादितचारुमूर्तिस्तत्संसदि प्रादुरभूत् स कामः ।
लक्ष्मीकृतं शङ्करमेव भूयो विध्यन् शरैः पुष्पमयैरमोघैः ॥
तं प्रेक्ष्य चक्रीकृतचारुचापमत्यन्तसंभावितदेवकार्यम् ।
ब्रह्मादयः साध्विति देवसंधाः प्रीत्या मुहुः प्राहुरिति स्तुवन्तः ॥
पुष्पेषुमेतं च रतिर्विलोक्य पूर्वोक्तवाक्प्रत्ययकालजातम् ।
हृत्प्रेमसंहर्षविमूढभावात् किं किं न कुर्यामिति नाभ्यजानात् ॥
चेतोभवश्चाप्युपलब्धसंज्ञो वागीश्वरादीनभिवीक्ष्य देवान् ।
बद्धाञ्जलिर्न्यस्तशरासनेषुर्धूमौ प्रणामेन ततः पपात ॥
ते तं समुत्थाय कृतप्रणामं रतिं वियोगाभिकृशां च तेन ।
संयोज्य पूजां प्रतिचक्रुरस्य सत्कारमुक्तस्या०००० ॥
९४. ददानः=दधानः व.; रक्षाभक्ति=युक्तं भक्ति म., कक्षासक्ति,
रक्षाशक्ति ।
९५. तत्कृतोत्क्षेप=तत्कृताक्षेप म., तर्किताक्षेप; प्रमथ=प्रथम;
मुख=मुख; कारै=हारै ।

॥ अष्टमः सर्गः ॥

ॐ पाणिपीडनविधेरनन्तरं शैलराजदुहितुर्हरं प्रति ।
भावसाध्वसपरिग्रहादभूत् कामदोहदमनोहरं वपुः ॥ १ ॥
व्याहता प्रतिवचो न संदधे गन्तुमैच्छदवलम्बितांशुका ।
सेवते स्म शयने पराङ्मुखी सा तथापि रतये पिनाकिनः ॥ २ ॥
कैतवेन शयिते कुतूहलात् पार्वती प्रति मुखं निपातितम् ।
चक्षुरुन्मिषति सस्मितं प्रिये विद्युदाहतमिव न्यमीलयत् ॥ ३ ॥
नाभिदेशनिहितः सकम्पया शङ्करस्य रुरुधे तथा करः ।
तद्गुकूलमथ चाभवत् स्वयं दूरमुच्छ्वसितनीविबन्धनम् ॥ ४ ॥
एवमालि! निगृहीतसाध्वसं शङ्करो रहसि सेव्यतां त्वया ।
सा सखीभिरुपदिष्टमाकुला नास्मरत् प्रमुखवर्तिनि प्रिये ॥ ५ ॥
अप्यवस्तुनि कथाप्रवृत्तये प्रश्नतत्परमनङ्गशासनम् ।
वीक्षितेन परिगृह्य पार्वती मूर्धकम्पमयमुत्तरं ददौ ॥ ६ ॥
शूलिनः करतलद्वयेन सा सन्निरुध्य नयने हतांशुका ।
तस्य पश्यति ललाटलोचने मोघयत्नविधुरा रहस्यभूत् ॥ ७ ॥
चुम्बनेष्वधरदानवर्जितं सन्नहस्तमदयोपगूहने ।
क्लिष्टमन्मथमपि प्रियं प्रभोर्दुर्लभप्रतिकृतं वधूरतम् ॥ ८ ॥
यन्मुखग्रहणमक्षताघरं दत्तमव्रणपदं नखं च यत् ।
यद् रतं च सदयं प्रियस्य तत् पार्वती विषहते स्म नेतरत् ॥ ९ ॥
रात्रिवृत्तमनुयोक्तुमुद्यतं सा विभातसमये सखीजनम् ।
नाकरोदपकुतूहलं हिया शंसितुं च हृदयेन तत्त्वरे ॥ १० ॥
दर्पणे च परिभोगदर्शिनी पृष्ठतः प्रणयिनो निषेदुषः ।

अष्टमः सर्गः

१. पाणि=१०. ऐं नमः, १०. ॐ अहं ॥ पाणि; दोहद=दोहन, दौहद
व.म.अ.ना.; मनोहरं वपुः=सुखं मनोहरम् व.म.अ.ना. ।
२. दधे=ददे; दवलम्बि=दवलम्बि ।
३. कैतवेन=कैतवेषु; शयिते=शयने; पार्वती=पार्वतीम्; प्रति
मुखं=प्रतिमुखं व.; रुन्मिषति सस्मितं=रुन्मिषितमस्मितं;
प्रिये=प्रियो; विद्युदाहत=विद्युताहत, विहतं व., पिहितम्,
विहितम्, विद्युता हत इव । एभिः पाठैर्निष्पन्नरूपः श्लोक एवंविधः—
कैतवेषु शयने कुतूहलात् पार्वती प्रतिमुखं निपातितम् ।
चक्षुरुन्मिषितमस्मितं प्रिये विद्युतेव पिहितं न्यमीलयत् ॥
४. सकम्पया=सशङ्कया; तथा करः=करस्तया; तद्गुकूल=
तन्नितम्बमथवाभवत् व.; चाभवत्=मभवत् तदा, मिव चाभवत्,
मथ चागलत् ।
६. वीक्षितेन=वीक्ष्यते स्म, वीक्षणेन; परिगृह्य=परिवीक्ष्य ।
७. मोघयत्नवि=मोघयत्यवि, मोघवृत्तिवि ।
८. चुम्बनेष्व=चुम्बने त्व; दान=पान व.; सन्न=खिन्न, खिन्न;
हस्त=पाणि; मदयो=सदयो; गूहने=गूहनम्; प्रभोः=विभोः प्रियं
प्रभोः=प्रभोः प्रियं, प्रियं सदा; भप्रतिकृतं=भं प्रतिकृतं;
रतम्=कृतम् । द्र.पु. १९.२७ ।
९. दत्त=दन्त, न्यस्त, दान, पान; नखं च=नखस्य; प्रियस्य तत्=हरस्य
तत्; नेतरत्=नेतरम् ।

प्रेक्ष्य बिम्बमनुबिम्बमात्मनः कानि कानि न चकार लज्जया ॥११॥
 नीलकण्ठपरिभुक्तयौवनां तां विलोक्य जननी समाश्वसत् ।
 भर्तृवल्लभतया हि मानसीं मातुरस्यति शुचं वधूजनः ॥१२॥
 वासराणि कतिचित् कथञ्चन स्थाणुना रतमकारि चानया ।
 ज्ञातमन्मथरसा शनैः शनैः सा मुमोच रतिदुःखशीलताम् ॥१३॥
 सस्वजे प्रियमुरोनिपीडिता प्रार्थितं मुखमनेन नाहरत् ।
 मेखलाऽपनयलोलतां गतं हस्तमस्य शिथिलं रुरोध सा ॥१४॥
 भावसूचितमदृष्टविप्रियं चाटुमत् क्षणवियोगकातरम् ।
 कैश्चिदेव दिवसैस्तदा तयोः प्रेम रूढमितरेतराश्रयम् ॥१५॥
 तं यथाऽऽत्मसदृशं वरं वधूरन्वरज्यत वरस्तथैव ताम् ।
 सागरादनपगा हि जाह्नवी सोऽपि तन्मुखरसैकनिर्वृतिः ॥१६॥
 शिष्यतां निधुवनोपदेशिनः शङ्करस्य रहसि प्रपन्नया ।
 शिक्षितं युवतिनैपुणं तया यत् तदेव गुरुदक्षिणीकृतम् ॥१७॥
 दष्टमुक्तमधरोष्ठमम्बिका वेदनाविधुतहस्तपल्लवा ।
 शीतलेन निरवापयत् क्षतं मौलिचन्द्रशकलेन शूलिनः ॥१८॥
 चुम्बनादलकचूर्णदूषितं शङ्करोऽपि नयनं ललाटजम् ।
 उच्छ्वसत्कमलगन्धये ददौ पार्वतीवदनगन्धवाहिने ॥१९॥
 एवमिन्द्रियसुखस्य वर्त्मनः सेवनादनुगृहीतमन्मथः ।
 शैलराजभवने सहोमया मासमात्रमवसद् वृषध्वजः ॥२०॥
 सोऽनुमान्य हिमवन्तमात्मभूरात्मजाविरहदुःखपीडितम् ।
 तत्र तत्र विजहार संपतन्नप्रमेयगतिना ककुब्जता ॥२१॥
 मेरुमेत्य मरुदाशुगोक्षकः पार्वतीस्तनपुरस्कृतान् कृती ।
 हेमपल्लवविभङ्गसंस्तरानन्वभूत् सुरतमर्दनक्षमान् ॥२२॥

१०. विभातं=प्रभात अ.ना.; हिया=रहः अ.ना., च=तु;
 'शंसि००तत्परे'='तत्परा च हृदयेन शंसितुम्'; तत्परे=तत्परा।
 ११. दर्पणे च=दर्पणेषु; दर्शिनी=दर्शिनो; प्रेक्ष्य=वीक्ष्य; मनुबिम्ब=म् अनु
 बिम्ब, म् उपबिम्ब; कानि न=कानि च, कान्यपि अ.ना.;
 लज्जया=लीलया।
 १२. परिभुक्तयौवनां=परिभुक्तदर्शनाम्; समाश्वसत्=समाश्वसीत् व.अ.ना.
 १३. रतमकारि चा=पदमकार्यत व.म.अ.ना.; रतिदुःख=रतदुःख।
 स्मरणीयोऽत्र 'शर्वे पदं कारिते' कुमार.६.१४ इत्यादिषु सप्तमीप्रयोगः।
 १४. पीडिता=पीडितम् व.अ.ना., पीडनम्; पनय=प्रणय व.म.अ.ना.।
 १५. भाव=हाव; चाटुमत्=चाटु तत्क्ष, दाढ्यभाक्; तदा=तथा; तदा
 तयोः=तयोस्तदा, तयोरभूत्; रूढ=गूढ।
 १६. मुख=सुख। १७. निधुवनो=निधुवरो।
 १८. दष्ट=दक्ष; मौलि=मूर्ध्नि; हस्त=पाणि; क्षतं=क्षणां।
 १९. अलक=अलिक; दूषितम्=रूषितम् व.अ.; रोऽपि=रोऽथ;
 वाहिने=वादिने, वायवे।
 २०. वर्त्मनः=चात्मनः; मासमात्र=मासमेक।
 २१. अनुमान्य=अनुमन्त्य, अनुमत्य; पीडितम्=खेदितम्;
 संपतन्=संचरन्।
 २२. मेरुमेत्य=मेरुमत्सु; दाशुगोक्षकः=दाशुवाहनः व.म.अ.ना.;
 पुरस्कृतान्=पुरस्कृतः म.अ.ना.; संस्तरान्=संस्कृतान्;

पद्मनाभचरणाङ्किताश्मसु प्राप्तवत्स्वमृतबिन्दवो नवाः ।
 मन्दरस्य कटकेषु चाऽवसत् पार्वतीवदनपद्मपदः ॥२३॥
 वारणस्वनितभीतया तया कण्ठसक्तघनबाहुबन्धनः ।
 एकपिङ्गलगिरौ जगद्गुरुर्निर्विवेश विशादाः शशिप्रभाः ॥२४॥
 तस्य जातु मलयस्थलीरतेर्धूतचन्दनलतः प्रियाक्लमम् ।
 आचचाम सलवङ्गकेसरश्चाटुकार इव दक्षिणानिलः ॥२५॥
 हेमतामरसताडितप्रिया तत्कराम्बुविनिमीलितेक्षणा ।
 खे व्यगाहत तरङ्गिणीमुमा मीनपङ्क्तिपुनरुक्तमेखला ॥२६॥
 तां पुलोमतनयाऽलकोचितैः पारिजातकुसुमैः प्रसाधयन् ।
 नन्दने चिरमयुगमलोचनः सस्मृहं सुरवधूभिरीक्षितः ॥२७॥
 इत्यभौममनुभूय शङ्करः पार्थिवं च दयितासखः सुखम् ।
 लोहितायति कदाचिदातपे गन्धमादनगिरिं व्यगाहत ॥२८॥
 तत्र काञ्चनशिलातलाश्रयो नेत्रगम्यमवलोक्य भास्करम् ।
 दक्षिणेतर्भुजव्यपाश्रयां व्याजहार सहधर्मचारिणीम् ॥२९॥
 पद्मकान्तिमरुणत्रिभागयोः संक्रम्य तव नेत्रयोरिव ।
 संक्षये जगदिव प्रजेश्वरः संहरत्यहरसावहर्षतिः ॥३०॥
 सीकरव्यतिकरं मरीचिभिर्दूरयत्यवनते विवस्वति ।
 इन्द्रचापपरिवेषशून्यतां निर्झरास्तव पितुर्ब्रजन्त्यमी ॥३१॥
 दष्टतामरसकेसरत्यजोः क्रन्दतोर्विपरिवृत्तकण्ठयोः ।
 निघ्नयोः सरसि चक्रवाकयोरल्पमन्तरमनल्पतां गतम् ॥३२॥

मर्दन=तत्परः व.म.; क्षमान्=क्षपाम् व.म.। तेन "सुरततत्परः
 क्षपामि" ति पाठान्तरमत्रोन्नेयम्॥

२३. पद्मनाभ=पद्मनाम, पद्मराग व.म.ना.; चरणा=वलया;
 नवाः=नवान्; मन्दरस्य=मान्दरेषु; चाऽवसत्=चाभवत् अ.ना.।
 २४. वारण=रावण व.म.; स्वनित=ध्वनित; घन=दृढ, मृदु म.अ.ना.;
 बन्धनः=बन्धनम्।
 संनिधेर्ध्वनितस्येव स्वनितस्यात्रयुज्यते।
 वारणो रावणस्थाने पठितुं शब्दकोविदैः॥
 २५. स्तेः=स्ते व.म.अ.ना., तले; धूत=भूत; लतः=रसः, वनः;
 क्लमम्=श्रमम्; सलवङ्गकेसरः=सतुषारशीतलः; दक्षिणा=दर्दुरा।
 २६. कराम्बुवि=कराम्बुज; खे व्यगा=सा वगा; णीमुमा=णीपयः;
 मेखला=मेखलम्।
 २७. प्रसाधयन्=प्रसादयन्, प्रसाधयत्; वधूभिरीक्षितः=वधूनिरीक्षितः,
 वधूभिरेक्ष्यत अ.ना.।
 २८. दयिता=वनिता अ.ना.; गिरिं=वनं ना., वनात् अ.; गिरिं
 व्यगाहत=वनान्यगाहत, वनान्यवर्तत व., व्यगाहयत्।
 २९. तलाश्रयः=तलाश्रयी व., तलाशयां।
 ३०. मरुणत्रिभा=रुणान्तभा; संक्रम्य=संगम्य; प्रजेश्वरः=प्रजापतिः।
 ३१. दूरयत्य=धूनयत्य, पूरयत्य; स्तव पितुर्ब्र=प्रसवितुर् अ.ना.;
 ब्रजन्त्यमी=पतन्त्यमी अ.ना.।
 ३२. त्यजोः=सजोः; विपरिवृत्त=विरहदीन; निघ्नयोः=भिन्नयोः;
 अन्तर=अम्बर।

स्थानमाहिकमपास्य दन्तिनः सल्लकीविटपभङ्गवासितम् ।
 आविभातचरणाय गृह्णते वारि वारिरुहबद्धषट्पदम् ॥ ३३ ॥
 पश्य पश्चिमदिगन्तलम्बिना निर्मितं मितकथे! विवस्वता ।
 दीर्घया प्रतिमया सरोऽम्भसां तापनीयमिव सेतुबन्धनम् ॥ ३४ ॥
 उत्तरन्ति विनिकीर्य पल्लवं गाढपङ्कमतिवाहितातपाः ।
 दंष्ट्रिणो वनवराहयूथपाः दष्टभङ्गुरबिसाङ्कुरा इव ॥ ३५ ॥
 एष वृक्षशिखरे कृतास्पदो जातरूपरसगौरमण्डलः ।
 हीयमानमहरत्ययातपं पीवरोरु! पिबतीव बर्हिणः ॥ ३६ ॥
 पूर्वभागतिमिरप्रवृत्तिभिर्व्यक्तपङ्कमिव जातमेकतः ।
 खं हतातपजलं विवस्वता भाति किञ्चिदिव शेषवत् सरः ॥ ३७ ॥
 आविशद्विरुज्जाङ्गणं मृगैर्मूलसेक-सरसैश्च वृक्षकैः ।
 आश्रमाः प्रविशदग्निधेनवो बिभ्रति श्रियमुदीरिताग्नयः ॥ ३८ ॥
 बद्धकोषमपि तिष्ठति क्षणं सावशेषविवरं कुशेशयम् ।
 षट्पदाय वसतिं ग्रहीष्यते प्रीतिपूर्वमिव दातुमन्तरम् ॥ ३९ ॥
 दूरमग्रपरिमेयरश्मिना वारुणी दिगरुणेन भानुना ।
 भाति केसरवतेव मण्डिता बन्धुजीवतिलकेन कन्यका ॥ ४० ॥
 सामभिः सहचराः सहस्रशः स्यन्दनाश्वहृदयङ्गमस्वरैः ।
 भानुमग्निपरिकीर्णतेजसं संस्तुवन्ति किरणोष्मपायिनः ॥ ४१ ॥
 सोऽयमानतशिरोधरैर्हयैः कर्णचामरविघट्टितेक्षणैः ।
 अस्तमेति युगभुग्नकेसरैः सन्निधाय दिवसं महोदधौ ॥ ४२ ॥
 खं प्रसुप्तमिव संस्थिते रवौ तेजसो महत ईदृशी गतिः ।
 तत् प्रकाशयति यावदुदगतं मीलनाय खलु तावतश्च्युतम् ॥ ४३ ॥

३३. दन्तिनः=हस्तिनः; “आविभात००पदम्”=“आविभाति शरणाय गच्छतः सान्ध्य/साध्यकर्मविधयेऽनुगृह्णते”; बद्ध=रुद्ध अ.ना., पत्र; अट्पदम्=लोचने, संपुटे।
 ३४. लम्बिना=लम्बिना; निर्मितं मितकथे=निर्मितं कथमिदं, निर्मितं मितकथं, नित्यनिर्मितं-कथे; विवस्वता=विवस्वतः; दीर्घया=लम्बया; ऽम्भसां=ऽम्भसः।
 ३५. पङ्कमतिवाहितातपाः=पङ्कमतिव्वाहिताव्वाहितातपा दंष्ट्रिणः, पङ्कविनिवारिताः।
 ३६. शिखरे=विवरे; गौर=बर्ह; मण्डलः=मण्डलम्, मण्डनम्, मङ्गलम् अ.ना.; हीयमान=क्षीयमाण।
 ३७. व्यक्त=लग्न; खं हता=संहता; शेषवत्=शेषवत् अ.ना.।
 ३८. आविशद्वि=आवसद्वि व.अ.ना., ज्गणं=ज्गणे, ज्जनं; सेकसरसै=के-स/शर-सैः; अग्निधेनव=अग्निधेनयः, अग्न्यधेनव/ यः; ताग्नयः=ताग्रयः। अग्निधेनुर्नाम होमधेनुः।
 ३९. अन्तरम्=उत्तरम् अ.वा.।
 ४०. मग्र=मग्नि, मग्न व.अ.ना., लग्न म.; मेय=पेय; वारुणी=वारुणा; भानुना=भास्वता व.; तिलकेन=कुसुमेन, कुसुमेषु।
 ४१. स्यन्दनाश्व=स्यन्दनस्य, वन्दनैश्च; स्वरैः=स्वनैः व.म.अ.ना.; परि=विनि। ऊष्मपायिनो हि बालखिल्यादयो महर्षयः।
 ४२. सोऽयमानत=सोमयानत; धरै=रुहै; भुग्न=भग्न; महोदधौ=पयोनिधौ।
 ४३. खं प्रसुप्त=शङ्खसुप्त; संस्थिते=प्रस्थिते व.; उद्वतम्=उत्थितम्, उद्वतैः। ‘यत् प्रकाशयति पूर्वमुत्थितं मीलनाय खलु तस्य

सन्ध्ययाऽप्यनुगतं रवेर्वर्षपूर्वमस्तशिखरे समर्पितम् ।
 येन पूर्वमुदये पुरस्कृता नानुयास्यति कथं तमापदि ॥ ४४ ॥
 रक्तपीतकपिशाः पयोमुचां कोटयः कुटिलकेशि! भान्त्यमूः ।
 द्रक्ष्यसि त्वमिति सन्ध्ययाऽनया वर्तिकाभिरिव साधु मण्डिताः ॥ ४५ ॥
 सिंहकेसरसटासु, भूभृतां पल्लवप्रसविषु द्रुमेषु च ।
 पश्य धातुशिखरेषु, भानुना संविभक्तमिव सान्ध्यमातपम् ॥ ४६ ॥
 पार्ष्णिमुक्तवसुधास्तपस्विनः पावनाम्बुविहिताञ्जलिक्रियाः ।
 ब्रह्म गूढमभिसन्ध्यमादृताः शु/सिद्धये विधिविदो गृणन्त्यमी ॥ ४७ ॥
 तन्मुहूर्तमनुमन्तुमर्हसि प्रस्तुताय सवनाय मामपि ।
 त्वां विनोदनिपुणः सखीजनो वल्गुवादिनि! विनोदयिष्यति ॥ ४८ ॥
 निर्विभुज्य दशनच्छदं ततो वाचि भर्तुरवधीरणपरा ।
 शैलराजतनया समीपगामाललाप विजयामहेतुकम् ॥ ४९ ॥
 ईश्वरोऽपि दिवसात्ययोचितं मन्त्रपूर्वमनुतस्थिवान् विधिम् ।
 पार्वतीमवचनामसूयया प्रत्युपेत्य पुनराह सस्मितम् ॥ ५० ॥
 मुञ्च कोपमनिमित्तकोपने! सन्ध्यया प्रणमितोऽस्मि नान्यया ।
 किं न वेत्ति सहधर्मचारिणं चक्रवाकसमवृत्तिमात्मनः ॥ ५१ ॥
 निर्मितेषु पितृषु स्वयंभुवा या तनुः सुतनु! पूर्वमुज्झिता ।
 सेयमस्तमुदयं च सेवते तेन मानिनि! ममात्र गौरवम् ॥ ५२ ॥
 तामिमां तिमिरवृद्धिपीडितां भूमिलम्बमिव संप्रति स्थिताम् ।
 एकतस्तटतमालमालिनीं पश्य धातुरसनिम्नगामिव ॥ ५३ ॥

मीलितम्’ इति भावः।

४४. वपुः=पदं म.; वन्द्य=धर्म्य व., धर्म, वन्द्य; पूर्वमुद=प्राक्तयेय म. अ.ना., तथैव; द्र. कुसं. ४.४३; पुरस्कृता=परिष्कृता।
 ४५. सन्ध्ययाऽनया=वेलयानया अ.ना., सांध्यवेलया व.म., सन्धिवेलया, सिन्धुवेलया; वर्तिका=वृत्तिका, वर्णिका; साधु मण्डिताः=साधुवर्णिताः, साधुवर्तिताः अ.ना., साधुवर्णिताम् व.म.।
 ४६. धातुशिखरेषु=चास्तशिखरेषु; भु भानुना=भु चात्मना, भु चात्मनः, भु भास्वता, विवस्वता।
 ४७. ‘पार्ष्णिमुक्तवसुधा’=‘अद्रिराजतनये!’; विहिता=रचिता म.अ. ना., सरसा व.; मभि=मति; सन्ध्य=सान्ध्य; सिद्धये=शुद्धये। गूढं ब्रह्म गायत्रीमन्त्रः। सिद्धिपदं बह्वर्थसूचकं शुद्धयपेक्षया न गुरु शुद्धरेव गायत्र्यर्थत्वात्।
 ४८. मामपि=गां/तां प्रति।
 ४९. भुज्य=भज्य; महेतुकम्=सहेतुकम्।
 ५०. पूर्व=पूत; अनुतस्थिवान्=अनुतिष्ठतान्; मवचना=मवनता अ. ना., महवना; प्रत्युपेत्य=सोऽभ्युपेत्य; पुन=मुनि।
 ५१. प्रण=प्रय; तोऽस्मि नान्यया=तोऽस्मि नान्यथा म.अ.ना.; प्रणमितोऽहमन्यया व.; वेत्ति=वेत्ति व.; सम=मनु।
 ५२. उज्झिता=उत्थिता; उदयं च=उदये च; सेवते=सेव्यते म., गाहते व.। सेव्यत इति पाठे “अस्ते उदये च” इति पाठ्यम्। स एव चाधिकमुचितः। अस्तशब्दस्य प्रातिपदिकत्वं स्वीकृतचरमेव शृङ्गाग्रकाशदिषु।
 ५३. भूमिलम्बपदार्थस्याकारायामौ कीदृशाविति ज्योतिर्विदः प्रष्टव्याः।

सान्ध्यमस्तमितशेषमातपं रक्तलेखमपरा बिभर्ति दिक् ।
 संपरायवसुधा सशोणितं मण्डलाग्रमिव तिर्यगुज्झितम् ॥ ५४ ॥
 यामिनीदिवससन्धिसंभवे तेजसि व्यवहिते सुमेरुणा ।
 एतदन्धतमसं निरङ्कुशं दिक्षु दीर्घनयने! विजृम्भते ॥ ५५ ॥
 नोर्ध्वमीक्षणगतिर्न चाप्यधो नाभितो न पुरतो न पृष्ठतः ।
 लोक एष तिमिरौघवेष्टितो गर्भवास इव वर्तते निशि ॥ ५६ ॥
 शुद्धमाविलमवस्थितं चलं वक्रमार्जवगुणान्वितं च यत् ।
 सर्वमेव तमसा समीकृतं धिङ् महत्त्वमसतां हतान्तरम् ॥ ५७ ॥
 नूनमुन्नमति यज्वनां पतिः शार्वरस्य तमसो निषिद्धये ।
 पुण्डरीकमुखि! पूर्वदिङ्मुखं केतकैरिव रजोभिरावृतम् ॥ ५८ ॥
 मन्दरान्तरितमूर्तिना निशा लक्ष्यते शशभृता सतारका ।
 त्वं मया प्रियसखीसमागता श्रोष्यतेव वचनानि पृष्ठतः ॥ ५९ ॥
 रुद्धनिर्गमनमादिनक्षयात् पूर्वदृष्टतनु चन्द्रिकास्मिता ।
 एतदुद्विगति चन्द्रमण्डलं दिग्रहस्यमिव रात्रिचोदिता ॥ ६० ॥
 पश्य पक्वफलानीफलत्विषा बिम्बलाञ्छितवियत्सरोऽम्भसा ।
 विप्रकृष्टविवरं हिमांशुना चक्रवाकमिथुनं विडम्ब्यते ॥ ६१ ॥
 शक्यमोषधिपतेर्नोदयाः कर्णपूररचनाकृते तव ।
 अप्रगल्भयवसूचिकोमलाश्छेतुमग्रनखसम्पुटैः कराः ॥ ६२ ॥
 अङ्गुलीभिरिव केशसंचयं संनिगृह्य तिमिरं मरीचिभिः ।
 कुङ्कुमलीकृतसरोजलोचनं चुम्बतीव रजनीमुखं शशी ॥ ६३ ॥

पश्य पार्वति! नवेन्दुरशिमभिः सामिभिन्नतिमिरं नभस्तलम् ।
 लक्ष्यते द्विरदभोगदूषितं संप्रसीददिव मानसं सरः ॥ ६४ ॥
 रक्तभावमपहाय चन्द्रमा जात एष परिशुद्धमण्डलः ।
 विक्रिया न खलु कालदोषजा निर्मलप्रकृतिषु स्थिरोदया ॥ ६५ ॥
 उन्नतेषु शशिनः प्रभा स्थिता निम्नसंश्रयपरं निशातमः ।
 नूनमात्मसदृशी प्रकल्पिता वेधसेह गुणदोषयोर्गतिः ॥ ६६ ॥
 चन्द्रपाद-जनित-प्रवृत्तिभिश्चन्द्रकान्त-जलबिन्दुभिर्गिरिः ।
 मेखलतरुषु निद्रितानमून बोधयत्यसमये शिखण्डिनः ॥ ६७ ॥
 कल्पवृक्षशिखरेषु संप्रति प्रस्फुरद्भिरविकल्पसुन्दरि!
 हारयष्टिगणनामिवांशुभिः कर्तुमागतकुतूहलः शशी ॥ ६८ ॥
 उन्नतावनतभागवत्तया चन्द्रिका सतिमिरा गिरेरियम् ।
 भक्तिभिर्बहुविधाभिरर्पिता भाति भूतिरिव मत्तदन्तिनः ॥ ६९ ॥
 एतदुच्छ्वसितपीतमैन्दवं वोढुमक्षममिव प्रभारसम् ।
 मुक्तपदपदविरावमञ्जसा भिद्यते कुमुदमानिबन्धनात् ॥ ७० ॥
 पश्य कल्पतरुलम्बि शुद्धया ज्योत्स्नया जनितरूपसंशयम् ।
 मारुते चलति चण्डि! केवलं व्यज्यते विपरिवृत्तमंशुकम् ॥ ७१ ॥
 शक्यमङ्गुलिभिरुद्धृतैरघः शाखिनां पतितपुष्पपेशलैः ।
 पत्रजर्जरशशिप्रभालवैरेभिरुत्कचयितुं तवालकान् ॥ ७२ ॥
 एष चारुमुखि! योगतारया युज्यते तरलबिम्बया शशी ।
 साध्वसादुपगतप्रकम्पया कन्ययेव नवदीक्षया वरः ॥ ७३ ॥

५४. मातपं=मापदं, मातरम्; लेख=शेष, रेख म.अ.न.; संपराय=सांपराय अ.व.; सशोणि=न शोणि; मण्डलाग्र=मण्डलीय, मण्डनाग्र; उज्झितम्=उत्थितम्, ऊर्जितम्, अर्पितम् ।
 ५५. दन्ध=देव; निरङ्कुशं=निरालं; विजृम्भते=विजृम्भिते ।
 ५६. न चा=न वा; न पुरतो=न च पुरः अ.ना.; लोक एष=एष लोक; एष=एव; रौघ=रोल्ब व.म., रेण, राल्य, रोल्प; वेष्टितो=उत्थिते अ.ना.; वर्तते=तिष्ठते व ।
 ५७. शुद्धमाविलमवस्थितं = निम्नमुन्नतमवस्थितं । महिमभट्टोद्धृतः पाठस्त्वत्र मूलतयाद्रियते समादृतपूर्वं शुद्धेति पाठं विहाय; चलं=जलं, चरं; धिङ्=दिङ्; हता=हता, मन ।
 ५८. पतिः=प्रियः मुन्नमित=मुन्नयति; शार्वर=शारद, वामन ५.२.४९; पूर्वदिङ्मुखं=पश्य दिङ्मुखं, दिङ्मुखं यथा व.अ.ना. /तथा/हरेः; आवृतम्=आहतम् व. ।
 ५९. मन्दरा=कन्दरा; सखीसमागता=सखीभिरावृता । ६०. तनु चन्द्रिका=तनुचन्द्रिका, मनु चन्द्रिका; स्मिता=स्मितम् व.म.; रात्रिचोदिता=रात्रिचोदितम्, चन्द्रमण्डलम् । पाठान्तरपाठः—रुद्धनिर्गमनमादिनक्षयात् पूर्वदृष्टतनुचन्द्रिकास्मितम् । एतदुद्विगति चन्द्रमण्डलं दिग्रहस्यमिव रात्रिचोदितम् ॥
 ६१. कृष्ट=कृत; विवरं=विषयं व., विधुरम्, विरहम् ।
 ६२. शक्यम्=शक्यः; वामनस्य का.सू. ५.२.२२ । दयाः=दयात्, दिताः; तव=नवाः; छेतु=भेतु ।
 ६३. गृह्य=यम्य व., रुद्ध, कृष्य; लोचनं=लोचने । वामनस्य का.सू. ४.३.३३ ।

६४. सामिभिन्न=सामभिन्न, यामभिन्न, संविभिन्न, भिन्नसान्द्र व., भग्नसान्द्र; स्तलम्=स्थलम्; दूषितम्=रूषितम्; संप्रसीददिव=संप्रसादमिव व.म.अ.ना., संप्रसादमिव ।
 ६५. भाव=भाग; एष=एव ।
 ६६. सदृशी=सदृशि अ.ना., सदृशो; वेधसेह=वेधसा हि, वेधसेव म. अ.ना., वेधसा ह; गतिः=स्थितिः ।
 ६७. तिभिः=तयः व.; जल=मणि; बिन्दुभिः=बिन्दवः व.; गिरिः=गिरेः, गिरौ व.; निद्रिता=निर्वृता अ.ना.; नमून=निमान् अ.ना.; बोधयत्य=बोधयन्त्य व. ।
 ६८. प्रस्फुरद्भिः=संस्फुरद्भिः; रविकल्पसुन्दरि=रवि पश्य सुन्दरि, रह पश्य सुन्दरि अ.ना., रिव शम्भुसुन्दरि व.म.; गणना=रचना; मागत=मुद्यत, मानत, माहत, मुद्यदेति स ।
 ६९. भाग=भाव; सतिमिरा=सुतिमिरा; दन्तिनः=हस्तिनः ।
 ७०. पीत=वीत; रसम्=सरम्; बोढु=सोढु व.अ.ना.; मुक्त=युक्त; मञ्जसा=मम्भसाम् अ.ना. ।
 ७१. कल्पतरुलम्बि=कल्पकविलम्बि; शुद्धया=शुभ्रया; संशयम्=सञ्चयम्; चलति=चरति अ.ना.; चण्डि केवलं=चण्डिके बलं व.म.अ.ना., चण्डि केवले; व्यज्यते=युज्यते ।
 ७२. रुद्धृतैः=रुत्थितैः, रुद्यतैः व.; पतित=फलित; पेशलैः=कोमलैः; पत्रजर्जर=पत्रझर्जर, पत्रमञ्जलि; लवैः=चयैः व.; अलकान्=अलकाः, अलकम् अ.ना. । वामनस्य ५.२.२२ ।
 ७३. चारु=चन्द्र, तार अ.ना.; योग=योग्य, पश्य; बिम्बया=नेत्रया; दीक्षया=दीक्षितो ।

पाकभिन्न-शरकाण्ड-गौरयोरुल्लसत्प्रतिकृति-प्रसन्नयोः ।
 रोहतीव तव गण्डलेखयोश्चन्द्रबिम्बनिहिताक्षि! चन्द्रिका ॥ ७४ ॥
 लोहितार्कमणिभाजनार्पितं कल्पवृक्षमधु बिभ्रती स्वयम् ।
 त्वामियं स्थितिमतीमुपस्थिता गन्धमादनवनान्तदेवता ॥ ७५ ॥
 आर्द्रकेसरसुगन्धि ते मुखं मत्तरक्तनयनं स्वभावतः ।
 अत्र लब्धवसतिगुणान्तरं किं विलासिनि! मदः करिष्यति ॥ ७६ ॥
 मान्यभक्तिरथवा सखीजनः सेव्यतामिदमनङ्गदीपनम् ।
 इत्युदारमभिधाय शङ्करस्तामपाययत पानमम्बिकाम् ॥ ७७ ॥
 पार्वतीतदुपयोगसम्भवां विक्रियामपि सतां मनोहराम् ।
 अप्रतर्क्यविधियोगनिर्मितामाग्रतेव सहकारतां ययौ ॥ ७८ ॥
 तत्क्षणं विपरिवर्तितहियोर्नेष्यतोः शयनमिद्वरागयोः ।
 सा बभूव वशवर्तिनी द्वयोः शूलिनः सुवदना मदस्य च ॥ ७९ ॥
 घूर्णमाननयनं स्खलत्कथं स्वेदबिन्दुमदकारणस्मितम् ।
 आननेन न तु तावदीश्वरश्चक्षुषा चिरमुमामुखं पपौ ॥ ८० ॥
 तां विलम्बितपनीयमेखलामुद्वहन् जघनभारदुर्वहाम् ।
 ध्यानसंभृतविभूतिभास्वरं प्राविशन्मणिशिलागृहं हरः ॥ ८१ ॥
 तत्र हंसघवल्लोत्तरच्छदं जाह्नवीपुलिनचारुदर्शनम् ।
 अध्यशेत शयनं प्रियासखः शारदाभ्रमिव रोहिणीपतिः ॥ ८२ ॥
 क्लिष्टकेशमवलुप्तचन्दनं व्यत्ययार्पितनखं समत्सरम् ।
 तस्य तच्छिदुरमेखलागुणं पार्वतीरतमभून्न तृप्तये ॥ ८३ ॥

७४. भिन्न=पाण्डु; प्रतिकृति=प्रकृतिज; प्रसन्नयोः=प्रपन्नयोः, प्रसादयोः, प्रदीप्तयो म.; लेखयो=रेखयो अ.ना.; निहिताक्षि=निहिताक्षिण, वदनेऽद्य ।
 ७५. लोहि=रोहि; मतीम्=मती व.; उपस्थिता=उपागता, समागता व.; नान्त=नाभि ।
 ७६. आर्द्र=पद्म; मत्तरक्त=मत्तमत्त व.अ.ना., रक्तमत्त, प्रान्तरक्त, रक्तमेव म., मत्तमेव; अत्र=तत्र; मदः=मधु; म. ।
 ७७. मान्य=मान; दीपनम्=दीपकम्; मम्बिकाम्=मङ्गनाम् अ.ना., मम्बिका ।
 ७८. योग=भोग व.; सतां अ.ना.=सखीं व., सती०, सखी०; हराम्=भवाम्; माग्रते=नग्रते म.; कार=करि ।
 ७९. तत्क्षणं=तत्क्षणे; विपरिवर्तितहियोः=विपरिवृत्तलज्जयोः; नेष्यतोः=शिष्यतोः, शिष्यतोः, वाञ्छतोः; सा बभू=संबभू शृ.प्र.२२. २३५, ३४१९४.; वशवर्तिनी=वशवर्तिका; शूलिनः=प्रेयसः व. ।
 ८०. नयनं स्खल=नयनस्खल; लत्कथं=लत्कचं, लद्वचः, लत्पदम् शृ.प्र. ३४१९५.; बिन्दुमदकारण=स्वेदबिन्दु मदकारण व. ।
 ८१. संभृत=संभृति, संभव व.म.अ.ना.; भास्वरं=शोभितं; ईश्वरः, गौरवः, भास्वरं अ.ना., संभृतं म., गोचरं व.; हरः=रहः, हरेः, ततः ।
 ८३. केशम्=व/शि/ति/वि-लुप्त; व्यत्ययार्पितनखं समत्सरम्=व्यस्त. चन्द्रमदयैः कचग्रहैः म.अ.ना., हृत्पथार्पितनखं व., उत्पथार्पितनखं म.अ.ना., व्युत्पथार्पितनखं, न च्युतार्पितनखं; नखक्षतं च यत्; भून्न तृप्तये=भूदतृप्तये म.अ.ना. ।

केवलं प्रियतमादयालुना ज्योतिषामवनतासु पङ्क्तिषु ।
 तेन तत्परिगृहीतवक्षसा नेत्रमीलनकुतूहलं कृतम् ॥ ८४ ॥
 स व्यबुध्यत बुधस्तवोचितः शातकुम्भकमलाकरैः समम् ।
 मूर्च्छना-परिगृहीत-कैशिकैः किन्नरैरुषसि गीतमङ्गलः ॥ ८५ ॥
 तौ क्षणं शिथिलितोपगूहनौ दम्पती चलितमानसोर्मयः ।
 पद्मभेदपिशुनाः सिषेविरे गन्धमादनवनान्तमारुताः ॥ ८६ ॥
 ऊरुमूलनखराजिमार्गणैस्तत्क्षणं हतविलोचनो हरः ।
 वाससः प्रशिथिलस्य संयमं कुर्वतीं प्रियतमामवारयत् ॥ ८७ ॥
 स प्रजागर-कषाय-लोचनं गाढ-दन्तपद-ताडिताधरम् ।
 आकुलालकमरंस्त रागवान् प्रेक्ष्य भिन्नतिलकं प्रियामुखम् ॥ ८८ ॥
 तेन भङ्गिविषमोत्तरच्छदं मध्यपिण्डतविसूत्रमेखलम् ।
 निर्मलेऽपि शयनं निशात्यये नोज्झितं चरणरागलाञ्छितम् ॥ ८९ ॥
 स प्रियामुखरसं दिवानिशं तर्षवृद्धिजननं सिषेविषुः ।
 दर्शनप्रणयिनामदृश्यतामाजगाम विजयानिवेदितः ॥ ९० ॥
 समदिवसनिशीथं सङ्गिनस्तत्र शम्भोः
 शतमगमदूतानां सार्धमेका निशेव ।
 न तु सुरतसुखेषु च्छिन्नतृष्णो बभूव
 ज्वलन इव समुद्रान्तर्गतस्तज्जलेषु ॥ ९१ ॥

इत्यष्टमूर्तिमहाकाव्ये कुमारसंभवे महाकविकालिदासकृतौ
 पार्वतीपरमेश्वरसामरस्यो नाम अष्टमश्चरमश्च यजमानमूर्तिसर्गः ॥ ८ ॥

८४. केवलं प्रिय=केवलप्रिय; परि=प्रति ।
 ८५. बुधस्तवोचितः=तया निशाक्षये म.; शातकुम्भ=शातकोम्भ व.; समम्=सह; कैशिकैः, द्र. रघुवंशे ५.६५-७५.८६ मेघ. ३१, ३३, ८७ ।
 ८६. शिथिलितो=प्रशिथिलो; चलित=रचित म.अ.ना.; भेद=बोध; मारुताः=वायवः ।
 ८७. मूलनख=लग्ननख; मार्गणैः=पङ्क्तिभिः; क्षणं=क्षणे; संयमं=सञ्चयं; मवा=न्यवा ।
 ८८. लोचनम्=लोचनः; पद=परि; पीडिता=ताडिता, कारिता, दारिता अ.ना.; आकुला=व्याकुला; 'मरंस्त००मुखम्'='मरंस्त रङ्गवान्००मुखम्'; 'लकमपास्तचित्रकं वीक्ष्य तृप्तिमभजन्न तन्मुखम् ।
 ८९. भङ्गि=भङ्ग अ.ना., पिण्डित=खण्डित; पिण्डितविसूत्र=मण्डित/पीडित-वितस्त ।
 ९०. मुख=सुख; रस=रतं, तर्ष=हर्ष म., तत्र, तस्य; राग; जननं=जनकं अ.ना.; सिषेविषुः=निषेविषुः; निवेदितः=निवेदनात् व. ।
 ९१. सार्धम्=साग्रम्, सायम्, सारम् व.; जलेषु=जलेभ्यः, जलौघैः म. । अतः परं नवीनं पद्यम् —
 अथो शिवश्चन्द्रसुचारुमौलिः, सस्मार तत्राऽमरशिल्पिरत्नम् ।
 चिकीर्षयाऽगारवरस्य विष्णुर्मायां नु संसारसिद्धयेव ॥
 १-७ सर्गश्लोकसंख्या ५२२ + ९१=६१३ + प्रक्षिप्ताः
 १०=आहत्य ६२३ ।